

2013.10.07.

HØJE LANDSRET.

Jeg påberåber mig min procedure for byretten (**DEN INDANKEDE DOM** pag. 71 – 74).

Jeg påberåber mig de herfor udviste præmisser (**DEN INDANKEDE DOM** pag. 77 – 80).

Overordnet for alle de påsigtede udsagn vil der være at hense:

Til **Mohammed Ahsans artikel i Juristen 2002** pag. 248 ff., som medtaget i Materialesamlingen (herefter "M/S"):

[M/S pag. 33, v.sp., afsnit 02 f.ov.]

I øvrigt spiller det ind, hvilke konsekvenser de omtvistede udtalelser har haft for den person, som klageren har rettet sine beskyldninger imod, ligesom de nationale domstoles opmærksomhed over for at sager om æreskrænkelser indebærer en afvejning mellem ytringsfrihed og andres gode navn og rygte, tillægges betydning.

[M/S pag. 33.]

(Afsnittet indledt med "**3. Ekskurs – dansk retspraksis**".)

[M/S pag. 33, h.sp. f.nd.]

Domstolen (EMD) tager ved bedømmelsen af de omtvistede udtalelser, herunder om de skal betragtes som værdidomme eller "facts", og om de er ærekrænkende, ikke udgangspunkt i en isoleret vurdering, men foretager en helhedsbedømmelse i lyset af den bredere kontekst, som udtalelserne er faldet i (her understreget)".

Til **Sten Schaumburg-Müller: Presseret:**

[M/S pag. 48, l. 03 f.nd.]

4.2.13. Videnskab.

Selvom der ikke er nogen klar retspraksis til støtte for synspunktet, er det min vurdering at også videnskabelige ytringer vil nyde en særlig beskyttelse efter EMRK. Straf for at fremsætte rimeligt videnskabeligt underbyggede udsagn, uanset at disse kunne være krænkende for enkeltpersoner eller mere typisk for grupper af personer, foreninger mv., er ikke i god overensstemmelse med grundlæggende værdier i et demokratisk samfund. Der vil dog være grænser, specielt formentlig således at man ikke under dække af videnskaben kan fremsætte åbenbart urigtige – og krænkende – udtalelser (her understreget).

Til **Kommenteret straffelov Speciel del (9. udgave).**

[M/S pag. 18, afsnit 02 f.nd. – Af straffelovens § 269.]

Den **videnskabelige debat og andre faglige bedømmelser** har ligeledes vide rammer under forudsætning af, at den holdes inden for den faglige kreds eller over for de særligt berørte

UDSAGN 01.

01. ”Arkiverne har vist, at Jørgen Dragsdahl var KGB-agent,” siger Bent Jensen, som beskriver resultaterne af sine arkivstudier i en artikel i denne avis.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 001 - Rb. I/05 pag. 01 m.)]

{ pag. 631 }

I Appellantens Processkrift I af 2010.10.19 { pag. 376 } ses det herom – som et for landsretten nyt anbringende – anført, at:

Dette udsagn er ikke et udsagn, der hidrører fra appellant, men er skrevet af en journalist. Allerede af den grund kan udsagnet ikke indebære en overtrædelse af straffelovens § 267, eller mortificeres. I øvrigt er der ført sandhedsbevis for udsagnets sandhed.

Ifølge **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 05, afsnit 02 f.nd. er det af professor Bent Jensen hertil forklaret:

For så vidt angår udsagn nr. 1 havde de pågældende journalister kun hans artikel. På det tidspunkt havde journalisterne ikke talt med ham, og der var tale om noget de udledte af hans artikel. Der er ikke noget forkert i det, men hvis han selv havde skrevet det, ville han have henvist til PET-dokumenterne.

Som forklaret af Sanne Gram – **Retsbogen for den 2013.09.23** pag. 03, afsnit 03 f.ov. – indeholdt:

Artiklen ... et direkte citat af Bent Jensens telefoniske udtalelser over for hende. Hun og Bent Jensen havde haft en telefonsamtale fredag den 12. januar 2007, og samtalen blev optaget på bånd. Det var hende, der kontaktede Bent Jensen, der vist var i Italien på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om hun oplyste, at samtalen blev optaget på bånd, men hun gjorde det klart, at det var ”til citat”. Hun kan ikke erindre, om Bent Jensen så artiklen, inden den blev trykt. Hun spurgte Bent Jensen om, hvad arkiverne havde vist. Bent Jensen oplyste, at ”arkiverne havde vist, at Jørgen Dragsdahl var agent for KGB”.

UDSAGN 06, 07, 08 & 12.

’06. PET-mente, at Dragsdahl i virkeligheden var gået langt videre i sit samarbejde med KGB, end han nu ville være ved. PET’s formål med 1986-samtalen var at give ham en advarsel ved at afsløre, at man var vidende om hans konspirative omgang med KGB-officerer i Danmark og i udlandet.

{ pag. 639 }

'07. PET's fortrolige konklusion til eget brug lød således: "Set med KGB-briller har D[ragsdahl]s position [...] været ualmindelig nyttig. Det er ikke uden grund, at han på et tidspunkt i Centret blev benævnt som "nr. 1" i Danmark, men hvor meget man reelt har fået ud af denne agent, kan der kun gisnes om." Dragsdahl var altså ifølge både KGB og PET KGB-agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 05 afsnit 01f.nd.)

{ pag. 639 }

'08. DIIS-UDREDNINGENS BILLEDE af Dragsdahls meriter er så tilslørende, at det må betegnes, som vildledende. Det hedder blot, at han var "i PETs søgelys i kraft af sine nære kontakter til østblokkens pressefolk såvel i Danmark som i Sovjetunionen."(7) Men der er intet om hans konspirative omgang med KGB-føringsofficerer i Danmark og i udlandet. Og det forties, at PET karakteriserede Dragsdahl som agent. Selv om de danske efterretningstjenester via Gordijevskij fik "en enestående indsigt" i Sovjetunionens operationer i Danmark, er hans oplysninger ikke anvendt, og han er heller ikke som Dragsdahl blevet interviewet i forbindelse med udredningen. DIIS-udrederne har set det samme materiale i PET's arkiv, som denne artikel bygger på, og må derfor vide, at PET anså Jørgen Dragsdahl for at være KGB-agent. Alligevel har man valgt at fortie dette forhold.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 01 .ov.).]

{ pag. 640 }

'12. Dragsdahl er ganske vist nævnt flere gange i udredningen, men læseren bliver holdt i uvidenhed om arten af hans forhold til KGB, og det forties ganske, at både KGB og PET betegnede ham som agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 06 f. ov.)

{ pag. 642 }

Også her for retten vil det kunne lægges til grund, at der ikke er noget belæg for det således udsagte om PET's institutionelle opfattelse af Jørgen Dragsdahl.

For som gengivet i **Retsbogen for den 2013.09.16** pag. 09, l. 08 f.nd. har Henning Fode:

Foreholdt P/11, hvoraf fremgår, at formuleringen "en egentlig KGB-agent" anvendes i forbindelse med omtale af Jørgen Dragsdahl, forklarede vidnet, at det er udtryk for skribentens opfattelse. Da sagen blev forelagt RSU, vedrørte den ikke Jørgen Dragsdahl, men derimod Katerinkins adfærd. Der er ingen tvivl om, at Katerinkin ikke ønskede, at PET skulle vide, hvem han mødtes med. Foreholdt at Jørgen Dragsdahl flere gange omtales som "agent" i dokumentet forklarede vidnet, at man nok ikke ville skrive på den måde i dag. Det burde i stedet være udtrykt på den måde, at Jørgen Dragsdahl af russerne blev opfattet som agent. Omtalen af Jørgen Dragsdahl som agent er ikke udtryk for PET's opfattelse. Det gælder, selv om en medarbejder omtaler Jørgen Dragsdahl som agent, og den pågældende rapport har været forelagt for RSU i forbindelse med en drøftelse af spørgsmål om udvisning. Anvendelsen af udtrykket agent om Jørgen Dragsdahl er udtryk for engagerede efterforskere og medarbejdere, der giver udtryk for opfattelser, der ikke nødvendigvis kan holde i retten, og som ikke nødvendigvis støttes af ledelsen. Det er ikke anderledes end de tilfælde, hvor en politimester forelægger en sag for statsadvokaten, og hvor der kan være vedlagt politirapporter med udtryk og formuleringer, der ikke nødvendigvis er udtryk for politimesterens vurdering af sagen.

Bilag P/11 er et underbilag til P/10 { 833 – 847 }.

Hvorom professor Bent Jensen – **DEN INDANKEDE DOM** pag. 54, afsnit 02 f.ov. – har forklaret, at:

... han anser bilaget, fremlagt som P10, for at være centralt, idet dokumentet indgik i det materiale, som PET's ledelse brugte til at informere regeringen, da det blev kendt, at Gordijevskij havde været dobbeltagent. Dette bilag er tilstillet statsministeren, andre ministre og topembedsmænd. Han ved ikke, om bilaget blev fremlagt på regeringens sikkerhedsudvalgsmøde

Det er ikke retvisende.

For i **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** – der så dagens lys den 2009.06.24 – står at læse:

[pag. 175.]

En notits fundet i PET's arkiv viser at Gordijevskijs afhopning var på Regeringens Sikkerhedsudvalgs dagsorden denne dag:

”a) Udvalget besluttede, at Gordijevskijs afhopning ikke skulle have konsekvenser for den nuværende besætning på den sovjetiske ambassade.

b) Udvalget tiltrådte, at de indstillede 20 tidligere tjenestegørende ambassadefunktionærer – fra Gordijevskij tjenesteperioder i Danmark – bliver erklæret persona non grata ...

...

Omhandlende mødet i Regeringens Sikkerhedsudvalg, vil der i øvrigt være at hense til **PET-KOM-MISSIONENS BERETNING** (pag. 42, note 96), hvoraf blandt andet følgende fremgår:

Ifølge daværende statsminister Poul Schlüter var der ikke overvejelser om at rejse straffesager som et resultat af Gordijevskijs oplysninger. Jf. RB, Poul Schlüter, 10. april 2002, Se også RB, Hans Engell, 13. marts 2002, Uffe Ellemann-Jensen, 9. april 2002.

Det udviste af/for **bilag P/10** { 926 } er en:

REDEGØRELSE FOR KGB's AKTIVITETER I DANMARK DE SENESTE 10 ÅR, BL.A. PÅ BAGGRUND AF OPLYSNINGER FRA EN AFHOPPET KGB-OFFICERE SAMT OPLÆG TIL UDVISNING/PNG AF SOVJETISKE EFTERRETNINGSOFFICERER (her understreget).

Alt ifølge samme ses Jørgen Dragsdahl rubriceret som "agent".

Som relevant for forståelsen heraf, vil der være at hense til **Retsbogen for den 2013.09.16** (pag. 09, afsnit 03 f.ov., hvorefter Henning Fode:

Foreholdt P/10, P/11 og P/12 om udvisning af diplomater, forklarede ..., at materialet har dannet grundlag for RSUs beslutning. Materialet er udarbejdet med henblik på at overbevise RSU om den beslutning, der skulle træffes. Foreholdt at Jørgen Dragsdahl omtales som agent forklarede vidnet, at notatet er udtryk for PETs vurdering af Katerinkins handlinger i Danmark. Foreholdt formuleringen "agent" om Jørgen Dragsdahl forklarede vidnet, at formuleringen er udtryk for modpartens, d.v.s. KGBs opfattelse af Jørgen Dragsdahl. Foreholdt at Jørgen Dragsdahl omtales som agent forklarede vidnet, at det er den pågældende medarbejder, der anvender modpartens betegnelse af Jørgen Dragsdahl som agent. Man kan ikke lægge til grund, at ordvalget i baggrundspapirerne er udtryk for ledelsens opfattelse.

At "formuleringen er udtryk for modpartens, d.v.s. KGBs opfattelse af Jørgen Dragsdahl", fremgår så i øvrigt allerede af den som bilag P/10 fremlagte **REDEGØRELSE FOR KGB's AKTIVITETER I DANMARK DE SENESTE 10 ÅR, BL.A. PÅ BAGGRUND AF OPLYSNINGER FRA EN AFHOPPET KGB-OFFICERE SAMT OPLÆG TIL UDVISNING/PNG AF SOVJETISKE EFTERRETNINGSOFFICERER** (her under-streget), idet der:

{ pag. 935 }

--

{ pag. 935 }

--

At navngivelser, operationsbetegnelser og dæknavne er udtryk for modpartens, d.v.s. KGBs opfattelse af deres danske kontakter, lader sig så også udlæse:

{ pag. 946 }

AFRUNDENDE OM PET'S INSTITUTIONELLE OPFATTELSE.

Af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** (pag. 158, afsnit 02 f.ov.) fremgår:

Ifølge mødereferatet orienterede PET's chef Ole Stig Andersen Embedsmændenes Sikkerhedsudvalg om KGB's interesse for SNU den 27. maj 1983. På en udateret notits i PET's arkiv er det noteret, at PET tillige orienterede udvalget om Dragsdahl. Den 5. oktober 1983 gav Ole Stig Andersen igen en redegørelse for "Dragsdahl-sagen, herunder planlagte efterforskningskridt (telefonaflytninger)". Det var sandsynligvis Dragsdahls forbindelse til Katerinkin, der blev diskuteret på møder i Embedsmændenes Sikkerhedsudvalg.

Som forklaret af Ole Stig Andersen - **Retsbogen for den 2013.09.18** (pag. 02, afsnit 01 f.nd.) - orienterede:

Han ... embedsmandsudvalget, og de forberedte møderne i regeringens sikkerhedsudvalg. Der foretoges ikke afstemning i udvalget. Han begrundede sin forelæggelse, her under at det var PETs vurdering (her understreget), at Jørgen Dragsdahl arbejdede for KGB i meningspåvirkende retning. Det havde ikke noget med det strafferetlige agentbegreb at gøre. ...

Han var ikke involveret i selve sagsbehandlingen, men det var ham, der orienterede regeringens sikkerhedsudvalg { *Ole Stig Andersen ses ikke at have orienteret "Regeringens Sikkerhedsudvalg - se PET-KOMMISSIONENS BERETNING pag. 158, note 436* }, og han kunne stå inden for de betegnelser, der fremgik af materialet, herunder udtrykket "påvirkningsagent", som også var udtryk for PET's officielle holdning. Han læste papirerne igennem inden møderne i sikkerhedsudvalget. Det var ham der godkendte telefonaflytningerne. Når han orienterede sikkerhedsudvalget, havde han formentlig kun et stykke papir med til brug for sin egen forelæggelse.

Det blev endvidere forklaret (pag. 03, afsnit 02 f.nd. in fine), at:

I forbindelse med PETs begæringer om telefonaflytning blev straffelovens § 108 påberåbt over for retten.

Den første telefonaflytningskendelse er dateret den 10. februar 1983 (**PET-KOMMISSIONENS BERETNING** (pag. 154).

I.e. en lille månedstid forud for "Farum-mødet" den 1983.03.07.

Som forklaret af Ole Stig Andersen - **Retsbogen for den 2013.09.18** (pag. 02, afsnit 02 f.ov.) - kan:

Han ... ikke huske, hvad der præcist stod i PETs begæring om telefonaflytning. Jørgen Dragsdahl havde usædvanlige kontakter og konspirative møder med fremmed efterretningstjeneste, og han havde også kendskab til at Jørgen Dragsdahl havde været i Wien. Jørgen Dragsdahl var særlig interessant, og han var helt klart påvirkningsagent. PET havde tillige samarbejde med den engelske efterretningstjeneste, hvor man også fik oplysninger om Jørgen Dragsdahl.

Til afgørende støtte for den første telefonaflytningsbegæring må der være henvist til Gordijevskijs afrapporteringer til den engelske efterretningstjeneste.

Der altså - så alt efter PET's opfattelse - aftegnede en mulig overtrædelse af straffelovens § 108.

Hvad så dernæst tiltrådt af Københavns Byret.

Ole Stig Andersen forklaring om, hvad der "var udtryk for PET's officielle holdning" i forbindelse med orienteringen af Embedsmændenes Sikkerhedsudvalg og i forbindelse med de begærede telefon-aflytninger, er ikke i modstrid med den af Henning Fode - ifølge **Retsbogen for den2013.09.16** pag. 09, l. 08 f.nd. - afgivne forklaring, hvoraf følgende fremgår:

Hvis PET ønsker en bestemt beslutning, f.eks. kendelse om telefonaflytning eller udvisning af en diplomat, og PET i den forbindelse forelægger et dokument herom for retten eller RSU, vil det sådant dokument være udtryk for PET's opfattelse og vurdering [her understreget]. I et sådant dokument ville PET ikke bruge ordet "agent" om Jørgen Dragsdahl, da der ikke var grundlag herfor. Det var medarbejdere i PET, der opfattede Jørgen Dragsdahl som en agent, der havde overtrådt straffeloven.

Udsagt af Ole Stig Andersen - ifølge **Retsbogen for den2013.09.18** - er:

[pag. 02, l. 05 f.ov.]

Efter sagen mod Arne Herløv Petersen var det helt åbenbart slut med at rejse sager.

[pag. 02, . 02 f.nd.]

Han begrundede sin forelæggelse, herunder at det var PETs vurdering, at Jørgen Dragsdahl arbejdede for KGB i meningspåvirkende retning. Det havde ikke noget med det strafferetlige agentbegreb at gøre.

[pag. 03, afsnit 02 f.nd.]

Han havde besluttet, at PET ikke skulle igennem pressens "vridemaskine" i § 108 sager, som havde politisk karakter.

Som noget uforeneligt med det således udsagte, vil der være at hense til:

[pag. 03, afsnit 03 f.ov.]

Han tror ikke, at han ville have indstillet, at der blev rejst sag mod Jørgen Dragsdahl. Avisomtalen ville blot have skadet PETs virksomhed, hvilket de ikke havde brug for. PET skulle blot orientere statsministeren.

Afvigende fra Ole Stig Andersens forklaring om anvendeligheden af straffelovens § 108 i relation til "meningsagenter", vil der være at hense til **Retsbogen for den 2013.09.16** (pag. 07, afsnit 03 f.nd.), hvorefter PET:

På et tidspunkt overvejede ..., om der skulle indledes en straffesag¹ mod Jørgen Dragsdahl, men man nåede til den konklusion, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag herfor.

¹ Selvsagt for overtrædelse af straffelovens § 108.

Som også relevant, for hvad der efter PET's opfattelse var omfattet af straffelovens § 108, vil der være at hense til **DET FRI AKTUELT for den 1992.01.07: PET VIDSTE BESKED** (bilag 15) [T.ex. I(C)/Fane 44.] spalte 03 m., hvoraf følgende fremgår:

Ifølge Ekstra Bladet fik Dragsdahl flere gange udbetalt beløb i størrelsesorden 90.00-100.00 kr. fra KGB – og sætter ham dermed i klasse med for eksempel den spionagedømte Arne Treholt.

Hvis der var grundlag for en sådan mistanke, ville man vel have rejst en spionagesag mod Jørgen Dragsdahl?

"Ja," svarer politimester Hanne Bech Hansen, PET, og fortsætter: "Derfor vurderer vi, om der er kommet nyt frem i forhold til de oplysninger, vi havde tidligere, da vi bestemte om der skulle foretages yderligere i forskellige sager".

UDSAGN 20 & 21.

'20. For mig, der altså ikke er jurist, er det som samfundsborger forbløffende, at der blandt jurister kan herske uklarhed om, hvorvidt det er strafbart eller ej at arbejde for en fremmed efterretningstjeneste ved – mod eller uden betaling – at tjene denne magts interesser f.eks. via desinformation.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.ov.)

{ pag. 650 }

og

'21. Er årelange, intensive og lyssky kontakter til diverse agenter for en totalitær, fjendtlig magt at betragte som omfattet af "privatlivets fred"?

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 04 f.ov.)

{ pag. 650 }

Dette er så jævnt professor Bent Jensens opfattelse af, hvorledes der bør forholdes strafferetligt til "årelange, intensive og lyssky kontakter til diverse agenter for en totalitær, fjendtlig magt", indebærende "at arbejde for en fremmed efterretningstjeneste ved – mod eller uden betaling – at tjene denne magts interesser f.eks. via desinformation".

Sammenfaldene for:

Udsagn 01 (omtalt ovenfor),-

Udsagn 09:

Det er i øvrigt ikke kun Dragsdahl-sagen, som mildt sagt er mangelfuldt belyst i DIIS-udredningen Danmark Under Den Kolde Krig. Det samme gør sig gældende for adskillige andre [her kursiveret] af KGBs danske agenter, villige hjælpere, meddelere og samtalepartnere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 02 f.ov.).]

{ pag. 640 },-

Udsagn 11:

Jeg var naturligvis spændt på at se, hvordan den omfattende DIIS-udredning ville behandle denne sag. Udredningen blev offentliggjort i sommeren 2005 og endnu engang blev jeg målløs: I stedet for at give en retvisende fremstilling af Dragsdahls hemmelige (konspirative i PET-jargon) møder med sine føringsofficerer i Danmark og i udlandet, er udredningen fuldkommen tavs.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 pag 01, afsnit 03 f.nd.]

{ pag. 642 }

Udsagn 20 (omtalt ovenfor), og

Udsagn 21 (omtalt ovenfor)

er Jørgen Dragsdahl så "alene" rubriceret som KGB-agent.

Professor Bent Jensens primære kilde til antagelsen heraf har været Gordijevskij-materialet.

Omhandlende dette har professor Bent Jensen - **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 04, l. 01 f.ov. – forklaret, at

I forbindelse med Ekstra Bladets artikler var Gordijevskijs oplysninger førstehåndsviden (her understreget) , da der var tale om oplysninger, som Gordiejevskij havde direkte fra KGBs hovedkvarter og rapporter fra residenturet.

Som ikke svarende til det i **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** pag. 179, afsnit 02 f.ov. anførte, hvorefter:

Residenturets indberetninger til Centreret ... dog ikke [kan] anvendes som et bevis på, at Dragsdahl fungerede som KGB-agent. Oplysningerne om Dragsdahls angivelige hvervning skal tages med det forbeholde, at der er tale om anden håndsoplysninger (her understreget),

Hvortil Henning Fode – **Retsbogen den 2013.09.16** pag. 06, l. 03 f.nd. – har forklaret, at:

Oplysningerne fra Gordiejevskij var andenhånds oplysninger (her understreget). Det er muligt, at de personer hos KGB, der havde kontakt til Jørgen Dragsdahl, har forsøgt at fremhæve deres egen indsats, og at han således ikke nødvendigvis var agent, selv om han var omtalt som sådan.

Alt ifølge professor Bent Jensen i **DEN INDANKEDE DOM** (pag. 54, afsnit 01 f.ov., l. 11 f.ov.), var:

Hans formål med at skrive artiklen (**De kaldte ham nr. 1**) ... at få en relevant offentlig fremstilling af forholdene. Han fandt ikke at DIIS undersøgelsen var tilstrækkelig klar, og han ønskede at bidrage hertil. Han havde forinden læst Ekstra Bladets artikler [her understreget], og fandt det utilfredsstillende, at de oplysninger, der dengang var fremme, ikke var blevet udbredt på en tilstrækkelig måde

Som selvsagt udkrævet for at kunne forholde sig til "de oplysninger, der dengang var fremme", havde professor Bent Jensen "læst Ekstra Bladets artikler".

Som oplyst her for retten, er professor Bent Jensen noget svagthørende på det venstre øre.

Det kniber så også med synet.

For som anført:

I Ekstra Bladet for den 1992.01.05: Jørgen Dragsdahl arbejdede i ... (bilag 113) [T.ex. I(B)/Fane 48.] blad 03, afsnit 06 f.ov. kender:

Jeg { Oleg Gordijevskij } ... disse ting nøje, for jeg fik alle rapporter om Dragsdahl (her understreget) fra hans føringsofficer.

I Ekstra Bladet for den 1992.11.11: Dragsdahl fodrede KGB (bilag 136) [T.ex. I(B)/Fane 49.] blad 01, l. 03 f.nd.:

Hver gang Tjebotok havde haft et af sine regelmæssige møder med Jørgen Dragsdahl, skrev han en rapport på 6-7 sider, som han forelagde mig (her understreget).

Jeg fik samtlige rapporter om Dragsdahl (her understreget), lige til jeg rejste til Moskva i sommeren 1978.

I Ekstra Bladet for den 1992.01.06: I livsfare på grund af Dragsdahl (bilag 115) [T.ex. I(D)/Fane 04.]:

[blad 01, afsnit 06 f.nd.]

Gordijevskij så alle rapporter om ham (her understreget), fordi det var hans egen medarbejder, Stanislav Tjebotok, der var Dragsdahls føringsofficer.

[blad 02, afsnit 01 f.nd.]

Ifølge Oleg Gordijevskij blev Jørgen Dragsdahl en ægte agent for KGB, og han fortæller til Ekstra Bladet, hvordan han hørte om det første gang: - Det skete omkring 1982-83 mens jeg arbejdede i Center, altså efter, at Mikhail Petrovitj Ljubimov var rejst fra København. (...)

Jeg talte nemlig en dag med Vjatjeslav Katerinkin (her understreget), der var stationeret i København, som næstkommanderende i PR-Linjen, det vil sige afdelingen for politisk spionage. Katerinkin havde ambitioner om at blive resident, men han var ikke stabil nok.

...

⁷FRYGTELIG KVINDE' Der var sket det, at den gamle resident, Ljubimov, var blevet så fascineret af Dragsdahl, at han havde overtaget ham fra Tjebotok. Dragsdahl blev betragtet som så vigtig, at chefen selv blev hans føringsofficer.

Efter at Ljubimov havde forladt København, overtog Katerinkin Dragsdahl, så da jeg talte med ham, var han altså dennes nye føringsofficer (her understreget).

”Jørgen Dragsdahl blev en ægte agent (‘a fully pledged agent’) allerede under Ljubimov”, sagde Katerinkin til mig (her understreget).

I Ekstra Bladet for den 1992.01.11: Hemmelige KGB-bånd afslører Dragsdahl (bilag 306) [T.ex. I(D)/Fane 08.] blad 01, h.sp., afsnit 03 f.ov.:

Det var ikke mig selv, der havde den fysiske kontakt med Jørgen Dragsdahl (her understreget), men Tjebotok { udrejst 1977.08.01 } og Ljubimov holdt mig detaljeret underrettet om, hvad der foregik (her understreget). De fortalte, hvordan det hurtigt var gået op for dem, at Dragsdahl manglede penge, og at han ønskede at få penge.

I Information for den 1992.02.15/16: Gordijevskij taler ud (bilag A12 – som fremlagt af appel-lanten):

{ pag. 631 h.sp., l.u.m. }

Jørgen Dragsdahl

Og hvis vi nu vender os til Jørgen Dragsdahl, så var han en agent?

”Ja, ifølge KGB’s tekstbøger og arkivdokumenter var han en agent (her understreget).”

Og ifølge Dem?

”Vi har talt om Torben Krogh og Meta Ditzel, og det var noget der foregik i min tid, mens dyrkningen af Jørgen Dragsdahl fandt sted ved afslutningen af mit ophold i København, så mine oplysninger er ...”

Andenhåndsviden?

”Nej, man kan godt kalde det førstehåndsviden, men det er ikke baseret på møder med ham (her understreget).”

De har aldrig mødt Jørgen Dragsdahl?

”Nej men jeg har set rapporterne, sagsmapperne og telegrammerne om ham (her understreget). Og jeg har talt med hans kontaktpersoner i KGB, Stanislav Tjebotok og Mikhail Ljubimov (her understreget). Og de sagde ikke så lidt. For de var begejstrede for ham, de var fascinerede af hans personlighed. Og de var meget tilfredse med fremdriften i deres forhold til ham ...”.

Herudover vil der være at hense til **Information for den 1992.02.15/16: Gordijevskij taler ud** (bilag A12 – fremlagt af appellanten) { pag. 614 blad 07, spalte 04, afsnit 02 f.ov. }, hvorefter:

Gordijevskij siger, at han i Moskva-hovedkvarterets Skandinavien-afdeling modtog to forskellige slags rapporter om Dragsdahl [her understreget]. Der var dels rapporter om de såkaldte "operative møder" med ham, og dels rapporter om såkaldte "aktive foranstaltninger", der kunne være en indberetning om en artikel af Dragsdahl, hvor man i bestemte afsnit skulle kunne aflæse KGB's indflydelse.

° - *Har De eksempler på det?*

”Ja, men ikke lige her og nu”.

° - *Og også eksempler på desinformation, ægte desinformation, hvis De forstår hvad jeg mener?*

”Ja, måske nok også det”.

° - *Men der er mange, som ikke rigtigt kan få det her med Dragsdahl til at stemme. Som De ved, stod venstrefløjen i Danmark relativt stærkt i 70'erne. Mange venstreorienterede havde synspunkter, som nogen i dag i bakspejlet vil hævde gjorde dem til "nyttige idioter". Ikke desto mindre blomstrede den venstreorienterede tankegang også uden KGBs påvirkninger. Jørgen Dragsdahl var en af disse venstreorienterede, han havde en fortid som aktivist i The Black Panther Party i USA, men blev gradvist journalist. Han blev optaget af sikkerhedspolitik og atomoprustningen og var blandt andet med til at stifte organisationen Nej Til Atomkraft som et alternativ til den mere eller mindre Kreml-styrede Samarbejdskomiteen for Fred og Sikkerhed. Dragsdahl er heller ikke blevet taget i at støtte krigen i Afghanistan og han skrev også stærkt kritiske artikler om Sovjetunionens kemiske krigsførelse i Laos ... Alt dette passer ikke rigtigt sammen med, at han skulle være betalt KGB-agent, gør det?*

Oleg Gordijevskij tager en dyb indånding og puster luft ud af munden, inden han kort svarer:

”Ifølge dokumenterne var han KGB-agent” (her understreget).

{ pag. 615 spalte 03 f.nd. }

Dokumentation udbedes.

° - *Jørgen Dragsdahl har sagt, at KGB ganske rigtigt flere gange har forsøgt at rekruttere ham, men at han hver gang afviste tilbuddet om at blive agent. Han har også totalt afvist Deres oplysninger om, at han skulle have modtaget store pengebeløb fra KGB, og at han skulle have mødt Ljubimov ved hemmelige møder i Budapest og Wien. Hvad er Deres dokumentation for disse oplysninger?*

”Jeg har oplysningerne fra rapporterne og fra samtaler med Mikhail Ljubimov, KGB-officeren Vladimir Sjisjin og chefen for Skandinavien-afdelingen Alexander Lopatin” (her understreget).

° - *Som De ved, afviser Dragsdahl alt dette. Det samme gør Ljubimov. Så den logiske følgeslutning er, at nogen lyver. Enten Dragsdahl og Ljubimov, eller Dem. Kan der være en tredje mulighed? Kan det hele bero på en misforståelse? Kunne Ljubimov have skrevet noget til Center, som ikke var sandt?*

Oleg Gordijevskij puster igen luft ud af munden, inden han svarer: "Højst usandsynligt".

Gordijevskij tilføjer, at han ikke ser grund til at tale om dette i detaljer: "Hvis vi begynder at grave i det her, kan det godt være, at vi finder mindre unøjagtigheder, men så vil der til gengæld komme andre detaljer frem. Der findes andre rapporter med informationer. Som kan komme ud. Det er bedst ikke at grave i det".

° - *Jo, men når De hævder, at Dragsdahl har modtaget store summer og holdt hemmelige møder i udlandet med KGB, så er det oplysninger af så alvorlig karakter, at den danske offentlighed gerne vil have dem enten af- eller bekræftet?*

”Vi kan tale om det i timevis. Faktum er at jeg kender til dette fra rapporterene, fra Ljubimov, fra Sjitsjin og fra Lopatin (her understreget). Jeg ved det er rigtigt. Det er grunden til, jeg sagde det”.

Og De er sikker på, at Deres kolleger i KGB fortalte dem sandheden?

”Hvorfor skulle de ikke det?”

De kunne måske have overdrevet rapporterene med det formål at vise, hvor effektive de var, for at forblive i udlandet og for at få flere penge til sig selv?

”Kan De forestille Dem en chef for KGB-stationen i København, der er blevet udpeget af KGB's øverste chef. Kan De forestille Dem, at han stikker pengene i egen lomme i stedet for at lade dem gå videre til agenten? Det er mildest talt usandsynligt”.

Som kendeligt for professor Bent Jensen var ”Gordiejevskijs oplysninger” ikke ”førstehåndsviden”.

Hertil svarende – og uddybende herfor – vil der være at hense til **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** (pag. 179, afsnit 02 f.nd.), hvoraf følgende fremgår:

Residenturets indberetninger til Centret kan dog ikke anvendes som et bevis på, at Dragsdahl fungerede som KGB-agent. Oplysningerne om Dragsdahls angivelige hvervning skal tages med det forbehold, at der er tale om andenhåndsoplysninger (her understreget). Dertil kommer, at residenturets ansatte ofte overdrev deres indberetninger af karrieremæssige eller andre hensyn (her understreget), samt at der foreligger oplysninger, der sår tvivl om Dragsdahls påståede føringsofficers troværdighed

Alment var det kendt, at de ”ansatte ofte overdrev deres indberetninger”, således som udvist:

Af/for Christopher Andrew og Oleg Gordiejevskij: More Instructions from the Centre (1992) (bilag 74) [T.ex. I(D)/Fane 29].

[pag. 34.]

KGB havde en stærk interesse i overdrivelse af active foranstaltningers virkning. I København forsøgte residenturet, som tilfældet var i en række andre hovedstæder, at tage æren for en hel række anti-krigs og anti-amerikanske aktiviteter, som det i virkeligheden havde gjort lidet for at fremme (her understreget). Gordiejevskij mener, at aktive foranstaltninger mens han var i Danmark kun havde marginal betydning [her fremhævet]. Mens Centret mente, at et ”betydeligt antal” var så overbevisende vellykkede, at man rapporterede dem til Politbureauet.

Af/for **Oleg Kalugin: Spymaster (1994)** (bilag 236) [T.ex. I(D)/Fane 31].

[oversættelsen blad 01, afsnit 03-01 f.nd.]

Jeg opsøgte ofte mine journalistiske kilder for at få reaktioner på de seneste begivenheder i Moskva – et forehavende, der til tider var nærmest absurd. I marts 1966 ønskede Kreml reaktioner, på hvad man anså for den "historiske" én-og-tyvende kongres i det sovjetiske kommunistparti, Jeg opsøgte den fremragende Walter Lippmann i hans hjem og spurgte ham om, hvad han mente om den seneste tids begivenheder i Moskva. Til min forfærdelse vidste Lippmann – som på det tidspunkt var meget svagelig – absolut intet om partikongressen, som jeg skulle rapportere om.

”Virkelig?” sagde Lippmann. ”Der var en kongres? Fortæl mig hvad der sker derovre. Jeg må indrømme, at jeg er fortabt, når det gælder forståelse af jeres politik”.

Jeg kunne ganske enkelt ikke (*ordet "ikke" er faldet ud ved oversættelsen*) telegrafere til Moskva, at selveste den grå eminence var ligeglad med den én-og-tyvende partikongres. Så vi snakkede sammen en stund, og jeg fik hans generelle opfattelse af de sovjetisk-amerikanske relationer og sovjetisk politik. Denne type rapporter udelod sædvanligvis enhver kritisk omtale af Sovjetunionen, så på Moskvas anmodning indsendte jeg et intetsigende telegram om Lippmanns syn på den seneste tids begivenheder i vort land (her understreget). Dermed fik den sovjetiske ledelse fejlagtigt indtryk af, at hele verden fulgte kongressen med tilbageholdt ånddræt og klappede over dens udfald (her understreget).

Af/for **Oleg Kalugin: Spymaster (1994)** (bilag 31) [T.ex. I(D)/Fane 32].

[pag. 101.]

Set i tilbageblik havde KGB-officeren, som oprindelig dyrkede Makris åbenbart overdrevet mandens nytteværdi som agent – noget der var typisk i KGB (her understreget). Ud fra alt, som jeg ved, kan officeren endog have stukket pengene til grækeren i egen lomme (her understreget).

[pag. 123.]

I de første måneder på arbejdet { Foreign Counterintelligence Chief i Centret } følte jeg mig fortvivlet, når jeg sad ved mit skrivebord og gennemså de årlige rapporter fra kontra-spionage officerer rundt omkring i verden. Meget af det, som disse professionelle KGB-officerer sendte til os i Centeret, var halvgennemtænkte informationer, rygter og løs snak (her understreget).

Af/for **Oleg Gordiejevskij: Next Stop Execution (1995)** (bilag 32) [T.ex. I(D)/Fane 30].

“Åh, ja”, sagde jeg, og begyndte at beskrive min sidste kontakt i Danmark. Men allerede mens jeg talte, så jeg, at et udtryk med ekstrem kedsommelighed overtog Grushkos ansigt. Han ønskede ikke at have noget at gøre med de enorme rapporter, som folk hele tiden sendte ind fra udenlandske stationer (her understreget): skønt han var leder af afdelingen læste han dem aldrig, idet han vidste, at hvad de berettede var opfundet og kontakterne, som de beskrev, var helt betydningsløse (her understreget).

Af/for **Jyllands-Posten for den 1998.06.07: Kammerat Korin** (bilag 146)
[T.ex. I(D)/Fane 36].

[blad 02.]

Opdigtede rapporter

KGB var ifølge sit ry et mægtigt og alvidende apparat, men Ljubimov (her understreget) fortæller, at den sovjetiske efterretning levede på opdigtede rapporter. "Det var rent bluff. Vi fortalte vores overordnede om falske bedrifter (her understreget) og samtidig undlod vi at rapportere om en masse, som ikke harmonerede med partilinen. Vi fabrikerede løgne (her understreget), som passede til ledernes fordomme. Andropov, Bresjnev og alle de andre gik med en forestilling om, at KGB styrede hele verden. Men i virkeligheden var KGB hjælpeløs – ligesom jeg tror, at CIA er hjælpeløs. Alle efterretningstjenester har en tendens til at puste sig op," siger Ljubimov. KGB-hovedkvarteret kunne typisk bede Ljubimov udfærdige en rapport om, hvordan den danske regering tolkede den seneste af Leonis Brejnevts taler. "Jeg ville være blevet til grin, hvis jeg spurgte danske politikere eller embedsmænd, hvad de mente. Ingen i Danmark tog sig af Bresjnevts ligeGYldige taler. Så satte jeg mig ned og skrev en fantasirapport, om at generalsekretærens tale havde gjort et stort indtryk, og at danskerne var meget interesserede," siger Ljubimov. På samme måde fortæller Ljubimov, at han i sine rapporter overdrev KGBs evne til at påvirke den politiske debat i Danmark (her understreget). Meningen var, at den danske KGB-station skulle manipulere med politikere og ledere i fredsbevægelsen for at dreje meningsdannelsen i sovjetvenlig retning. Man skulle give danskerne det indtryk, at Sovjetunionen ikke var særlig slem – men at NATO til gengæld truede verdensfreden.

Af/for **Information for den 1992.01.22** (bilag 128) [T.ex. I(D)/Fane 17].

Åbent brev fra fhv. KGB-chef (Mikhail Ljibimov) til Oleg Gordijevskij.

[spalte 02 f.ov.]

Du offentliggør i *Ekstra Bladet* et dokument, en plan, skrevet af dig personligt og underskrevet af mig (*Ekstra Bladet*, den 3. januar d.å., red.) selv om du meget vel ved, at vores planer, således som tilfældet var det i hele det sovjetiske system, altid lugtede af *gigantomani* og aldrig blev opfyldt. Der er ingen grund til at skræmme danskerne med planerne. I det tidligere sovjeternes land stak man blå i øjnene på hinanden med disse planer.

Du offentliggør i Ekstra Bladet konklusionen i et dokument fra afdelingen vedrørende "aktive foranstaltninger" om "instruerede" indlæg i pressen og i parlamentet (Ekstra Bladet den 5. januar d.å., red.), selv om du meget vel ved, at dette 'arbejde' for 90 procents vedkommende var sandt blålys, forfalskninger, der behagede Krutjkov (her understreget). Vi fodrede ham med vores 'påvirknings-foranstaltninger', og han fodrede SUKP's alderdomssvækkede centralkomite med dem.

End ikke antydningvis er der af professor Bent Jensen henset til den kildekritiske problemstilling, som aftegnet af/for, at "residenturets ansatte ofte overdrev deres indberetninger af karrieremæssige eller andre hensyn".

I perioden frem til Tjebotoks udrejse den 1977.08.01 var Gordijevskijs andenhåndsviden baseret på Tjebotoks rapporter og på hvad han mundtligt erfarede fra Tjebotok og/eller *Ljubimov*.

I perioden frem til Gordijevskijs udrejse i midten af 1978 var Gordijevskijs andenhandsviden baseret på *Ljubimovs rapporter* og på hvad han mundtligt erfarede ved sine samtaler med *Ljubimov*.

I perioden efter Ljubimovs udrejse i juli 1980 var Gordijevskijs andenhandsviden baseret på *Ljubimovs rapporter* og på hvad han mundtligt erfarede med sine samtaler med *Ljubimov*.

Hertil slutter sig **Information for den 1992.02.15/16: Gordiejevskij taler ud** (bilag A12 – som fremlagt af appellanten) { pag. 615, spalte 04 f.nd. } hvoraf følgende fremgår:

Og De er sikker på, at Deres kolleger i KGB fortalte dem sandheden?

”Hvorfor skulle de ikke det?”

De kunne måske have overdrevet rapporterne med det formål at vise, hvor effektive de var, for at forblive i udlandet og for at få flere penge til sig selv?

”Kan De forestiller Dem en chef for KGB-stationen i København, der er blevet udpeget af KGB's øverste chef. Kan De forestille Dem, at han stikker pengene i egen lomme i stedet for at lade dem gå videre til agenten? Det er mildest talt usandsynligt?”

Som ganske udtalt uforeneligt med det – 20 dage tidligere – i **Ekstra Bladet for den 1992.01.25: BLYKUGLER I NAKKEN** (bilag 131) [T.ex. I(D)/Fane 20], anførte, hvorefter Oleg Gordijevskij:

I en stærk personlig artikel gør ... op med Jørgen Dragsdahls KGB-føringsofficer Mikhail Ljubimov og KGB's spionage mod Danmark. Artiklen er et svar på en artikel af Ljubimov i dagbladet Information.

[spalte 01.]

LØGNEN

Jeg er enig med Dem i en enkelt ting af det, De skriver.

Der var virkelig meget af dette arbejde, der blev oppustet, overdrevet og rent ud forfalsket i rapporterne til Center (her understreget).

[spalte 02.]

NAVNENE

De Mikhail Petrovitj (Ljubimov), har imidlertid opdigtet rapporter og løjet for Center (her understreget). Samtidig arbejdede De lidenskabeligt og opfindsomt som kommunistpartiets (SUKP) og KGB's tro tjener.

Så ikke alene var Gordijevskijs oplysninger baseret på andenhandsviden.

Med Ljubimov som primær kilde.

Så også - som alt udsagt med hestens egen mund " - har én og samme Ljubimov "... *opdigtet rapporter og løjet for Center*".

Som hertil svarende, vil der være at hense til **Dagbladet (NO) for den 1997.02.08: KGB's troverdighed** (bilag 145) [T.ex. I(D)/Fane 34.] pag. 03 m., hvorefter:

KGB-oberst Mikhail Ljubimov, sjef for den senere KGB-generaloberst Titov og for oberst Gordijevskij, gik på restaurant også i sin tid som rezident i København. Han gik på "krogene" i det glade Nyhavn og pådrog sig ofte store restaurantregninger. Internrevisjonen i KGB visste selvsagt at det formelt så puritanske Politburo med gamle menn uten mye moro, ugleså slikt. Om det ikke var strengt tjeneslig. «Derfor førte jeg nok opp Jørgen Dragsdahl på avisen Information noen ganger som min gjest uten at han hadde vært det, eller om han hadde vært det. Så ventet jeg gjerne en ukes tid med at levere ind regningen for å se om Jørgen skrev en eller annen kritisk artikkel mot NATOs dobbeltvedtak (anno 1979) eller slikt noe. Da la jeg gjerne Dragsdahls artikkel fra Information ved, med en påtegning om at KGB-sentret i Moskva burde notere seg hvor godt min påvirkningsagent jobbet».

UDSAGN 02.

'02. Informations tidligere chefredaktør Torben Krogh kom Dragsdahl til undsætning ved at hævde, at enhver redaktør kunne stemples som indflydelsesagent, fordi det hørte med til jobbet at lade sig bispise af udenlandske diplomater. Krogh mente, at han selv havde fået "et usædvanligt godt indblik i de overvejelser og motiver," der prægede Kremles politik. Hverken Krogh eller andre KGB-kontaktpersoner har dog kunnet påvise en eneste lille oplysning, som resultat af kontakterne.
Oplysningerne gik den anden vej.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 - Rb. I/08 pag. 02, afsnit 02 f.ov.]

{ pag. 636, }

Dette er en sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 108 for at have videregivet oplysninger til KGB.

Omhandlende straffelovens § 108 vil der være at hense til **Kommenteret straffelov Speciel del (8. udgave)** pag. 15, l. 03 f.nd., hvorefter bestemmelsen endvidere:

omfatter ... efterretningsvirksomhed, der retter sig mod danske interesser, men angår forhold der ikke skal holdes hemmelige. Eksempler herpå fremgår af de nedenfor anførte domme. Det angår ikke alene blot overladelse af uklassificerede oplysninger af militær betydning eller tilsvarende oplysninger om samfundsøkonomiske eller andre statslige anliggender, men også informationer til brug for fremmed efterretningsvæsen vedrørende herværende enkeltpersoner eller grupper af personer, f.eks. fremmede, der har fået asyl her i landet. Bestemmelsen retter sig typisk imod den hemmelige, systematiske tilvejebringelse eller sammenstilling af oplysninger (her understreget) til brug for fremmed efterretningsvæsen, som kan være til fare for danske eller fremmede stats- eller samfundsinteresser. ...

Bestemmelsen rammer ikke (her understreget) folkeretligt hjemlet diplomatisk eller sædvanligt journalistisk virksomhed (her understreget).

Der er intet belæg for, at Jørgen Dragsdahl har forset sig imod straffelovens § 108.

Af **Resumerapporten af 1985.10.01** (P/14) { pag. 864, afsnit 02 f.nd. } fremgår:

Forudsat en herunder stedfunden videregivelse af "systematisk tilvejebragte eller sammenstillede oplysninger", ville dette med kyshånd have været registreret af PET.

Af **Resumerapporten fra sensommeren/efteråret 1983** (P/3) { pag. 807, afsnit 01 f.nd. } fremgår:

Forudsat en herunder stedfunden videregivelse af "systematisk tilvejebragte eller sammenstillede oplysninger", ville også dette have været registreret af PET.

Som forklaret af Jørgen Dragsdahl – **Retsbogen for den 2013.09.25** (pag. 08, afsnit 02 f.ov.) – var:

... han meget opmærksom på ikke at give oplysninger, der kunne bruges operativt, også selvom oplysningerne ikke var hemmelige. Han gav kun oplysninger, som man kunne læse i pressen, herunder om de artikler, han selv havde skrevet. Han gav f.eks. ikke navne på personer, der kunne bruges operativt.

Herudover – som så relevant for den rette forståelse af ordet ”sparringspartner” – vil der være at hense til **Retsbogen for den 2013.09.25** (pag. 07, afsnit 02 f.ov.), hvorefter Jørgen Dragsdahl, var:

... lidt sur, da Minin pludselig dukkede op i Wien. Han syntes, det var lidt underligt. De talte sammen på ambassaden. De har nok også fået en øl. Minin ville tale om Polens situation. Minin sagde, at han af ambassadøren i Danmark var blevet bedt om at tage til Wien for at tale med ham den spændte situation omkring Polen. Minin var interesseret i at tale om mulige reaktioner, hvis Sovjetunionen gik ind i Polen (her understreget). Minin ville høre, hvordan de kredse i USA, der var tilhængere af afspænding i forhold til Sovjetunionen, ville reagere på en eventuel invasion. Han synes ikke, der var noget usædvanligt i den fremgangsmåde. Han vidste ikke, at Minin var KGB-officer. Han anså Minin for at være presseattaché. Mødet var ikke tilfældigt, idet det var planlagt fra Minins side. Han gav udtryk for, at hvis Sovjetunionen gik ind i Polen, så ville de miste de sidste folk, der troede på afspænding (her understreget).

UDSAGN 32, 33 & 34.

'32. Alle de oplysninger, som PET oprindeligt havde fået fra Gordijevskij, de viser sig, stort set, at være rigtige. Det eneste punkt, hvor Dragsdahl ikke ville vedgå, var, at han havde fået penge. Jeg vil være så fræk, i hvert fald i denne forsamling, og sige, at det er formentlig, fordi PET ikke er i stand til at bevise, fordi bogholderiet, det befinder sig i KGB's hovedkvarter i Moskva, og det har PET ikke adgang til. Jeg er helt sikker – jeg kan ikke vide det – men jeg er ret sikker på, at Gordijevskij også på det tidspunkt, også på det punkt taler sandt.

[Udtalelse fremsat under frokostsymposion den 2007.05.10 arrangeret af ”CEPOS Center for Politiske Studier”

{ pag. 661. }

'33. Fælles for de to sager er ikke mindst det forhold, at G's oplysninger kunne bekræftes af PET's egen efterforskning.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 01, afsnit 03 f.nd.]

{ pag. 670. }

'34. Og det er direkte forkert, når man påstår, at PET hovedsagelig kun havde Gordijevskij-materialet at støtte sig til. Det var som sagt PET's egen årelange og grundige efterforskning, der bekræftede Gordijevskijs oplysninger.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 02 f.ov.]

{ pag. 673. }

OM UDSAGN 32 (CEPOS-symposiet).

Professor Bent Jensen har herom – **Retsbogen for 2013.09.11** (pag. 11, afsnit 02 f.nd.) – forklaret, at:

Udsagn nr. 32 vedrører et møde hos Cepos, der er en privat (her understreget) borgerlig tænketank. Der var formentlig 20-25 personer til stede. Han var inviteret af Cepos, og baggrunden herfor var al den spektakel, der havde været i anledning af hans artikler. Han blev spurgt, om han havde indvendinger imod, at indlægget blev optaget, men han var ikke klar over, at det efterfølgende blev lagt ud på internettet. Den pågældende udtalelse var en besvarelse af spørgsmål fra publikum. Under byretssagen blev båndet afspillet, og han udtalte ikke, at han var "helt sikker".

Alt ifølge **CEPOS Hjemmeside** (bilag 26) { pag. 660 } pag. 02 er:

CEPOS' frokostsymposier ... et uformelt forum, hvor alle har mulighed for at deltage (her understreget) og diskutere udvalgte emner, som ...

Som gengivet i **DEN INDANKEDE DOM** pag. 26, afsnit 03 f.nd., ses det på frokostsymposiet udtalt, at:

Alle de oplysninger, som PET oprindeligt havde fået fra Gordijevskij, de viser sig stort set, at være rigtige. Det eneste punkt, hvor Dragsdahl ikke ville vedgå, var at han havde fået penge. Jeg vil være så fræk, i hvert fald i denne forsamling, og side, at det er formentlig, fordi det var PET ikke i stand til at bevise, fordi bogholderiet, det befinder sig i KGB's hovedkvarter i Moskva, og det har PET ikke adgang til. Jeg er helt si... - jeg kan ikke vide det – men jeg er ret sikker på, at Gordijevskij også på det tidspunkt, også på det punkt taler sandt.

Som anført i **Kommenteret Straffelov, Speciel del (9. udgave)** pag. 449 m. [M/S pag. 04] behøver:

Sigtelsen ... ikke at være udtalt som vished. Den kan efter omstændighederne foreligge, hvor udtalelsen blot fremtræder som udtryk for en mistanke, en subjektiv formodning eller som et spørgsmål ...

OM UDSAGN 33 & 34 (HVAD PET'S EGEN EFTERFORSKNING KUNNE BEKRÆFTE).

Udvist af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING BIND 13** fremgår:

[pag. 154, afsnit 01 f.nd.]

Overvågningen af Dragsdahl førte til den første og eneste kontakt mellem Dragsdahl og Katerinkin uden for ambassaden. PET overværede et møde mellem de to i et S-tog (Farum-linjen) den 7. marts 1983.

...

Bortset fra denne ene begivenhed kastede operationen ikke meget lys over forholdet mellem Dragsdahl og KGB (her understreget).

[pag. 165.]

Aktive foranstaltninger.

På mødet blev der ikke fremlagt noget bevis for, at Dragsdahl skulle have haft noget med artiklen at gøre.

Information indeholdt den 20. november 1984 en artikel af en sovjetisk general, Tjernov, som ...

Dragsdahls kontakter forsynede ham også med hemmelige dokumenter, som blev fremlagt og diskuteret i Informations spalter. Et eksempel stammer fra 1979. Dragsdahl artikel i Information dem 14. januar 1979 diskuterer som tidligere nævnt en såkaldt *Field Manual*, hvis tillæg, *FM-30-31B*, angiveligt skulle være forfattet af den amerikanske hærs efterretningstjeneste DIA og oversat til flere sprog. Det pågældende dokument beskriver, hvordan specialenheder skulle infiltrere "venligtsindede lande", udføre terrorhandlinger og dernæst give kommunisterne skylden. Dragsdahls artikel medgav, at det kunne være et falsum, og ...

[pag. 167, afsnit 01 f.nd.]

De nævnte eksempler på "aktive foranstaltninger", der vedrører Dragsdahl, er således få og i øvrigt behæftet med usikkerhed (her understreget). I modsætning hertil kan nævnes Herløv Petersens pjecer *True Blues* og *Cold Warriors*, der angiver at bygge på vestlige kilder, men hvor PET's efterforskning dokumenterede en sovjetisk indflydelse. PET havde en mistanke om, at Dragsdahl skrev under indtryk af, hvad han ad forskellige kanaler fik af sovjetiske informationer, men beviser på et samarbejde med KGB vedrørende aktive foranstaltninger kastede overvågningsoperationen ikke af sig.

Foreholdt de her nævnte afsnit af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING:**

Har Henning Fode – **Retsbogen for den 2013.09.16** pag. 08, afsnit 03 f.ov.
- forklaret, at:

Gengivelsen af PETs efterforskning i PET-kommissionen beretning, bind 13, side 154-155 er en retvisende beskrivelse. Vidnet kan ikke svare på, om der har været flere kontakter mellem Jørgen Dragsdahl og Katerinkin, men det omtalte møde den 7. marts 1983 var meget konspiratorisk.

Gengivelsen af "aktive foranstaltninger" i PET- kommissionen beretning, bind 13, side 165, er en retvisende gengivelse. I tilfældet med Arne Herløv Petersen kunne man se baggrunden for det, han havde skrevet. Jørgen Dragsdahl gav i artikler udtryk for sin opfattelse af, hvordan verden så ud. Vidnet ved ikke, om Jørgen Dragsdahl er blevet bestyrket i sin opfattelse ud fra

det materiale, han har modtaget, men PET kunne ikke se, at artiklerne reproducerede oplysninger fra KGB (her understreget).

Hertil slutter sig den af **Politiken førte "retsbog"** (M/S pag. 73) hvoraf følgende fremgår:

Og da Henrik Holm-Nielsen spurgte Fode, om han mente, at Dragsdahl viderebragte sovjetrussisk propaganda i eget navn, såkaldt desinformation, svarede Fode: "Vi vurderede, at meget bundede i Dragsdahls egne synspunkter, og dem har han jo lov at ha' (her under-streget)", sagde kabinetssekretæren, inden han gik tilbage til Amalienborg.

Har Per Larsen - **Retsbogen for den 2013.09.23** pag. 04, afsnit 01 f.ov. - forklaret, at:

Der er tale om en retvisende fremstilling, når PET-kommissionen i beretningens bind 13, side 155, konkluderer, at der bortset fra det overvågede møde mellem Katerinkin og Jørgen Dragsdahl den 7. marts 1983 ikke var konstateret andre kontakter, som blev afdækket af PET. Når PET foretager telefonaflytning, er der tale om efterforskning af en forholdsvis massiv karakter.

Han har ikke præcist kendskab til, hvad der foregik hos PET i 1979, da han ikke var ansat på det tidspunkt. Han har dog fået underretning om forholdene, og han kan tilslutte sig PET-kommissionen i beretningens bind 13, side 165 og 167, om aktive foranstaltninger.

Foreholdt den af Henning Fode afgivne forklaring om, at Jørgen Dragsdahl i sine artikler gav udtryk for sin personlige opfattelse, erklærede vidnet sig enig heri. PET kunne ikke føre bevis for, at Jørgen Dragsdahl videreformidlede oplysninger eller synspunkter fra KGB (her understreget). Så vidt han ved, har Gordijevskij ikke haft personlig kontakt med Jørgen Dragsdahl, men Gordijevskij har i kraft af sin stilling haft kendskab til, hvad der foregik. I forbindelse med den afrapportering, som forskellige KGB-officerer gav bagud i systemet, var det ikke usædvanligt, at der blev pyntet lidt på det. Det var umuligt at danne sig et indtryk af en KGB-officers gøren og laden, og hos PET havde de ikke nogen selvstændig vurdering heraf.

Han er i det væsentlige enig i PET-kommissionens gengivelse i beretningens bind 13, side 179, hvorefter PET's efterforskning og overvågning ikke kunne dokumentere, at Jørgen Dragsdahl var agent. Der var tale om et "sammenkog" af oplysninger, som PET havde fået fra Gordijevskij og en selvstændig efterforskning.

Hertil slutter sig den af **Information førte "retsbog"** (M/S pag. 78) hvoraf følgende fremgår:

"Vi har ytringsfrihed her i landet (her understreget), og så længe vi ikke kunne bevise, at et synspunkt fra KGB's hovedkvarter var båret ind i en artikel, så var der ikke noget at komme efter. Artiklen siger noget om skribentens holdning, men den har han jo lov at have (her understreget)," fortsatte Per Larsen og tilføjede ...

Den af **Jyllands-Posten førte "retsbog"** (M/S pag. 75) hvoraf følgende fremgår:

”Dragsdahl var ikke i et sådant forhold, at vi med nogen rimelighed kunne betegne ham som agent. Han var muligvis venstreorienteret, men det er der jo ingen regler om, at man ikke må være her i landet. Og gud ske lov for det. Vi har jo ytringsfrihed, og folk må mene, hvad de vil mene (her understreget),”, sagde Per Larsen i en afslappet tone, mens han kiggede på dommeren

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 03, afsnit 02 f.nd. – var:

Der ... ikke tvivl om, at dokumenterne var ægte og udarbejdet af PET. Han så dokumenterne uden udstregninger. Af de øverste påtegninger på dokumenterne fremgik antal eksemplarer, og man kunne også se, hvem der havde modtaget en kopi af dokumenterne. Han har set i hundredevis af dokumenter hos PET (her understreget), herunder også adskillige udskrifter af telefonaflytninger af Jørgen Dragsdahl. Han er ikke stødt på noget, der viste, at dokumenterne ikke var korrekte, eller at de alene skulle være udtryk for den enkelte medarbejders opfattelse. Der var ingen kritiske bemærkninger, og der var ikke anledning til at antage, at dokumenternes gentagne angivelse af Jørgen Dragsdahl som agent ikke var udtryk for PET's opfattelse. Byrettens gengivelse af hans forklaring herom er således ikke korrekt.

Udvist til imødegåelse heraf – **Retsbogen for den 2013.09.16** – er det af Henning Fode forklaret:

[pag. 06, l. 17 f.ov.]

Man kan ikke ud af formuleringen ”agent” i rapporterne konkludere, at det dermed også var PETs vurdering (her understreget), at den pågældende rent faktisk var agent i straffelovens forstand.

[pag. 09, l. 112 f.nd.]

PET har givet udtryk for, at man ikke bare kan tage udgangspunkt i dokumenter udarbejdet af medarbejdere og tage det pågældende dokument som udtryk for ledelsens opfattelse. Hvis indholdet af et dokument skal tages som udtryk for ledelsens opfattelse, skal der være tale om et formelt dokument fra PET, f.eks. en begæring om telefonaflytning (her understreget).

[pag. 09, l. 05 f.nd.]

Foreholdt P11, hvoraf fremgår, at formuleringen ”en egentlig KGB-agent” anvendes i forbindelse med omtale af Jørgen Dragsdahl, forklarede vidnet, at det er udtryk for skribentens opfattelse (her understreget)..

[pag. 10, l. 03 f.ov.]

Omtalen af Jørgen Dragsdahl som agent er ikke udtryk for PET's opfattelse (her understreget). Det gælder, selv om en medarbejder omtaler Jørgen Dragsdahl som agent, og den pågældende rapport har været forelagt for RSU i forbindelse med en drøftelse af spørgsmål om udvisning. Anvendelsen af udtrykket agent om Jørgen Dragsdahl er udtryk for engagerede efterforskere og medarbejdere, der giver udtryk for opfattelser, der ikke nødvendigvis kan holde i retten, og som ikke nødvendigvis støttes af ledelsen (her understreget). Det er ikke anderledes end de tilfælde, hvor en politimester forelægger en sag for statsadvokaten, og hvor der kan være vedlagt politirapporter med udtryk og formuleringer, der ikke nødvendigvis er udtryk for politimesterens vurdering af sagen.

[pag. 10, afsnit 02 f.ov.]

Foreholdt P14, hvor der i forbindelse med omtale af Jørgen Dragsdahl anvendes formuleringer som "påvirkningsagent", "hvervet" og "utvivlsomt foreligger en overtrædelse af straffelovens § 108", forklarede vidnet, at det er udtryk for medarbejderens opfattelse (her understreget). Det er ikke udtryk for PET's opfattelse. Rapporterne er ikke skrevet med henblik på RSU. Den pågældende medarbejder har ikke haft grundlag for at skrive sådan om Jørgen Dragsdahl

[pag. 10, afsnit 02 f.nd.]

Foreholdt P13 forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han har set det pågældende dokument. Dokumentet er udtryk for den pågældende medarbejders opfattelse. Hvis det skal vurderes, om der er grundlag for at rejse tiltale, er man nødt til at se på de oplysninger, der har dannet grundlag for medarbejderens vurdering. Når det af dokumentet fremgår, at PET's efterforskning fortsættes, er det udtryk for en medarbejders statusorientering af ledelsen. Efterforskningen fortsatte.

Hertil slutter sig – **Retsbogen for den 2013.09.23** (pag. 07, afsnit 02 f.nd.), hvorefter Per Larsen:

Foreholdt den af Henning Fode for byretten afgivne forklaring om P16 forklarede ..., at han ikke kan huske, om han har set notatet. Det er ikke overraskende, at medarbejdere kommer med subjektive kommentarer, som står for den pågældende medarbejders egen regning (her understreget). Det tilsidesætter ikke behovet for et klokkeklart bevis. Det er nok rigtigt, at der var nogle medarbejdere hos PET, der mente, at man burde rejse en sag. På ledelsesplan besluttede de, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale.

Når man læser PET's notater. Vil det som udgangspunkt være udtryk for den pågældende medarbejders subjektive holdning og opfattelse af tingene. En medarbejders fornemmelse er med til at styre efterforskningen, og der var ikke problemer med at afskille tingene.

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 03, afsnit 02 f.nd. – var:

Der ... ikke tvivl om, at dokumenterne var ægte og udarbejdet af PET. Han så dokumenterne uden udstregninger. Han er ikke stødt på noget, der viste, at dokumenterne ikke var korrekte, eller at de alene skulle være udtryk for den enkelte medarbejders opfattelse. Der var ingen kritiske bemærkninger, og der var ikke anledning til at antage, at dokumenternes gentagne angivelse af Jørgen Dragsdahl som agent ikke var udtryk for PET's opfattelse. Byrettens gengivelse af hans forklaring herom er således ikke korrekt.

Ingen "bonus pater"-historiker ville driste sig til at forfægte et sådant synspunkt.

Anført af professor Bent Jensen, er "han ... ikke stødt på noget, der viste at dokumenterne ... alene skulle være udtryk for den enkelte medarbejders opfattelse".

Perspektiverende herfor vil der være at hense:

Til **PET-RESUMERAPPORT UDATERET (P/3)**.

{ Ad "udateret": Efter den 6. juni 1983 (pag. 04, l. 01 f.nd./Før oktober 1983 (pag. 03, l. 08 f.ov.).

{ pag. 807 }

”DRAGSDAHL’s forhold til kvinder synes lidt forvirret (her understreget), idet han har en ”fast pige”, amerikaneren April Yong LORRAINE (bosiddende i Danmark), en thailandsk massagepige – som han giver udtryk for at være forelsket i og samtidig den sovjetiske Ira VOLKOLA (afskriften verificeret), som han efter alt at dømmes skal giftes med til oktober 1983. Også IRA elsker han højt”.

Som vel næppe et udtryk for PET’s institutionelle opfattelse.

Til **PET-RESUMERAPPORT AF 1985.06.10 (P/28 – T.ex. I(E)/Fane 39)** { *Rødt bind uden paginering* }.

[pag. 04, afsnit 03-04 f.ov.]

[pag. 07, afsnit 01 f.nd.]

Som vel ej heller et udtryk for PET’s institutionelle opfattelse.

Til **En vurdering af JD som emne for hvervning til en sovjetisk tjeneste (P/24)** [T.ex. I(E)/Fane 09.] { *Rødt bind uden paginering* }, hvoraf følgende fremgår:

[blad 05, l. 08 f.ov.]

Som vel ej heller et udtryk for PET's institutionelle opfattelse.

Til **Notat vedr. Oleg Gordijevskij af 1986.11** (P/18).

{ pag. 887, l. 04 f.ov. }

{ pag. 887, l. 02 f.nd. }

Som vel ej heller et udtryk for PET's institutionelle opfattelse.

Til **Mødereferatet fra den 1986.03.20** (P/9) { pag. 832 } l. 06 f.ov., hvoraf følgende fremgår:

Som vel ej heller et udtryk for PET's institutionelle opfattelse.

Selvsagt vil der være at hense til, hvad der så faktisk lader sig udlæse af de fra overvågningsperioden (1983 – 1985) fremlagte PET-dokumenter.

Som anført i **PET-resumerapporten af 1985.06.10** (bilag P/28) [T.ex. I(E)/Fane 39] { *Rødt bind uden paginering* }, har det således:

[pag. 02, afsnit 05 f.ov.]

[pag. 02, afsnit 04 f.nd.]

[redacted]

[pag. 03, afsnit 04 f.ov.]

[redacted]

Ordret er dette gentaget i **PET-resumerapporten af 1985.10.01** (bilag P/14).

{ pag. 863, afsnit 03 f.nd. }

[redacted]

...

{ pag. 864, afsnit 05 f.nd. }

[redacted]

Hvor overfor der 6 sider længere fremme ses følgende anført:

{ pag. 870, afsnit 02 f.ov. }

[redacted]

Udsagnet om et hemmeligt møde i december 1982.

Er i udtalt modstrid med det tidligere anførte, for:

[redacted]

Og det aftegnede af/for, at "KATERINKIN og D mødtes i mindre byer på Sjælland, som for eksempel Næstved og Holbæk" er henhørende til afdelingen for gisninger.

Som gengivet ovenfor, tog Jørgen Dragsdahl:

Intet steds lader der sig udlæse, hvorledes man havde beregnet sig frem til, at "det efterfølgende møde ... var aftalt til den 6/6-1983".

Omhandlende togturen til Holbæk, vil der være at hense til de af Jørgen Dragsdahl herom afgivne for-klaringer, som gengivet i **Den indankede dom** pag. 49, l. 18 – 10 f.nd. og i **Retsbogen for den 2013.09.19** pag. 04, afsnit 02 f.nd.

Så herudover til **PET-resumerapporten (P/3)** { pag. 809 m. }, hvorefter:

Udvisende en anden forklaring "på KATERINKIN's udeblivelse", vil der være at hense til **PET-notatet af 1985.09.09 (P/11)** { pag. 850, afsnit 04 f.nd. }, hvoraf følgende fremgår:

Der er så herefter frit valg på alle hylder.

Omhandlende Farum-mødet med Katerinkin den 1983.03.07 er det – **Retsbogen for den 2013.09.19** pag. 03, afsnit 01 f.nd. – af Jørgen Dragsdahl forklaret, at:

Han blev også spurgt til mødet med Katerinkin den 7. marts 1983. Mødet blev aftalt i november 1982, da han spiste frokost med Katerinkin på en restaurant på Gråbrødre Torv, hvor de nærmest blev smidt ud, fordi de sad 3-4 timer sammen og talte sammen. Det er helt sædvanligt at indhente efterretninger ved møder på restauranter. Katerinkin havde foreslået at de skulle mødes på en nyåbnet kro i Farum. Han kendte ikke den pågældende restaurant, og de aftalte at mødes på stationen. Han var ikke klar over, at han blev overvåget af PET den pågældende dag, og det havde han heller ikke nogen grund til at tro, at han blev. Da de mødtes på stationen, sagde Katerinkin, at han havde halsbetændelse, og at de skulle tage tilbage til København. Den reelle grund var nok i virkeligheden, at Katerinkin var sur på ham på grund af nogle artikler, han havde skrevet. Det var Katerinkin, der havde medbragt den avis, som de

talte om i toget. Katerinkin havde foretaget understregninger i avisen. Katerinkin var meget utilfreds med flere artikler, han havde skrevet, herunder en artikel "Fredsgruppe protesterer til Sovjet over fængsling", som han havde skrevet i Information den 2. marts 1983. Katerinkin var ikke blot utilfreds, han var direkte vred. Katerinkin gav ham en skideballe. Samtalen udviklede sig, og de brugte temmelig grove ord. Han gav udtryk for, at han var journalist og skrev i et frit samfund, hvorimod Katerinkin repræsenterede et totalitært og undertrykkende styre. Katerinkin forlod deres møde i vrede, og de havde ikke aftalt at mødes igen. Han har ikke bemærket, om Katerinkin forlod toget samtidig med, at en person kom ind og satte. Han har heller ikke mødtes med Katerinkin efterfølgende. Senere, da han skulle rejse til Sovjet, ringede han ikke til Katerinkin, men til Katerinkins overordnede, for at tale om sine planer om at blive gift med Ira. Da han forlod mødet med PET (1986.03.20), kunne han godt huske detaljer fra mødet den 7. marts, men under mødet med PET havde han svært ved at huske detaljer.

Idet Katerinkin "inden mødet " brugte "næsten 2 timer til" en i øvrigt succesfuld "rystetur", således som omtalt i **Observationsrapporten (P/4)** { pag. 812 }, er det ganske udtalt forståeligt, at PET har anset mødet for at være konspirativt.

Pr. se var et aftalt frokostmøde på en nyåbnet kro i Farum ikke konspirativt.

Om forløbet i S-toget ind mod København, vil der være at hense til **DIIS-interviewet fra den 29. oktober 2004** (bilag A13) { pag. 624, afsnit 03 f.nd. }:

I dine spørgsmål genkender jeg jo PET's version af virkeligheden, derfor må jeg altså også sige, at PET's version af virkeligheden er egentlig et stort sikkerhedsproblem, fordi det siger lidt om, hvor umulige det er at rekruttere folk til at forstå de her ting. At for PET vil ting de observerer ... F.eks. PET havde mange spørgsmål om en episode, hvor Katerinkin giver mig en avis, jeg tager den og giver den tilbage, så den går frem og tilbage, og der kunne virkelig blive udvekslet dokumenter og store pengesummer på det der. Og jeg huske det præcist, at han havde en artikel, som jeg havde skrevet, og han havde understreget en hel masse ting, og så ville han have, at jeg skulle forklare ham, hvad det var, jeg skrev, og derfor får jeg avisen over og ser de der tre, fire ord, og siger ja ... bla bla bla ... værsgo så kom den tilbage. Og når man ser på det der, så er det da muligt, at det ser vældigt konspirativt ud, men forklaringen er ganske enkel. Og jeg ved, jeg har i hvert fald, jeg har svært ved at sluge, at der var noget konspirativt.

Omhandlende DIIS-interviewet er det Svend Aage Christensen - **DEN INDANKEDE DOM** pag. 58, l. 11-09 f.nd. – forklaret, at:

Under interviewet fortalte Dragsdahl på et spørgsmål fra en ansat hos DIIS om, hvorvidt han havde haft konspirative møder med KGB af egen drift om mødet med Katerinkin i S-toget.

Ud fra de fremlagte PET-bilag har det ikke været nogen "bonus pater"- historiker forundt, at udlede andet og mere end det i **PET-KOMMISSIONENS BERETNING BIND 13**, pag. 154, l. 02 f.nd. anførte, hvorefter:

Overvågningen af Dragsdahl førte til den første og eneste observerede kontakt mellem Dragsdahl og Katerinkin uden for ambassaden. PET overværede et møde mellem de to i et S-tog (Farum-linjen) den 7. marts 1983. Katerinkin havde i to timer inden mødet forsøgt at afryste eventuel observation. PET's observationsrapport viser, at Dragsdahl tog en avis frem af inderlommen, og kort efter viste han "noget" i avisartiklerne til Katerinkin. De skiftedes til at kigge i avisen og overrakte den til hinanden syv til otte gange under turen. PET-medarbejderen bemærkede tillige, at da en ung mand satte sig ved siden af Dragsdahl, ophørte samtalen med Katerinkin, og de to "sad som fremmede for hinanden". Dragsdahl har i forbindelse med DIIS's undersøgelse af Danmark under den kolde krig forklaret det "konspirative" i mødet med, at Katerinkin var meget interesseret i en bestemt artikel, hvorfor avisen skiftede hænder flere gange.

Bortset fra denne ene begivenhed kastede operationen ikke meget lys over forholdet mellem Dragsdahl og KGB.

End mindre ville det have været nogen "bonus pater"-historiker forundt at bortse fra **En vurdering af JD som emne for hvervning til en sovjetisk tjeneste af 1983.10.15 (P/24)** [T.ex. I(E)/Fane 09.] { *Rødt bind uden paginering* }, hvoraf følgende fremgår:

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 05, afsnit 02 f.nd. – har:

... læst flere PET-dokumenter med vurderinger af Jørgen Dragsdahls skribentvirksomhed. Han har ikke nogen klar erindring om P24, herunder hvornår han første gang så dette dokument.

Der foreligger intet oplyst om eksistensen af flere vurderinger af Jørgen Dragsdahls skribentvirksomhed end, som udvist af **Vurderingen 1982.08.26 (P/2)** { pag. 804 }, som fremlagt af appellanten og af **En vurdering af JD som emne for hvervning til en sovjetisk tjeneste af 1983.10.15 (P/24)** [T.ex. I(E)/Fane 09.] { *Rødt bind uden paginering* }, som fremlagt af indstævnte.

Som svarende til, at "... han på mange forskellige måder [giver] indtryk af at være kritisk overfor sovjetisk/kommunistisk regime, og endnu mere hånligt afvisende er han overfor DKP", hvilket ... naturligvis [kunne] være et "spil", han gennemførte for at narre eventuelle telefonaflyttere eller andre iagttagere", ses det tilføjet, at "udtalelserne er så mange og forekommer ofte så spontane, at det i givet fald må synes at være næsten for dygtigt gjort".

Vil der være at hense til de herfor relevante presseklip [T.ex. I(E)/Fane 11-24, som dokumenteret under forelæggelsen.

Selvsagt ville en "bonus pater"-historiker have drøftet/overvejet om – i hvilken udstrækning - det herfor aftegnede var foreneligt med antagelsen af, at Jørgen Dragsdahl var KGB-agent.

OM MØDEREFERATET FRA DEN 1986.03.20 (P/9).

Som udvist af **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9) { pag. 824 – 832 } varede mødet i alt 3 ¼ time.

Referatet er på i alt 8 ¼ side.

Som forklaret af professor Bent Jensen - **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 03, afsnit 03 f.ov. – ved han ikke:

... hvem der har skrevet referatet af mødet i marts 1986 (P/9), men hvis Mikael Lyngbo havde haft bemærkninger hertil, måtte man forvente, at det ville fremgå af referatet. Det fremgår ikke af referatet, at det skulle være udarbejdet af en kriminalassistent.

Det er evident at mødereferatet er udarbejdet af 3/293.

For (pag. 825, afsnit 04 f.ov.):

Som hertil svarende, er mødereferatet underskrevet af 3/293.

Til indgangsbønnen er der medgået 1½ side.

Til den konkluderende udgangsbøn 2 sider.

Der var tale om en "blød afhøring".

P/9 er ikke en afhøringsrapport.

Men "et referat, der ikke skulle bruges til en formel beslutning, hvilket det også bærer præg af".

Alt som forklaret af Henning Fode – **DEN INDANKEDE DOM** pag. 67, afsnit 02 f.ov.

Så herudover er det "dårligt håndværk".

For afhørt om Minin [pag. 827, afsnit 02 f.nd.] angives Jørgen Dragsdahl, at have forklaret, at de:

Indskudt skal bemærkes, at Jørgen Dragsdahl ikke mindes at have ytret sig, om ulysten til at blive genkendt.

Selvsagt burde Jørgen Dragsdahl have været adspurgt:

Hvorfor ønskede du ikke at blive genkendt?

Hvorfor ville Minin ikke genkendes?

Videre i referatet [pag. 828, l. 02 f.ov.] ses anført, at:

Det var ikke videre kløgtigt.

For forud foreholdelsen heraf burde Jørgen Dragsdahl naturligvis have været adspurgt:

Har du nogensinde mødtes med Minin i udlandet?

Hvorpå svaret formentlig ville have været bekræftende.

Hvad man så kunne have bedt om at få uddybet.

Også i forbindelse med Farum-mødet [pag. 829, afsnit 04 – 05 f.ov.] er det "gået galt", for:

Også her burde der have været stillet nogle indledende spørgsmål, så som:

Du har forklaret, at møderne var baseret på restaurationsbesøg.

Er det muligt at vi kan få lokaliseret nogle af de restauranter, som I besøgte?

Næste spørgsmål.

Kan et eller flere af dine møder med Katerinkin have været forlagt til provinsen eller til en af omegnskommuner som for eksempel Farum?

Forudsat dette benægtet, kunne man så herefter have foreholdt:

Det aftegnede af/for **De kaldte ham nr. 1** { pag. 639 }, er i øvrigt en skamridning af P/9.

Således som udvist af/for professor Bent Jensens "gengivelse" af P/9:

{ pag. 639, afsnit 02 f.ov., l. 01 f.ov. }

Dragsdahl indrømmede (her understreget) nu, at et af hans møder ...

{ pag. 639, afsnit 02 f.ov., l. 03 f.ov. }

Senere indrømmede (her understreget) han også ...

{ pag. 639, afsnit 02 f.ov., l. 05 f.nd. }

... foreholdt oplysningen fra Gordijevskij om endnu et møde i efteråret 1982, måtte Dragsdahl også bekræfte dette (her understreget).

{ pag. 639, afsnit 03 f.ov., l. 03 f.ov. }

Da PET derpå afslørede kendskabet til mødet på Farum station, måtte han indrømme (her understreget) ...

{ pag. 639, afsnit 02 f.nd., l. 01 f.ov. }

... vedgik (her understreget) Dragsdahl alle Gordijevskijs oplysninger med undtagelse af oplysningen om pengene, som han skulle have fået i USA.

{ pag. 639, afsnit 02 f.nd., l. 03 f.ov. }

Han gled imidlertid af (her understreget), når det drejede sig om indholdet af møderne med skiftende KGB-officerer ved at hævde, at han intet kunne huske.

Ingen "bonus-pater"-historiker ville have dristet sig hertil.

Udvist af **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9):

{ pag. 825, afsnit 02 f.nd. }

Sammendraget af hvad D havde oplyst i 1985, er ikke dækkende for hvad der lader sig udlæse:

Af **PET-NOTITS : Møde med Jørgen Dragsdahl i PET den 1985.06.28** (bilag P/19) { pag. 893, l. 12 – 01 f.nd. },-

Af **PET-NOTITS : Møde med Jørgen Dragsdahl i PET den 1985.07.09** (bilag P/20) { pag. 903, afsnit 01 },-

Af **PET-NOTITS : Møde med Jørgen Dragsdahl i PET den 1985.07.16** (bilag P/21) { pag. 911, afsnit 01 } og

Af **PET-NOTITS : Møde med Jørgen Dragsdahl i PET den 1985.07.17** (bilag P/22) { pag. 921, afsnit 01 og 03).,-

Om det tilsigtede var at få oplyst tid og sted for de 9½ år tidligere med Tjebotok afholdte møder, er det vel forståeligt, at:

D svarede, at i så fald var det nødvendigt at gå tilbage i hans optegnelser ...

Dem kunne man i øvrigt have udbedt sig.

Desuagtet de ikke forhånden værende optegnelser, ses det imidlertid { pag. 825, afsnit 01 f.nd. } forklaret, at:

Som så dernæst { pag. 826, afsnit 01 – 03 f.ov. } efterfulgt af en forklaring om.

Hvad det var.

Chebotok havde gang i.

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse, men en forklaring.

De 2 næstfølgende afsnit { pag. 826, afsnit 04 – 05 f.ov. } omhandler forløbet, som affødt af, at:

Videre i forløbet { pag. 826, afsnit 03 - 02 f.nd. } blev

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse, men en forklaring.

Videre i forløbet { pag. 826, afsnit 01 f.nd. – pag. 827, afsnit 04 f.ov. }:

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse.

Men en supplerende forklaring om det kryds.

Der skulle sættes ved Rønbergs Legetøj i Store Kongensgade.

Omhandlet { pag. 827, afsnit 05 – 01 f.nd. } er forløbet efter Chebotoks udrejse.

Forklaringen på at Jørgen Dragsdahls afvisning af navnet Ljubimov.

Var/er den enkle, at Ljubimov aldrig benævnte sig som andet end Michael

Formentlig har Jørgen Dragsdahl også her forklaret

At møderne var baseret på københavnske restaurationsbesøg.

Så helt af egen drift ses det forklaret, at de:

Eftersætningen – ”idet ingen af dem ønskede at blive genkendt” - får som allerede anført tilskrives 3/293.

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse,. men en forklaring om at de:

Indskudt skal bemærkes, at der ikke er det allerringeste belæg for, at møderne med Minin har været konspirative.

For som anført i **PET-Resumerapporten af 1985.10.01** (bilag P/14) { pag. 863, afsnit 03 f.ov. } mødtes D:

Hvorefter det i umiddelbar tilslutning hertil ses anført, at det således:

Videre i forløbet { pag. 828, afsnit 01 – 03 f.ov. } gjorde vi:

Det her for aftegnede er ikke en indrømmelse, men en forklaring.

For alt af egen drift ses der oplyst om det første Wien-møde med Minin.

End ikke antydningvis ses der aftegnet et forsøg på at lyve sig fra noget som helst

Det får betvivles at Jørgen Dragsdahl kan have forklaret, at:

Jørgen Dragsdahl var udstationeret i USA fra den 1980.08.06 til engang i juli 1981.

Reportagerejsen til Europa var af 10 dages varighed.

Jørgen Dragsdahl returnerede til USA den 1980.12.17.

Forudsat reportagerejsen planlagt forud for udstationeringen den 1980.08.06.

Til afholdelse i tidsrummet fra den 1980.12.07 – 1980.12.17.

Og forudsat reportagerejsen indbefattende et par dages ophold i Wien.

I tilslutning til de dersteds førte MBFR-forhandlinger.

Kunne der naturligvis have været indgået en forlods aftale om at mødes med Minin.

Det er ikke virkelighedens verden.

Således som udvist af/for **Skrivelsen af 1980.11.05 fra Jørgen Dragsdahl til Vladimir Menin** (bilag 425) [T.ex. I(G)/Fane 09.] og de i fortsættelse heraf fremlagte bilag, bilag 426 – 433.

Såvel som til de af Jørgen Dragsdahl afgivne forklaringer – **DEN INDANKEDE DOM** pag. 49, l. 03 f.nd. og **Retsbogen for den 2013.09.18** pag. 05, afsnit 01 f.nd. – pag. 06, afsnit 01 f.ov.

Videre i forløbet { pag. 828, afsnit 01 f.nd. } indrømmede:

Ordvalget "indrømmede" hører ingen steder hjemme.

For allerede { pag. 825, l. 01 f.nd. } havde Jørgen Dragsdahl forklaret, at:

Hvilket også må være forklaret om møderne med Minin { pag. 827, afsnit 02 f.nd. }, for:

Også for så vidt angår Katerinkin { pag. 829, afsnit 04 f.ov. } ses det forklaret, at:

Som forklaret { pag. 829, afsnit 02 f.ov. – 04 f.ov. } forud for foreholdelsen af:

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse men en forklaring.

Herefter fulgte foreholdelsen af vor viden om mødet den 7/3-1983 kl. 12:00 på Farum S-station mellem KATERINKIN og D.”

Som forklaret af Jørgen Dragsdahl alt ifølge mødereferatet:

Det herfor aftegnede er ikke en indrømmelse, men en forklaring.

End ikke antydningssvis ses Jørgen Dragsdahl at have forsøgt at lyve sig fra det her nævnte møde

Som anført af 3/293:

Det mindes Jørgen Dragsdahl ikke at have forklaret.

Som det fremgår af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING – BIND 13** (pag. 150, l. 04 f.ov.) forlod Minin Danmark i juli 1982

Hvorefter Katerinkin tog over.

Det første møde med Katerinkin er af Jørgen Dragsdahl tidsfæstet til november 1982.

Og det med sikkerhed

Fordi Jørgen Dragsdahl så klart erindrer sig.

Katerinkins udspørgen.

Om forløbet af kort forinden i Wien med Minin afholdte møde.

Hvad Katerinkin så utvivlsomt havde fået i opdrag, jfr. **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** pag. 149, afsnit 01 f.nd., idet:

En debriefing af Gordiejevskij i februar 1983 førte til oplysninger om en episode, der havde fundet sted i november eller december 1982: Vladimir Minin havde angiveligt fortalt i et brev, som Gordiejevskij havde fået indsigt i, at han havde travlt med at forsvare sig over for Centret, der forsøgte at så tvivl om Dragsdahls troværdighed. Minin skulle i brevet have anført, at han for nylig var rejst til Wien for at mødes med Dragsdahl. Minin oplyste endvidere i brevet, at han havde arbejdet "meget hårdt" med Dragsdahl for at få informationer fra ham under mødet i Wien og dermed bevise Dragsdahls troværdighed. Gordiejevskij oplyste, at Minin gennem længere tid havde brugt betegnelsen "Nummer et" om Dragsdahl i korrespondancen med Centret. Minin anvendte således udtryk som "Nummer et rapporterede" og "Nummer et – Jersjov". Minin forlod Danmark i juli 1982, hvorefter han vendte tilbage til 3. afdeling i Centret. Mødet med Dragsdahl fandt således sted kort efter Minins hjemrejse til Moskva, og Minin måtte ved hjemkomsten arbejde hårdt for at overbevise Centret om Dragsdahls værdi som agent.

Efter det just omtalte første møde med Katerinkin.

Fulgte så mødet på Farum Station.

Indskudt skal bemærkes Jørgen Dragsdahl var bortrejst til Fjernøsten fra og med den sidste uge af december 1982 og frem til udgangen af januar 1983.

Som anført af 3/293 { pag. 829, afsnit 01 f.nd. }, havde Jørgen Dragsdahl:

Hvad han imidlertid godt kunne umiddelbart efter mødet, jfr. herved **Retsbogen for den 2013.09.19** pag. 03 afsnit 01 f.nd. – pag. 04, afsnit 01 f.ov.

Omhandlende **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9):

Er det af Henning Fode – **DEN INDANKEDE DOM** (pag. 67, afsnit 02 f.ov. in fine) – forklaret:

Mikael Lyngbo har givetvis efterfølgende set referatet fra mødet den 20. marts 1986, men der er tale om et referat, der ikke skulle bruges til formel beslutning, hvilket det også bærer præg af [her understreget].

Herudover:

Har Henning Fode – **Retsbogen for den 2013.09.16** pag. 11, afsnit 03 f.ov. – forklaret, at han:

Foreholdt P9 med referat af møde den 20. marts 1986 ... var bekendt med referatet. Det skulle ikke danne grundlag for fortsat efterforskning [her understreget] mod Jørgen Dragsdahl. Der var tale om en samtale med Jørgen Dragsdahl [her understreget].

Har Per Larsen – **Retsbogen for den 2013.09.13** pag. 08, afsnit 01 f.ov. – forklaret, at:

Når man læser mødereferatet af samtalen den 20. marts 1986 (P9) og konklusionen, synes han også, at det var lige "stærkt nok". Hvis han havde læst korrektur, ville han nok have rettet det [her understreget].

Anskuet med professor Bent Jensens optik – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 06, afsnit 01 f.nd. – var:

Der ... ikke grund til at betvivle, at der var tale om et autentisk referat, som afspejlede, hvad der var foregået. Der er ingen kritiske påtegninger på samtalereferatet, som han har set uden udstregninger. Det er et fuldstændigt rent og færdigt referat. Han kunne se, at referatet var gået videre til Henning Fode. Han har ikke set indvendinger fra Henning Fode eller fra anden side. Det eksemplar med "kritiske bemærkninger", som PET-kommissionen henviser til, er ikke Henning Fodes kommentarer, men en afdelingschefs kommentarer på sit eget private eksemplar. Den pågældende afdelingschef var ikke kritisk over for indholdet af referatet, men kritikken gik på, at Mikael Lyngbo havde været for venlig i sin "afhøring" af Jørgen Dragsdahl. Han forholdt sig primært til den dokumentation, der forelå, og byggede sin forståelse på sit kendskab til hele forløbet. Han vidste jo, at Jørgen Dragsdahl ikke havde lagt alle kortene på bordet, da PET vidste mere, end Jørgen Dragsdahl var klar over.

Ingen "bonus-pater"-historiker ville driste sig til at forfægte et sådant synspunkt.

Som forklaret - om "det eksemplar med "kritiske bemærkninger", som PET-kommissionen henviser til", hvorefter "kritikken gik på, at Mikael Lyngbo havde været for venlig i sin "afhøring" af Jørgen Dragsdahl" - skulle dette fremgå af P/9.

Det har ikke dagens gang på jord.

For ifølge **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** pag. 169, afsnit 01 f.nd. synes:

Der ... at have været en vis uenighed i PET's ledelse med hensyn til, hvor meget af KGB's virksomhed, man kunne oplyse Dragsdahl om, og hvorledes forskellige forhold i sagskomplekset rettelig skulle tolkes. På referatet af samtalen mellem Lyngbo og Dragsdahl ses en række påtegninger udfærdiget af PET's chef Henning Fode, der problematiserede vicepolitimesterens måde at håndtere og tolke sagen på.⁴⁷⁹

⁴⁷⁹ PET, operationssag: Notits vedr. Møde med JØRGEN DRAGSDAHL i PET den 9. juli 1985 (P/20.)

Som forklaret af Mikael Lyngbo - **Retsbogen for den 2013.10.02** pag. xyz - refererede "de kritiske bemærkninger" sig til et spørgsmål om telefonaflytning".

Hertil svarende vil der være, at hense til **Mødereferatet fra den 1985.07.09** (P/20) { pag. 903 m. }, hvorefter:

Selvsagt er det ikke fundet "passende" at oplyse Jørgen Dragsdahl herom.

I fortsættelse af min gennemgang **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9) vil der være at hense til **Weekendavisen for den 2007.02.09: Køterpis** (bilag 14) [T.ex. I(B)/Fane 37] (pag. 01 f.nd.):

Jeg mener naturligvis heller ikke, at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst. Men PET's opfattelse kom jo ikke ud af den blå luft – det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Og en hovedkilde til PETs viden var, som alle ved, dobbeltagenten Oleg Gordiejevskij.

End ikke antydningvis ses der henset til, hvad der lader sig udlæse af **PET-KOMMISSIONENS BERET-NING – BIND 13** pag. 179, afsnit 02 f.ov., hvorefter:

Residenturets indberetninger til Centret ... ikke [kan] anvendes som et bevis på, at Dragsdahl fungerede som KGB-agent. Oplysningerne om Dragsdahls angivelige hvervning skal tages med det forbehold, at der er tale om andenhåndsoplysninger. Dertil kommer at residenturets ansatte ofte overdrev deres indberetninger af karrieremæssige eller andre hensyn samt at der foreligger oplysninger, der sår tvivl om Dragsdahls påståede føringsofficers troværdighed

Som anført i P/9 { pag. 831 } var der:

Hvortil det ses tilføjet, at:

Som vel muligt må 3/293's "personlige tro" henføres til, at "

".

Herudover har det næppe har været 3/293 bekendt:

'- at Dragsdahls første møde med Chebotok fandt sted i februar 1976.

- ’- at Dragsdahl fra den 1976.07.17 – 1977.06.23 var udstationeret USA og
- ’- at Chebotok udrejste den 1977.08.01.

For det lod sig ikke udlæse af Gordijevskij-materialet, som gengivet i **STØTTEBILAG: FORLØBET FRA 1976 TIL 1978** med sidehenvisninger til **PET-KOMMISSIONENS BERETNING BIND 13** pag. 143-146 og hvoraf følgende fremgår:

7. Et telegram fra Centret til residenturet viser, at KGB i juli 1976 blev opmærksom på muligheden for at bruge Ekstra Bladet og særlig Information, som Dragsdahl var tilknyttet, i desinformationskampagner.³⁶⁹

[pag. 143, afsnit 02 f.ov.]

’ 1976.07.17. *Jørgen Dragsdahl udrejst til USA som freelance korrespondent for Information.*

[bilag 28 – T.ex. I(B)/Fane 50.]

1976.09.10. Et telegram fra residenturet til Centret den 10. september 1976 forklarer, at man i arbejdet mod hovedfjenden USA nu ville optrappe samarbejdet med Dragsdahl, afslutte det dybe studium og rekruttere ham. KGB-officeren Stanislav Tjebotok fik i opdrag at fuldføre denne mission.³⁷⁵

[pag. 144, afsnit 02 f.ov.]

1976.09. En rapport udarbejdet af residenturet pegede på muligheden for at gøre brug af tredjelande som Østrig, Finland, Bulgarien og DDR, hvor KGB kunne operere mere frit. Dragsdahl nævnes her som en af de personer, der burde opfordres til at rejse til udlandet, eventuelt Sovjetunionen, for at mødes med KGB.³⁸⁰

[pag. 144, afsnit 01 f.nd.]

1976.10. I KGB's treårsplan for, hvordan man kunne penetrere det danske udenrigsministerium og statsministerium, figurerer Dragsdahl som en ”operationel kontakt”.³⁷⁸ Det er svært at vurdere, hvad KGB's penetreringsforsøg mod de nævnte ministerier egentlig indebar. Gordijevskij anfører, at treårsplanen givet tjente til at gøre KGB's arbejde mere fokuseret, idet tjenesten nu opstillede et præcist mål i form af Statsministeriet og Udenrigsministeriet, men at det lige så vel kunne være et forsøg på blot at imponere Centret.³⁷⁹

[pag. 144, afsnit 03 f.ov.]

1976.11.12. Den 12. november samme år modtog KGB-residenten Ljubimov i København en pakke med dokumenter fra Centret i Moskva til brug for påvirkningsoperationen "Operation Crescendo". Gordijevskij fortalte i en debriefingsrapport, at operationen var et forsøg på at få aviserne til at trykke en kopi af, hvad der skulle foregive at være et officielt amerikansk dokument stilet til de amerikanske repræsentationer i udlandet. Brevet indeholdt ifølge Gordijevskij falske afsløringer af, at amerikanske institutioner og firmaer var involveret i efterretningsaktiviteter. Materialet blev afsendt til aviserne efter henstilling fra Centret den 12. november 1976.

[pag. 143, afsnit 02 f.ov.]

1976.11.18-20. En rapport fra 18.-20. november 1976 viste, at det endnu ikke var lykkedes at få Information til at trykke artiklen. KGB nærede dog forhåbninger om, at det nok skulle ske på et eller andet tidspunkt.³⁷⁰

Samme rapport oplyser, at Dragsdahl med kodenavnet "STOT" var i USA for at dække valget for Information, og nævner endvidere, at han var under "dyrkning" med henblik på hvervning.³⁷¹ Centret overvejede ifølge rapporten, hvorvidt Dragsdahl i fremtiden kunne anvendes som "head-agent" eller "recruiter" i arbejdet imod hovedfjenden USA.³⁷²

[pag. 143, afsnit 02 f.ov. in fine – pag. 144, l. 02 f.ov.]

1976.11. Dragsdahl blev i en rapport fra denne periode defineret som en "Linje PR-kontakt".³⁷³

[pag. 144, l. 02 f.ov.]

1977.01.17. En rapport fra 17. januar 1977 angiver, at Dragsdahl stadig var under "dybt studium".³⁷⁶ Dragsdahl var angiveligt den eneste lovende PR linje-kontakt, og såfremt det skulle lykkes at hverve ham, ville det ifølge rapporten give nye muligheder for KGB's propagandaarbejde med områder som Mellemøsten, NATO og kinesiske mål.³⁷⁷

[pag. 144, afsnit 02 f.ov.]

1977.03. En ledende medarbejder i Centret, Viktor Grusjko, nævnte i en rapport fra marts 1977, at hvervningen af Dragsdahl var planlagt til at ske dette år. Derfor skulle der udarbejdes passende dækhistorier og kontrolforanstaltninger med henblik på at kunne føre Dragsdahl på sikker og forsvarlig vis. Han skulle holdes under konstant opsyn med henblik på at få klarlagt, om han fulgte de anbefalinger, han angiveligt havde modtaget, og som gik på, at han skulle moderere sine antiamerikanske synspunkter og forsøge at undgå unødigt omgang med venstreorienterede elementer.³⁸¹

[pag. 145, afsnit 01 f.ov.]

³⁷ 1977.06.23. Jørgen Dragsdahl hjemvendt fra USA.

[bilag 28 – T.ex. I(B)/Fane 50.]

1977.07. Dragsdahl var på et længere ophold i USA i 1976, hvorfor han angiveligt først mødtes med Tjebotok igen den 6. og 7. juli 1977. Ifølge Tjebotoks oplysninger til Gordijevskij var Dragsdahl principielt indstillet på samarbejde, da de mødtes igen. Dog tøvede Dragsdahl med at tage skridtet fuldt ud, idet han angiveligt frygtede, at CIA havde penetreret den sovjetiske ambassade.³⁸² Materialet viser, at KGB heller ikke var tryk ved kontakten. Det skyldtes, at Dragsdahl angiveligt havde fortalt Tjebotok, at hans tidligere hustru var blevet kontaktet af to PET-folk. Residenturet anbefalede Centret, at kontakten blev afbrudt.³⁸³

[pag. 145, afsnit 02 f.ov.]

1977.08.01. Stanislav Chebotok udrejst af Danmark.

[bilag P/10 – T.ex. I(B)/Fane 51.]

1977.12.08. Hvor oplysningerne om første halvdel af 1977 peger i retning af et samarbejde under afvikling, viser Gordijevskijs efterretninger for andet halvår, at der tilsyneladende var etableret et nyt samarbejde. Den 8. december 1977 meddelte residenturet { *brev fra Ljubimov til Grusjko* }, at Tjebotok i årets løb havde færdiggjort det dybe studium af Dragsdahl med henblik på at fastslå hans fremtidige potentiale. KGB havde som et bevis på hans samarbejdsvilje angiveligt modtaget en række oplysninger fra Dragsdahl om betydningsfulde amerikanske borgere, herunder journalister, samt navne på danske statsborgere, der havde forbindelse til interessante grupper i USA. Residenten oplyste ligeledes, at man var i færd med at undersøge muligheden for at få et møde i stand ”på neutral grund”.³⁸⁴

[pag. 145, afsnit 01 f.nd.]

1. Et andet brev { *fra Ljubimov til Grusjko* } anfører, at målet for 1. kvartal 1978 var at reetablere kontakten til Dragsdahl ved hjælp af en ”passende dækhistorie”. Det var tillige planen at forlægge et sådant møde til udlandet i 2. kvartal og få en samarbejdsaftale i stand.³⁸⁵

[pag. 145, l. 02 f.nd.]

1977.12.08. Der findes en enkelt oplysning fra denne periode om, at Dragsdahl skulle have modtaget penge fra den sovjetiske tjeneste. En rapport af 8. december 1978 { *retteligen 8. december 1977, jf. note 388* } – indeholdt i rapporten et brev fra Ljubimov til Grusjko } fremhæver, at det var lykkedes Tjebotok at få indført ”elementer af hemmeligholdelse” i deres møder, og at Dragsdahl nu modtog penge ”for udførelsen af opgaver”.³⁸⁸

[pag. 146, afsnit 02 f.nd.]

1978. Gordijevskij forklarer i en debriefingsrapport fra begyndelsen af 1978, at KGB på ny havde været i kontakt med Jørgen Dragsdahl, som beskrives som værende under ”dybt studium”. KGB’s fornyede interesse skyldtes angiveligt, at Dragsdahl planlagde at rejse til Moskva for at indsamle materiale til en artikelserie om Øst-Vest relationer. Residenturet ønskede at udnytte opholdet i Moskva til at overvåge Dragsdahl, og man fremsendte derfor en række konkrete forslag til Centret angående udførelsen af en sådan overvågningsoperation.³⁸⁶ Der var dog uenighed i KGB om, hvorvidt kontakten skulle genoptages, og Centret nægtede tilsyneladende at lade Dragsdahl overvåge under besøget i Moskva, idet det vurderedes, at Dragsdahl blev skygget af PET og en amerikansk tjeneste. Lederen af KGB-residenturet i København, Ljubimov, var ifølge Gordijevskij utilfreds med denne afgørelse.³⁸⁷

[pag. 146, afsnit 02 f.ov.]

Oplysningerne om perioden 1976-78 er forholdsvis konsistente vedrørende tre forhold:

- 1) der var kontakt mellem Dragsdahl og KGB, som studerede mulighederne for at hverve den danske journalist til især antiamerikanske påvirkningsoperationer.
- 2) Der var uenighed mellem Centret og residenturet med hensyn til, hvorvidt kontakten skulle afbrydes, opretholdes eller intensiveres.
- 3) En hvervning fandt ikke sted.

...

Herefter er der et hul i Gordijevskij-materialet på næsten fire år, hvilket kan skyldes, at Gordi-jevskij efterfølgende opholdt sig i Moskva og derfor kun sjældent havde kontakt til den vesteuropæiske tjeneste, der kørte ham som agent.

[pag. 147.]

Som svarende til, hvad der lod sig udlæse af Jørgen Dragsdahls "**Genmæle**" i **Ekstra Bladet for den 1992.11.15** (bilag 137) [T.ex. I(C)/Fane 38.], var det kendt af professor Bent Jensen:

- ’- at Dragsdahls første møde med Chebotok fandt sted i februar 1976.
- ’- at Dragsdahl fra den 1976.07.17 – 1977.06.23 var udstationeret USA og
- ’- at Chebotok udrejste den 1977.08.01.

Så også hertil henset har der været al mulig grund.

Til at forholde sig yderst kritisk til det af 3/293 anførte { pag. 831 }, hvorefter jeg:

Som i professor Bent Jensens gendigtning omskrevet til:

PET mente, at Dragsdahl i virkeligheden var gået langt længere i sit samarbejde med KGB, end han nu ville være ved.

Hvorom det af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 03, afsnit 03 f.nd. – er forklaret, at:

I PET udtalte medarbejderne sig som medarbejder og ikke som privatperson. Notatet måtte være godkendt af chefen Mikael Lyngbo, som ikke havde foretaget rettelser heri, og derfor være udtryk for PET's opfattelse. Der er kun afklassificeret en del af materialet¹. Chebotok var identificeret som KGB-officer. Efter hans opfattelse er der ikke nogen forskel på, om man henviser til Chebotok eller KGB, hvilket også må ses i sammenhæng med de øvrige oplysninger i sagen².

¹ Det er ikke tilfældet for P/9.

² Af **Bemærkninger til professor dr.phil. Bent Jensens omtale af PET-kommissionen på Center for Koldkrigsforsknings hjemmeside** (bilag 357) [T.ex. I(F)/Fane 49.] fremgår:

PET-Kommissionens analyse af referatet af 25. marts 1986 viser, at man også på anden vis bør være varsom med at tage referentens vurderinger som udtryk for PET's "institutionelle" opfattelse. I PET-referatet står at læse: "*Personlig tror jeg, D[ragsdahl] under Tjebotok gik langt længere end han ville være ved*". Kriminalassistenten understreger således, at der her er tale om hans egen og ikke PET-ledelsen formodning. Det bemærkes, at Bent Jensens artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten 14. januar 2007 alligevel sætter lighedstegn mellem kriminalassistentens personlige holdning og PET: "*PET mente, at Dragsdahl i virkeligheden var gået langt længere i sit samarbejde med KGB, end han ville være ved.*" (Kommissionens understregning).

Bent Jensens gengivelse i Morgenavisen Jyllands-Posten gør heller ikke opmærksom på, at kriminalassistentens vurdering alene henviser til perioden 1976-1977, hvor KGB-officeren Tjebotok angivelig forestod forbindelsen til Dragsdahl. I Bent Jensen gengivelse er "Tjebotok" derimod skiftet ud med "KGB", hvorved betydningen ændres.

Det er ganske flot gået.

Konkluderende for **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9) { pag. 832, afsnit 03 f.ov. } ses anført, at:

Set med KGB-briller har D[ragsdahl]s position med en ofte særdeles skarp pen og dels som medlem af SNU været ualmindelig nyttig. Det er ikke uden grund, at han på et tidspunkt i Centret blev benævnt som "nr. 1" i Danmark, men hvor meget man reelt har fået ud af denne agent, kan der kun gisnes om."

Som af professor Bent Jensen garneret med, at dette var:

PETs fortrolige konklusion til eget brug ...

hvorfor:

Dragsdahl [både] ... ifølge ... KGB og PET var KGB-agent.

End ikke antydningssvis var der nogen støtte herfor i **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9).

Som da også af professor Bent Jensen erkendt.

Og det i **Weekendavisen for den 2007.02.09: Debat: Køterpis**” (bilag 14) [T.ex. I(B)/Fane 37.], hvorefter jeg:

... naturligvis heller ikke [mener], at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst.

UDSAGN 05, 23 & 25.

'05. Dragsdahl indrømmede nu, at et af hans møder med føringsofficeren Vladmir Minin var blevet forlagt til Roskilde. Som grund angav han, at de to ikke havde ønsket at blive genkendt. Han oplyste ikke hvorfor.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 03, spalte 03.]

{ pag. 639, l. 12 f.ov. }

'23. Han fortav sine konspirative møder med KGB-agenter på mystiske steder i Danmark og i udlandet. Han bekræftede dem først – og meget modstræbende – otte måneder senere, da han blev tilsagt af PET, og punkt for punkt måtte indrømme de forhold, tjenesten var vidende om og håndfast kunne dokumentere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.)

{ pag. 650. }

'25. Og min kritik af DIIS-udredningen går på, at den fortier, at PET karakteriserede Dragsdahl som "agent", selv om DIIS-udrederne havde kendskab til PETs vurdering. Jeg mener naturligvis heller ikke, at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst. Men PETs opfattelse kom jo ikke ud af den blå luft - det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Og en hovedkilde til PETs viden var, som alle ved, dobbeltagenten Oleg Gordijevskij.

[Weekendavisen for den 2007.02.09 (bilag 014 – Rb. I/ 44, pag. 01, afsnit 01 f.nd.]

{ pag. 652. }

Som anført af professor Bent Jensen i ”Køterpis”:

... mener jeg naturligvis heller ikke, at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst”.

Hvilket ikke er afgørende, for:

... PETs opfattelse kom jo ikke ud af den blå luft - det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Som allerede påvist i forbindelse med gennemgangen af **Mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9), kan antallet af fortielser, indrømmelser, vedståelser og/eller modstræbende bekræftelser ligge på et meget lille sted.

Retvisende for **udsagn 05** burde det have været anført, at ”Dragsdahl forklarede, at et af hans møder med ... Minin var blevet forlagt til Roskilde”.

Som forklaret af Jørgen Dragsdahl – **Den indankede dom** pag. 50, l. 01 f.nd. – troede han, at:

Minin bare var presseofficer – men det var ikke tilfældet.

Omhandlet i **udsagn 23** er ”konspirative møder med KGB-agenter på mystiske steder i Danmark og i udlandet”.

Der savnes belæg for flertalsformen ”på mystiske steder i Danmark”.

For som anført i **PET-KOMMISSION BERETNING** pag. 154, afsnit 01 f.nd. førte:

Overvågningen af Dragsdahl ... til den første og eneste observerede kontakt mellem Dragsdahl og Katerinkin uden for ambassaden. PET overværede et møde mellem de to i et S-tog (Farum-linjen) den 7. marts 1983.

For Jørgen Dragsdahl – som lykkeligt uvidende om Katerinkins forudgående rystetur – var mødet den 1983.03.07 ikke konspirativt.

Og de ”mystiske steder ... udlandet” var hverken mystiske eller konspirative.

End ikke antydningvis er der noget belæg for udsagnet ”som han først havde forsøgt at lyve sig fra”.

Ej heller for at ”dem bekræftede [han] først – og meget modstræbende – otte måneder senere, da han blev tilsagt af PET, og punkt for punkt måtte indrømme de forhold, tjenesten var vidende om og håndfast kunne dokumentere”.

I **udsagn 25** ses anført, at ”PET karakteriserede Dragsdahl som "agent",” hvortil DIIS-udrederne havde kendskab til PETs vurdering, hvortil PETs opfattelse ... ikke [kom] ud af den blå luft - det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Det var så ikke PET's institutionelle holdning

Og det var ej heller ”... en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting”.

Så alene énøjet.

Og iført skyklapper.

Har det ud fra **Mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9).

Været professor Bent Jensen forundt.

At berige offentligheden.

Med disse for Jørgen Dragsdahl så belastende udsagn.

Konkluderende for **Mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9) ses anført:

{ pag. 832. afsnit 03 f.ov. }

Set med KGB-briller har D[ragsdahl]s position med en ofte særdeles skarp pen og dels som medlem af SNU] været ualmindelig nyttig. Det er ikke uden grund, at han på et tidspunkt i Centret blev benævnt som "nr. 1" i Danmark, men hvor meget man reelt har fået ud af denne agent, kan der kun gisnes om.

I tilslutning hertil er det af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 02, l. 08 f.nd.– forklaret, at:

Med hensyn til udtrykket "kan der kun gisnes om" afspejler dette blot, at man ikke havde helt klarhed over forholdene, hvilket man sjældent kan få.

Altså den 1986.03.20, hvor det for længst - frem for at fortsætte efterforskningen - var besluttet at indbyde Jørgen Dragsdahl til en "kammeratlig samtale", havde "man ikke ... helt klarhed over forholdene, hvilket man sjældent kan få".

Det er rent vrøvl.

UDSAGN 22.

'22. Dragsdahl forsøger nu at vinde sympati ved at fremstille sig selv som et patriotisk "vidne", der af egen drift i sin tid henvendte sig til PET for med sine oplysninger at hjælpe den danske hemmelige tjeneste i dens arbejde. Han henvendte sig imidlertid, fordi han følte jorden brænde under sig, idet han var blevet bekendt med, at PET havde ham i søgelyset. Dragsdahl forsøger nu at vinde sympati ved at fremstille sig selv som et patriotisk "vidne", der af egen drift i sin tid henvendte sig til PET for med sine oplysninger at hjælpe den danske hemmelige tjeneste i dens arbejde.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.)

{ pag. 650. }

Henover sommeren 1985 blev der afholdt i alt 6 møder med deltagelse af Michael Lyngbo og Jørgen Dragsdahl.

For hvert enkelt mødereferat er det angivet i læsevejledningen.

Af hvem det er fremlagt.

Relevant for om han henvendte sig til PET.

Som et patriotisk "vidne".

For "med sine oplysninger at hjælpe den danske hemmelige tjeneste".

eller:

Om henvendelsen skyldtes, at "han følte jorden brænde under sig".

Idet "han var blevet bekendt med, at PET havde ham i søgelyset".

Vil der selvsagt være at hense til alle de for møderækken udarbejdede referater.

Hvoraf altså alene mødereferaterne P/06, P/07 og P/08 er fremlagt af appellanten.

Med fravalg af mødereferaterne P/19, P/21 og P/22.

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 10, afsnit 02 f.ov. – har:

Han ... aldrig omtalt Jørgen Dragsdahls privatliv, og han har valgt ikke at fremlægge dokumenter om Jørgen Dragsdahls privatliv.

Det er ikke nogen god begrundelse.

Så hverken for fremlæggelsen af mødereferaterne P/06, P/07 og P/08 eller for fravalget af mødereferaterne P/19, P/21 og P/22.

Alt i tilslutning hertil vil der være at hense til det med **E-mailen af torsdag den 2007.01.11 kl. 14:12 fra John Hansen til Jørgen Dragsdahl** - fremsendte ”koncentrat af de ting Bent Jensen fremdrager om dig fra sine studier i PET’s arkiver” - se (bilag B) [T.ex. I(B)/Fane 08.] pag. 01, l. 01 f.nd., hvoraf følgende fremgår:

Om baggrunden for den første kontakt med PET i 1985 hedder det, at ”hans privatliv var blevet meget problematisk efter at han (her understreget) – med aktiv bistand fra indflydelsesrige danske politikere som Lasse Budtz, Gert Petersen og DKP-formanden Jørgen Jensen – fik en sovjetisk kvinde til Danmark. Før Dragsdahl valgte at kontakte PET, havde kvinden uden Dragsdahls vidende henvendt sig til PET (her understreget) og bl.a. fortalt om hans møder med KGB-agenten Vjateslav Katerinkin.”

Gengivende klassificerede oplysninger – som telefonisk foreholdt professor Bent Jensen af vicepolitimester Vibeke Christensen, jfr. professor Bent Jensens herom afgivne forklaring - er det her nævnte afsnit ikke medtaget i **De kaldte ham nr. 1**

Som clearet til ”YDERST HEMMELIGT”.

Har professor Bent Jensen haft adgang til alle de hos PET i øvrigt beroende aktstykker.

På nær lige de aktstykker som PET-kommissionen havde sat sig herpå

Herunder til aktstykker.

Der kunne være til mulig gunst for Jørgen Dragsdahl.

Som så eksempelvis mødereferaterne P/19, P/21 og P/22.

Og mødereferatet P/20 (der er en ubeskåret udgave af P/7).

Beklageligvis har det ikke været muligt.

At kigge professor Bent Jensen over skulderen.

For det ville forudsætte Jørgen Dragsdahl.

Inviteret med indenfor.

Og det på vilkår som for professor Bent Jensen gældende.

Som så aldeles udelukket.

For Jørgen Dragsdahl var/er ikke clearet.

Og det end ikke ”Til Tjenestebrug”.

Fra først af var der alene hjemlet Jørgen Dragsdahls en yderst begrænset aktindsigt.

Hvilket rettede sig noget efter den 2009.06.24.

Hvor Jørgen Dragsdahl fik adgang.

Til at gøre sig bekendt med.

En række af de i PET-KOMMISSIONENS BERETNING – BIND 13 omtalte dokumenter.

Herunder til mødereferaterne P/19, P/21, P/20 og P/22.

Vedvarende var/er der ikke hjemlet Jørgen Dragsdahl nogen mulighed for:

At kigge professor Bent Jensen over skulderen.

For så vidt angår de fortsat klassificerede dokumenter.

Det er livets lod.

Om end ikke udtalt foreneligt med retsprincippet om ”equal arms”.

Som forklaret af Jørgen Dragsdahl – **Retsbogen for den 2013.09.16** pag. 04, afsnit 02 f.ov. – valgte:

Han ... at kontakte PET i juni 1985, fordi der begyndte at ske mystiske ting. Han modtog bl.a. underlige breve, der viste forbløffende kendskab til hans og Iras privatliv. Brevene indeholdt også trusler. Bl.a. blev Ira truet med at blive smidt ud

af landet., og han blev beskyldt for at være KGB-agent. Både han og Ira modtog begge underlige breve. De boede ikke sammen på det tidspunkt. Der var også indbrud hos ham, og Ira påstod, at hun havde fået stjålet nogle penge. Han blev også opsøgt af en person, der udgav sig for at være fra politiet. I pinsen fik han at vide, at Ira var prostitueret, havde begået butikstyveri og havde stjålet et kreditkort fra en kunde. Politimanden beskrev flere forhold, der virkede autentiske. Manden viste politiskilt. Da han efterfølgende ringede til det oplyste telefonnummer, viste det sig, at der ikke var nogen betjent på det pågældende navn. Han henvendte sig på politigården, hvor han kom til at tale med en kriminalbetjent. Kriminalbetjenten oplyste, at politiet var bekendt med Ira, og at han ikke var overrasket over de oplysninger, han fik at vide om Ira. Kriminalbetjenten opfordrede ham til at kontakte PET. Hans respekt for og tillid til PET var på det tidspunkt minimal, og han var derfor meget skeptisk over at kontakte PET. Han kontaktede tidligere justitsminister Ole Espersen og spurgte, om der var nogen i PET, som var fornuftig, og som man kunne tale med. Ole Espersen oplyste, at han kunne tale med Henning Fode. Han ringede til PET og spurgte efter Henning Fode, men blev i stedet henvist til Lyngbo. Han var ikke klar over, at Ole Espersen havde rettet henvendelse til PET.

Ifølge professor Bent Jensens **Partsindlæg III: Jørgen Dragsdahls konspiratoriske møder med KGB-officerer i udlandet 1980-1982** (pag. 01, afsnit 02 f.ov.), valgte JD:

I sommeren 1985 ... med Ole Espersens mellemkomst at gå til PET, fordi han følte jorden brænde under sig. Gordijevskij blev eksfiltreret fra Sovjetunionen i juli 1985, og KGB må have vidst, hvornår han forsvandt. Hvornår Dragsdahl blev informeret herom vides ikke.

Det skal nok være rigtigt.

At KGB må have vidst, hvornår han forsvandt.

For han var under konstant overvågning.

Og det også under kondiløbeturen.

Hvor han så behændigt.

Fik rystet skyggerne af sig.

Det ”antydede” med udsagnet, hvorefter ”det ikke vides, hvornår Dragsdahl blev informeret herom”.

Var/er naturligvis at Jørgen Dragsdahl ”føjte jorden brænde under sig”.

Fordi han var blevet informeret om Gordijevskijs afhopning.

Gordijevskij blev eksfiltreret fra Sovjetunionen den 19. juli 1985.

Som fra først overset af professor Bent Jensen, blev det indledende møde mellem Michael Lyngbo og Jørgen Dragsdahl – med deltagelse af Vibeke Sperling – blev afholdt den 1985.06.12, jfr. det herfra foreliggende **Mødereferat** (bilag P/06) { pag. 814 ff. }.

Hvorefter der fulgte yderligere 4 møder.

Som alle afholdt forud for den 1985.07.19.

Således som oplyst under forelæggelsen.

Udvisende professor Bent Jensens ”næste skud i bøssen” vil der være at hense til **Retsbogen for den 2013.09.11** (pag. 05, afsnit 05 f.ov.), hvorefter:

Bent Jensen ... vedrørende udsagn nr. 22 og udtrykket ”jorden brændte under sig”, forklarede, at han er bekendt med, at PET havde Jørgen Dragsdahl i ”kikkerten” før den 12. juni 1985. Der er en omtale heraf i PET-kommissionens beretning, og det fremgår, at Ira Volovik havde en lang møderække med PET forud for den 12. juni 1985. Der var tale om 6-7 møder. Ira Volovik havde kontakt til Vibeke Sperling fra tiden i Moskva. Jørgen Dragsdahl var klar over, at PET interesserede sig for ham, og det havde ikke noget med Gordijevskij at gøre (her understreget). Han ved ikke, hvornår Ira Volovik fortalte det til Vibeke Sperling, og hvornår Jørgen Dragsdahl fik kendskab hertil.

Hvortil det af Jørgen Dragsdahl – **Retsbogen for den 2013.09.18** pag. 09, afsnit 01 f.nd. – er forklaret, at:

... han ikke havde kendskab til, at Ira havde haft kontakt med PET, forinden han henvendte sig til PET (her understreget). På det tidspunkt var de ikke på talefod, og de var også under skilsmisse. Det ændrede sig først hen på sommeren, hvor Ira boede sammen med en veninde. Den pågældende veninde smed imidlertid Ira ud af lejligheden. Han har ikke talt med Ira om det. Han hørte først noget fra Vibeke Sperling, da Mikael Lyngbo havde fortalt ham om det (her understreget). Han havde hørt, at Ira havde været hos det almindelige politi i løbet af vinteren 1984/1985. Han så ikke mødereferaterne fra PET, og dengang havde PET kontor i lokaler hos politiet i Bellahøj, og han forbandt ”her i huset” som politiet. Han blev derfor overrasket, da Mikael Lyngbo oplyste, at Ira havde været hos PET (her understreget).

Som til bestyrkelse heraf vil der være at hense til **Mødereferatet fra den 1985.07.09 (P/7)** { pag. 818, afsnit 01 f.ov., hvoraf følgende fremgår:

Også vil der være at hense til **E-mailen af torsdag den 2007.01.11 kl. 14:12 fra John Hansen til Jørgen Dragsdahl** (bilag B) [T.ex. I(A)/Fane 08.] pag. 02, l. 03 f.ov, hvor der i det ”koncentrat af de ting, Bent Jensen fremdrager om dig fra sine studier i PET’s arkiver – ses følgende anført:

Før Dragsdahl valgte at kontakte PET, havde kvinden { Ira } uden Dragsdahls vidende henvendt sig til PET (her understreget) og bl.a. fortalt om hans møder med KGB-agenten Vlateslav Katerinkin”

Hertil er det af Vibeke Sperling – **Retsbogen for den 2013.09.25** – forklaret, at:

Hun var sammen med Jørgen Dragsdahl, da han havde sit første møde med PET i juni 1985. Hun var bekendt med, at Ira havde været hos PET i løbet af foråret 1985. Hun vidste således, at IRA havde været hos politiet, da hun var hos PET sammen med Jørgen Dragsdahl. Baggrunden for Jørgen Dragsdahls henvendelse til PET var imidlertid de mange underlige ting, der var foregået, herunder indbrud, breve og henvendelser fra en betjent. Så vidt hun huskede, havde hun ikke fortalt Jørgen Dragsdahl, at Ira havde været hos politiet, da de rettede henvendelse til PET. Hun mente ikke, det var relevant at fortælle det. På det tidspunkt stolede hun i øvrigt ikke så meget på Ira.

UDSAGN 13 & 14.

’13. Efter alt at dømme var det lykkedes Dragsdahl at forskrække PETs ledelse med henvisninger til krænkelser af privatlivets fred og rigets sikkerhed og andet godt fra havet.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 02 f.nd.)

{ pag. 642. }

’14. Da Dragsdahl om fredagen blev kontaktet af Jyllands-Posten og fik avisens resumé af min artikel, videresendte han den omgående til PET. Formentlig har han også som tidligere mobiliseret indflydelsesrige politikere og embedsmænd. Det var altså den ifølge PET tidligere KGB-agent, det fik PET til at forsøge at bremse min artikel om agenten.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 01 f.nd.)

{ pag. 642. }

Forløbet indledtes med **E-mailen af torsdag den 2007.01.11 kl. 14:12 fra John Hansen til Jørgen Dragsdahl** (bilag B) [T.ex. I(A)/08] pag. 01, afsnit 05 f.nd.:

Hermed som aftalt et koncentrat af de ting, Bent Jensen fremdrager om dig fra sine studier i PET's arkiver, og som jeg gerne vil høre din version af – alt som aftalt på den forudsætning, at du naturligvis ikke videregiver dette, publicerer noget om det, eller i øvrigt bruger det på anden måde end til at gøre dig bekendt med de anklager, der rettes mod dig i Bent Jensens artikel. Jeg ringer som aftalt til fredag morgen efter kl. 9.00

Gerne får man notere sig formuleringen.

”De anklager, der rettes mod dig i Bent Jensens artikel”.

Medtaget i koncentratet - ”af de ting, Bent Jensen fremdrager” - var oplysninger hidrørende fra en flerhed af PET-dokumenter.

For om muligt at få aktindsigt til de her nævnte dokumenter.

Besluttede Jørgen Dragsdahl sig for at kontakte PET.

Således som det fremgår af **E-mailen af torsdag den 2007.01.11 kl. 18:32 fra Jørgen Dragsdahl til John Hansen** (bilag 18) [T.ex. I(A)/Fane 09] pag. 01, l. 10 f.nd., for:

Som sagt kontaktede jeg PET. I morgen tidlig får jeg formentlig sagens akter til gennemsyn.

Hvorfor vi:

... ikke [kan] tale sammen kl. 9.00.

Anført i **E-mailen af torsdag den 2007.01.11 kl. 22:21 John Hansen til Jørgen Dragsdahl** (bilag 18) [T.ex. I(A)/Fane 9] pag. 01, l. 01 f.ov. var det:

... lidt problematisk ... rent logistisk. Artiklen skal stå i søndagens Indblik-sektion, sammen med Bent Jensens artikel, og den sektion fortrykkes fredag aften. Jeg skal derfor aflevere allersenest omkring kl. 18:00.

...

Jeg har forståelse for at du gerne selv vil se de pågældende dokumenter, så formiddagen er røget med det.

Tidsmæssigt var der altså hjeml/et Jørgen Dragsdahl sådan ca. 6 timer.

Til en mulig gendrivelse af "**De kaldte ham nr. 1**"

Foreholdt **udsagn 13 og 14**, har Jørgen Dragsdahl – **Retsbogen for den 2013.09.16** pag. 04, afsnit 01 f.nd. – forklaret, at:

..., at han ikke har forsøgt at få PET til at bremse artiklen og hindre offentliggørelse. Torsdag den 11. januar 2007 blev han ringet op af John Hansen fra Jyllands-Posten, der ville tale med ham om en artikel af Bent Jensen, som avisen havde i sinde at bringe. Han fik at vide, at oplysningerne i artiklen byggede på dokumenter fra PET. Han ville ikke svare på John Hansens spørgsmål, da han ikke havde læst artiklen, ligesom han ikke kendte PET dokumenterne. John Hansen sagde, at han ville sende et resumé af artiklen. Samme dag modtog han en e-mail fra John Hansen. Han fortalte John Hansen, at han ville sende e-mailen videre til PET, hvilket han også gjorde. Han ringede også til PET. Kort tid efter blev han ringet op af en pressemedarbejder fra PET. Han forklarede om sagen og den artikel, Jyllands-Posten ville bringe, herunder at artiklen benyttede PET-dokumenter. Han sagde, at han gerne ville se de pågældende dokumenter. Han fik at vide, at han kunne komme forbi hos PET den næste dag og læse dokumenterne. Klokkeren var på det tidspunkt ca. 17-18. Fredag den 12. januar 2007 kl. 09:26 sendte han en e-mail til John Hansen. På det tidspunkt havde han endnu ikke været hos PET og set dokumenterne. Det gjorde han først senere samme dag. Da han senere samme dag om formiddagen besøgte PET, talte han med vicepolitimester Vibeke Christensen, der var sammen med [en] jurist. De viste ham et dokument, som de mente, var det væsentlige grundlag for Bent Jensens artikel. Det var den rapport, der under sagen er omtalt som P9. Han fik ikke at vide, at PET havde kontaktet Jyllands-Posten, og han har ikke bedt PET om at standse udgivelsen af artiklen. Det indgik slet ikke i hans overvejelser at få PET til at stoppe artiklen.

Foreholdt udtalelse nr. 14 forklarede han, at han ikke har "mobiliseret indflydelsesrige politikere og embedsmænd" som påstået af Bent Jensen. Det var der slet ikke tid til. Avisen skulle gå i trykkeri fredag kl. 18. Han havde møde med PET fredag kl. 10. Det var ikke tidsmæssigt muligt at mobilisere nogen som helst, og han havde i øvrigt heller ikke nogen mulighed for at trække i tråde.

Som hertil svarende er der intet som helst belæg for at det:

... efter alt at dømme var ... lykkedes Dragsdahl at forskrække PETs ledelse med henvisninger til krænkelser af privatlivets fred og rigets sikkerhed og andet godt fra havet.

Ej heller for, at han formentlig, som også tidligere:

... har ... mobiliseret indflydelsesrige politikere og embedsmænd.

UDSAGN 03, 04, 10 & 24.

'03. Dragsdahl har senere pralet af, at han fik tilkendt et "efter danske forhold pænt beløb og en total tilbagekaldelse af alle beskyldninger fra Ekstra Bladet." Han fik 125.000 kr. I dag kan det dokumenteres, at en stor del af oplysningerne i Ekstra Bladets artikler var sande

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 03, afsnit 03 f.ov.)]

{ pag. 637. }

'04. Dragsdahl har selv givet udtryk for, at han ”ser frem til, at historikere får adgang til de primære kilder, så diverse myter kan blive afkræftet.” Her følger afkræftelsen af den myte, Dragsdahl selv har kunnet fremlægge i kraft af de lukkede arkiver.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I/08 pag. 03, afsnit 04 f.ov.)]

{ pag. 637. }

'10. Da jeg første gang for omkring to år siden læste de relevante dokumenter i PETs arkiv, blev jeg målløs. Ekstra Bladets påstande var i alt væsentligt sande, og Dragsdahl havde på falsk grundlag fået lukket munden på bladet og endda uretmæssigt fået en stor sum penge presset ud af avisen.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 04 f.ov.)]

{ pag. 642. }

'24. Det var i kraft af politisk beskyttelse, at Dragsdahl dengang kunne triumfere, og at der blev begået en uret mod Ekstra Bladet og dets dygtige journalister. Har dette forhold slet ingen interesse? Er der slet ingen kollegial harme over, at kolleger dengang blev ofre for et justitsmord? Tilsyneladende ikke. Ekstra Bladet er jo ikke som Information en fin, intellektuel og venstreorienteret avis, der læses af de kloge på universiteterne og andre fine steder.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 03, afsnit 03 f.nd.)]

{ pag. 651. }

Som forklaret af professor Bent Jensen i **DEN INDANKEDE DOM** (pag. 54, afsnit 01 f.ov., l. 11 f.ov.), var:

Hans formål med at skrive artiklen (**De kaldte ham nr. 1**) ... at få en relevant offentlig fremstilling af forholdene. Han fandt ikke at DIIS undersøgelsen var tilstrækkelig klar, og han ønskede at bidrage hertil. Han havde forinden læst Ekstra Bladets artikler [her understreget], og fandt det utilfredsstillende, at de oplysninger, der dengang var fremme, ikke var blevet udbredt på en tilstrækkelig måde

Forudsat Ekstra Bladets artikler læst, som forklaret af professor Bent Jensen, var det professor Bent Jensen bekendt, at Jørgen Dragsdahl havde været udstationeret i USA fra juli 1976 til juni 1977, hvorom der vil være at hense:

Til **Information 1992.02.15/16: Gordiejevskij taler ud** (bilag A12 - som fremlagt af appellanten)

{ pag. 614, sp. 03, afsnit 01 f.ov. }

Jørgen Dragsdahl har i en erklæring, hvori han pure afviser at have været betalt agent for KGB, skrevet, at han var i USA fra juli 1976 til august 1977 (her fremhævet). Så hvordan kan han optræde i en plan om at infiltrere Stats- og Udenrigsministeriet i oktober 1976.

Til **Ekstra Bladet 1992.11.15: Genmæle** (bilag 137) [T.ex. I(C)/Fane 38].

[afsnit 07 f.nd.]

Men 1976 er særligt interessant, fordi det er den absolut eneste periode, hvori det påståede samarbejde med Tjebotok kunne foregå. Fra juli 1976 og frem til juli 1977 opholdt jeg mig fast i USA (her understreget).

Ifølge det danske Udenrigsministeriums arkiver forlod Tjebotok Danmark inden jeg kom tilbage. Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg første gang mødte Tjebotok i februar 1976 (her understreget) – så Gordiejevskijs hukommelse svigter ham også på dette punkt.

Til **PET-RESUMERAPPORT AF 1985.10.01** (P/14) { pag. 874, afsnit 02 f.ov. }.

Til hvad der fremgår af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING** pag. 143.

Samme rapport { note 371: rapport, 18-20. november 1976 } oplyser, at Dragsdahl med kodenavnet "STOT" var i USA for at dække valget for Information (her understreget), og nævner endvidere, at han var under "dyrkning" med henblik på hvervning.

Som allerede ovenfor omtalt var Gordijevskijs andenhåndsviden - i perioden frem til Tjebotoks udrejse den 1977.08.01 - baseret på Tjebotoks rapporter og på hvad han mundtligt erfarede fra Tjebotok og/eller Ljubimov.

Og for tiden derefter på Ljubimovs rapporter og andre indberetninger samt på, hvad han erfarede ved de med Ljubimov førte samtaler.

Hertil slutter sig **Information for den 1992.02.15/16: Gordijevskij taler ud** (bilag A12 – som fremlagt af appellanten) { pag. 615, spalte 04 f.nd. } hvoraf følgende fremgår:

Og De er sikker på, at Deres kolleger i KGB fortalte dem sandheden?

”Hvorfor skulle de ikke det?”

De kunne måske have overdrevet rapporterne med det formål at vise, hvor effektive de var, for at forblive i udlandet og for at få flere penge til sig selv?

”Kan De forestiller Dem en chef for KGB-stationen i København, der er blevet udpeget af KGB's øverste chef. Kan De forestille Dem, at han stikker pengene i egen lomme i stedet for at lade dem gå videre til agenten? Det er mildest talt usandsynligt”.

Som ikke udtalt foreneligt med det – 20 dage tidligere – i **Ekstra Bladet for den 1992.01.25: BLY-KUGLER I NAKKEN** (bilag 131) [T.ex. I(D)/Fane 20], udsagte, hvorefter Oleg Gordijevskij:

I en stærk personlig artikel gør ... op med Jørgen Dragsdahls KGB-føringsofficer Mikhail Ljubimov og KGB's spionage mod Danmark. Artiklen er et svar på en artikel af Ljubimov i dagbladet Information.

[spalte 01.]

LØGNEN

Jeg er enig med Dem i en enkelt ting af det, De skriver.

Der var virkelig meget af dette arbejde, der blev oppustet, overdrevet og rent ud forfalsket i rapporterne til Center (her understreget).

[spalte 02.]

NAVNE

De Mikhail Petrovitj (Ljubimov), har imidlertid opdigtet rapporter og løjet for Center (her understreget). Samtidig arbejdede De lidenskabeligt og opfindsomt som kommunistpartiets (SUKP) og KGB's tro tjener.

Som anført af Jørgen Dragsdahl i "**Genmæle**" i **Ekstra Bladet for den 1992.11.15** (bilag 137) [T.ex. I(C)/Fane 38.] er det første møde med Tjebotok er tidsfæstet til "februar 1976".

Som det fremgår af støttebilaget **FORLØBET FRA 1976 TIL 1978** (pag. 01 f.ov.).

Er den første nævnelser af Jørgen Dragsdahl udvist af et telegram af 1976.07 fra Centret til residenturet, hvorefter:

"... KGB i juli 1976 blev opmærksom på muligheden for at bruge Ekstra Bladet og særlig Information, som Dragsdahl var tilknyttet, i desinformationskampagner.

[PET-KOMMISSIONENS BERETNING – BIND 13 pag. 143, afsnit 02 f.ov.]

Som ligeledes anført i **Genmæle** opholdt Jørgen Dragsdahl sig fast i USA "fra juli 1976 og frem til juli 1977.

Lidt mere præcist fra 1976.07.17 – 1977.06.23 (bilag 28) [T.ex. I(B)/Fane 50.]

Som udvist af/for **Ekstra Bladet for den 1992.01.05: Jørgen Dragsdahl arbejdede i ...** (bilag 113) [T.ex. I(B)/Fane 48.] fortæller Oleg Gordijevski, at:

[blad 02, afsnit I. 01 f.ov.]

Da Stanislav Tjebotok havde fået godt fat i Dragsdahl, begyndte han at give ham ideer til, hvad han skulle skrive i Information, når han behandlede storpolitiske og militære emner. Han gav ham fakta, og han gav ham argumenter.

² - Det der skete, var, at Dragsdahl mere og mere begyndte at anvende Tjebotoks forslag i sine skrivelser. Hver dag sad Tjebotok og læste Information med lup. Vi kunne konstatere, at Jørgen Dragsdahl i stigende omfang reflekterede KGB's tankegang.

Hvortil det videre ses anført, at:

[blad 04, l. 01 f.ov.]

Da KGB-stationen i København rigtigt havde fået lassoen om Informations medarbejder, blev Dragsdahl en celeber agent på de indre linjer. Man tildelte ham kodenavnet "STOT", og hver gang, han skrev en artikel i Information, der indeholdt oplysninger fra KGB, skete følgende:

1) Tjebotok og Ljubimov læste og analyserede artiklen.

2) Der blev sendt et telegram til Center, nærmere betegnet: Første Hoveddirektorat i KGB-hovedkvarteret i Moskva.

Telegrammet indeholdt et resume af artiklen og påviste KGB's indflydelse.

3) Senere blev hele artiklen sendt til Center ad de sædvanlige KGB-kanaler.

Det er ganske "flot gået".

Og det ikke mindst for det årstid, hvor Jørgen Dragsdahl var udstationeret i USA.

Så allerede hertil henset, ville en "bonus pater"-historiker.

Præsenteret for **Ekstra Bladet for den 1992.01.05: Jørgen Dragsdahl arbejdede i ...** (bilag 113) [T.ex. I(B)/Fane 48.].

Som for **Ekstra Bladet for den 1992.01.11: Dragsdahl fodrede KGB** (bilag 136) [T.ex. I(B)/Fane 49.].

have henført de to her nævnte artikler.

Til afdelingen for digt og fri fantasi.

Og det også, alt henset til **PET-Mødereferatet fra den 1985.07.09** (P/20) { pag. 903, afsnit 01 f.nd. }, hvoraf følgende fremgår:

Til **PET-Mødereferatet fra den 1985.07.11** (P/21) { pag. 911, afsnit 01 f.nd. }, hvoraf følgende fremgår:

I

End ikke antydningsvis har professor Bent Jensen henset hertil.

Ej heller er der henset **PET-Mødereferatet fra den 1985.07.11** (P/21) { pag. 912, afsnit 01 f.ov. }, hvoraf følgende fremgår:

Som det fremgår af de her nævnte artikler [T.ex. I(B)/Fane 26 – 32], var/er der her nævnte artikler m.v. dateret i slutningen 1978, i.e. længe efter Tjebotoks udrejse den 1977.08.01.

Som allerede gengivet fra **Ekstra Bladet for den 1992.01.05: Jørgen Dragsdahl arbejdede i ...** (bilag 113) [T.ex. I(B)/Fane 48.] fortæller Oleg Gordijevski, at:

[blad 02, afsnit I. 01 f.ov.]

Da Stanislav Tjebotok havde fået godt fat i Dragsdahl, begyndte han at give ham ideer til, hvad han skulle skrive i Information, når han behandlede storpolitiske og militære emner. Han gav ham fakta, og han gav ham argumenter.

² - Det der skete, var, at Dragsdahl mere og mere begyndte at anvende Tjebotoks forslag i sine skrivelser. Hver dag sad Tjebotok og læste Information med lup. Vi kunne konstatere, at Jørgen Dragsdahl i stigende omfang reflekterede KGB's tankegang.

Om nu forudsat:

'at Stanislav Tjebotok begyndte at give ham ideer, fakta og argumenter til, hvad han skulle skrive i Information, når han behandlede storpolitiske og militære emner,-

'at Dragsdahl mere og mere begyndte at anvende Tjebotoks forslag i sine skrivelser,-

'at Vi kunne konstatere, at Jørgen Dragsdahl i stigende omfang reflekterede KBS's tankegang.

Ville en "bonus-pater"- historiker have efterforsket.

Om nu dette måtte have efterladt sig nogle påviselige spor

Hvortil man i øvrigt var så direkte opfordret.

Således som udvist af/for **Genmæle** (bilag 137) [T.ex. I(C)/Fane 38.] blad 02, afsnit 03 f.ov., hvorefter:

Jeg ser meget gerne, at man i Ekstra Bladets spalter påpeger, hvor KGB førte min hånd i disse artikler fra 1976. Eventuelt kan Gordiejevskij, som ifølge Ekstra Bladet har både en computers hukommelse og adgang til dokumenter angående KGBs virksomhed, vel hjælpe.

Som ikke imødekommet.

Og det ej heller af professor Bent Jensen.

Som da godt forståeligt.

For som anført i **Genmæle** (bilag 137) [T.ex. I(C)/Fane 38.] blad 01, afsnit 05 f.nd., bragte Information:

Fra januar til juli 1976 ... 46 artikler, som var skrevet af mig.

Heraf behandlede 13 artikler udenlandske fangers forhold i danske fængsler med særlig fokus på en enkelt sag angående den sorte amerikaner Harb Lelshab. 8 beskæftigede sig med sorte amerikaneres forhold i USA. 7 behandlede amerikansk indenrigspolitik, fordi 1976 var et valgår.

I 6 artikler var den amerikanske efterretningstjeneste CIA emnet. Er der i disse tegn på KGB-indflydelse? Jeg kan ikke se, at nogen rimeligt nøgtern iagttagelse blot kan få mistanken. Artiklernes kilder (amerikanske aviser og rapporter) fremgår klart og det var aktuelle spørgsmål, som blev behandlet i alle medier. Tre af artiklerne fokuserede på den tidligere CIA-agent Philip Agee, som kritiserede sin tidligere arbejdsgiver.

De få resterende artikler behandler andre emner – man kan blandt andet finde referat af et offentlig møde med Erhard Jakobsen, hvori han raser mod Danmarks radio.

Der er to korte artikler, som beskriver udnyttelse af den sovjetiske trussel i forbindelse med øget oprustning i USA.

Den ene bygger på oplysninger fra det amerikanske Kongresmedlem Les Aspin, der nu anses for en mulig kommende forsvarsminister i USA.

Den anden bygger på avisartikler i forbindelse med vedtagelsen af et dengang rekordstort militærbudget i USA.

Så end ikke antydningssvis er der noget belæg for, at:

Jørgen Dragsdahl i stigende omfang reflekterede KGB's tankegang.

Senere i forløbet følger **Ekstra Bladet for den 1992.01.06: Minister lod Dragsdahl slippe** (bilag 114) [T.ex. I(C)/Fane 39.].

Hvad han nu ikke gjorde.

Hvorom der vil være at hense:

Til **B.T for den 1992.01.06: Vi vidste intet** (bilag 116) [T.ex. I(C)/Fane 40.],-

Til **Information for den 1992.01.07: Justitsministre kender intet til spion-sag mod Dragsdahl** (bilag 117) [T.ex. I(C)/Fane 41.] og

Til **Berlingske Tidende for den 1992.01.07: Ingen danskere var mistænkt i KGB-sag** (bilag 119) [T.ex. I(C)/Fane 42].

Hvori det af Erik Ninn-Hansen - som svarende til mødet i Regeringens Sikkerhedsudvalg den 1985.11.22 omtalt i **PET-KOMMISSIONENS BERETNING – BIND 13** pag. 175-178 - ses udtalt:

”Jeg erindrer ikke, at der nogensinde var en indstilling fra efterretningsvæsnerne om, at danske statsborgere skulle sigtes for spionage. Derimod husker jeg en indstilling om, at 11 navngivne russere skulle udvises” siger tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen.

...

I de seneste dage er både fotografen Jacob Holdt, forfatter til bogen ”Amerikanske billeder” og journalist Jørgen Dragsdahl, dagbladet Information, i pressen blevet beskyldt for at have været KGB-agenter. De to navne – og adskillige andre – kan have ligget på Erik Ninn-Hansens bord i disse år. ”Navne er uden for kommentar. Jeg fastholder, at der ikke var indstilling om sigtelser mod danskere”.

Som svarende til den af Erik Ninn-Hansen omtalte indstilling fra efterretningsvæsnerne, vil der selvsagt være at hense til den i sagen fremlagte **REDEGØRELSE FOR KGB's AKTIVITETER I DANMARK DE SENESTE 10 ÅR, BL.A. PÅ BAGGRUND AF OPLYSNINGER FRA EN AFHOPPET KGB-OBERST SAMT OPLÆG TIL UDVISNING/PNG AF SOVJETISKE EFTERRETNINGSOFFICERER** (bilag P/10) { pag. 926 ff. }.

Videre i rækken af presseklip omhandlende, at ”Minister lod Dragsdahl slippe”, vil der være at hense til:

B.T for den 1992.01.07: KGB-kontakter var kendt af Ninn-Hansen (bilag 120) [T.ex. I(C)/Fane 43.], hvoraf bl.a. følgende fremgår:

”Dragsdahls navn er ikke nyt for mig. Men jeg forbinder det ikke med Gordijevskij,” siger Ninn-Hansen, der i Folketingets retspolitiske udvalg måtte redegøre for Oleg Gordijevskij’s afhopning. ”Jeg fortalte i samrådet, at der var meget materiale, også nok til at hælde nogle russere ud af landet, men vi mente, vi ville få mere ud af at beholde dem her.”

Hertil slutter sig **DET FRI AKTUELT for den 1992.01.07: PET VIDSTE BESKED** (bilag 15) [T.ex. I(C)/Fane 44.], hvoraf bl.a. følgende fremgår:

Samtidig blev centrale dele af Ekstra Bladets spionjagt i går imødegået af tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen.

”Jeg har aldrig afvist at rejse nogen sag mod Jørgen Dragsdahl. Blandt andet af den simple grund, at der ikke har været forelagt nogen indstilling om en sådan sag.”

Det siger Erik Ninn-Hansen til Det Fri Aktuelt.

Ifølge lovgivningen er det ministeren, der træffer endelig afgørelse om en spionage-tiltale.

Ekstra Bladet skrev i går, at justitsministeren af politiske grunde undlod at rejse sag mod Dragsdahl, men det blev i går klart afvist af Erik Ninn-Hansen.

Jeg kender materialet fra Gordijevskij. Og det var for eksempel mig, der besluttede at sende den daværende chef for efterretningstjenesten Henning Fode, til London for at afhøre Gordijevskij. Jeg kender også godt Jørgen Dragsdahl, men han interesserer mig udelukkende af politiske grunde. Ikke strafferetligt,” siger Erik Ninn-Hansen.

Politiets Efterretningstjeneste (PET) foretog intense afhøringer af Oleg Gordijevskij om KGB’s aktiviteter i Danmark – efter Gordijevskij hoppede af til Vesten.

Han blev ligeledes afhørt om KGB’s forbindelser til Jørgen Dragsdahl.

Den samlede vurdering betød, at *ikke* var noget grundlag for en spionsag imod mod Jørgen Dragsdahl, der i en periode var medlem af regeringens Sikkerheds- og Nedrustningsudvalg.

Det oplyser chefen for PET, politimester Hanne Bech Hansen, som dermed retter et grundskud mod Ekstra Bladets spionjægere.

Ifølge Ekstra Bladet fik Dragsdahl flere gange udbetalt beløb i størrelsesordenen 90.000-100.000 kr. fra KGB – og sætter ham dermed klasse med for eksempel den spionagedømte Arne Treholt.

Hvis der var grundlag for en sådan mistanke, ville man vel have rejst en spionsag mod Jørgen Dragsdahl?

”Ja,” svarer politimester Hanne Bech Hansen, PET, og fortsætter: ”Derfor vurderer vi, om der er kommet nyt frem i forhold til de oplysninger, vi havde tidligere, da vi bestemte, om der skulle foretages yderligere i forskellige sager.”

Selvsagt ville en ”bonus pater”-historiker have efterforsket om – i hvilken udstrækning – der måtte være fornødent belæg for det af Ekstra Bladet udsagte, hvorefter ”Minister lod Dragsdahl slippe”.

Det udviste af/for **Ekstra Bladet for den 1992.01.11: HEMMELIGE KGB-BÅND AFSLØRER DRAGSDAHL** (bilag 306) [T.ex. I(A)/Fane 41.] er som drejebogen til en dårlig agentfilm.

Forudsat et så spektakulært forløb, som i artiklen beskrevet.

Måtte man i øvrigt forvente sig dette afrapporteret af Gordiejvskij.

Om ikke før.

Så senest under den - efter afhopningen - stedfundne debriefing.

Hvorunder han bl.a. blev udspurgt af Henning Fode.

Det er ikke tilfældet.

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 04, afsnit 03 f.nd. – er:

Der ... mange ting, som ikke står i PET-kommissionens beretning. Han har ikke haft adgang til alle dokumenterne i PET's, men kun en meget lille del. Han er ikke bekendt med, om der omtales båndoptagelser, hvor Jørgen Dragsdahl skulle tale med Ljubimov (her understreget).

Herudover er det af Per Larsen – **Retsbogen for den 2013.09.23** pag. 05, l. 04 f.ov. – forklaret, at:

Han har ikke kendskab til eventuelle båndoptagelser, og det indgik ikke i PET's vurderingsgrundlag i efteråret 1985, da man besluttede ikke at gå videre i sagen i forhold til Jørgen Dragsdahl.

Det er givet, at Jakob Andersen har været i god tro.

For som anført i **Jyllands-Posten for den 2010.04.24: Journalist: Hemmeligt samarbejde med PET** (bilag 359) [T.ex. I(D)/Fane 11.] blad 04, l. 01 f.ov., sagde jeg (i.e. Jakob Andersen):

. . . direkte til hende (Hanne Bech Hansen), at jeg følte mig svigtet af PET. ”En af de forkerte oplysninger i Ekstra Bladet handlede om navnet på en KGBofficer, som havde mødtes med Jørgen Dragsdahl.

Stedet de havde mødtes var også forkert”.

”Gordijevskij havde husket forkert. PET vidste, at min oplysning var forkert, men de lod mig bevidst løbe med limstangen”.

Selvsagt har det ikke været Jakob Andersen forundt at opfinde Ljubimo og Budapest.

Som kendt af professor Bent Jensen fra **PET-mødereferatet af 1986.03.25** (bilag P/9) { pag. 824 ff. }.

Blev såvel det første som det andet rekrutteringsmøde afholdt i Wien.

Til forskel fra i Wien og Budapest.

Og rekrutteringen blev forestået af Minin.

Til forskel fra Ljubimov.

Der altså talte:

”Et så glimrende engelsk. Så sofistikeret! Så levende!”

Så allerede personforvekslingen Ljubimov/Minin

Burde have fået professor Bent Jensen.

Til at ”sætte gevær” ved fod.

Og det også henset til **Information for 1992.02.15/16: Gordijevskij taler ud** (bilag A12 – som fremlagt af appellanten) { pag. 616, spalte 02 }, hvoraf følgende fremgår:

Gordijevskij siger, at Ljubimov optog sine rekrutteringssamtaler med Jørgen Dragsdahl på bånd, og at han var til stede, da den næstkommanderende i Første Hoveddirektorats Skandinavien, Vlademir Sjisjin, skrev båndene ud.

Eksisterer de bånd stadig?

Ja, de ligger i en lille boks sammen med dokumenterne om ham.

Og De har hørt båndoptagelserne?

Nej, for det var på engelsk, og på det tidspunkt var jeg først ved at lære engelsk.

Men De har læst båndudskrifterne?

”Ja”, siger Gordijevskij (mens Ljubimov pure afviser at have optaget noget på bånd)

Som udkrævet af/for en kildekritisk tilgang til Ekstra Blads-sagen.

Ville det i øvrigt have været udtalt nærliggende at hense til:

'01. 1992.01.15. **Berlingske Tidende.**

[bilag 122 –

T.ex. I.(D)/Fane 13.] **KGB-veteran renser dansk Journalist.**

Af Flemming Rose.

...

'02. 1992.01.15. **Berlingske Tidende.**

[bilag 123 –

T.ex. I.(D)/Fane 14.] **KGB's mand i Danmark svarer igen."**

Af Flemming Rose.

...

'03. 1992.01.20. **Information.**

[bilag 127 –

T.ex. I.(D)/Fane 16.] **Agent-jagten fortsætter.**

Af Per Knudsen.

...

'04. 1992.01.25. **Information.**

[bilag 012 –

T.ex. I.(D)/Fane 19.] **Os og KGB.**

Af Jesper Karup Pedersen

...

'05. 1992.02.23. **Berlingske Tidende.**

[bilag 130 –

T.ex. I.(D)/Fane 22.] **Gordijevskij vil ikke møde som vidne i dansk injuriersag.**

Af Reuben Löwy.

...

'06. 1992.02.27. **Information.**

[bilag 132 –

T.ex. I.(D)/Fane 23.] **Spy versus spy.**

Af Hans-Wilhelm Steinfeld

...

'07. 1992.03.01. **Berlingske Tidende.**

[bilag A24 –

T.ex. I.(D)/Fane 24.] **Gordijevskij tager til genmæle.**

Så herudover til **Det Fri Aktuelt for den 1992.01.07** (bilag 15) [T.ex. (C)/Fane 44.], hvorefter centrale dele af Ekstra Bladets spionjagt:

[sp. 01.]

... i går [blev] imødegået af tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen.

”Jeg har aldrig afvist at rejse nogen sag mod Jørgen Dragsdahl. Blandt andet af den simple grund, at der ikke har været nogen indstilling om en sag.”

Det siger Erik Ninn-Hansen til Det Fri Aktuelt.

Ifølge lovgivningen er det ministeren, der træffer endelig afgørelse om en spionage-tiltale.

Ekstra Bladet skrev i går, at justitsministeren undlod at rejse sag mod Dragsdahl, men det blev i går klart afvist af Erik Ninn-Hansen.

”Jeg kender materialet fra Gordijevskij. Og det var for eksempel mig, der besluttede at sende den daværende chef for efterretningstjenesten Henning Fode til London for at afhøre Gordijevskij. Jeg kender også godt Jørgen Dragsdahl, men han interesserer mig udelukkende af politiske grunde. Ikke strafferetligt, siger Erik Ninn-Hansen.

Hvorefter der videre ses anført, at:

Politiets Efterretningstjeneste (PET) foretog intense afhøringer af Oleg Gordijevskij om KGBs aktiviteter i Danmark – efter Gordijevskij hoppede af til Vesten.

Han blev ligeledes afhørt om KGBs forbindelser til Jørgen Dragsdahl-

Den samlede vurdering betød, at der *ikke* var noget grundlag for en spionagesag mod Jørgen Dragsdahl, der i en periode var medlem af regeringens Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg.

Det oplyser chefen for PET, politimester Hanne Bech Hansen, som dermed retter et grundskud mod Ekstra Bladets spionjægere.

Sammenfattende for dette procedureafsnit skal fremhæves:

'- at Perioden hvor vi har Tjebotok inde i billedet er ganske kortvarig, i.e. fra februar 1976 og frem til den 1976.07.17.

'- at Jørgen Dragsdahl var udstationeret i USA fra den 1976.07.17 og frem til den 1977.06.23.

'- at det alene beroende på Gordijevskijs andenhånds viden.

At Tjebotok og Jørgen Dragsdahl skulle have mødtes den 1977.07.06.

Såvel som dagen derpå.

Kort før Tjebotoks udrejse den 1977.08.01.

'- at Det er digt og fantasi, at:

Tjebotok begyndte at give ham ideer til, hvad han skulle skrive i Information, når han behandlede storpolitiske og militære emner. Han gav ham fakta, og han gav ham argumenter.

Således at vi kunne konstatere, at Jørgen Dragsdahl i stigende omfang reflekterede KGB's tankegang.

For hvad Tjebotok havde gang i.

Var at få forlokket Jørgen Dragsdahl til at samle en lille gruppe omkring sig. For hvilken indsats han ville få en bil. Alt imod en kvittering, der faktisk godt kunne være et kryds.

'-at Det forudsat Jørgen Dragsdahl fodret med ideer, fakta og argumenter.

Som beskrevet i Ekstra Bladet.

Ikke efterladt sig det alleringeste spor

’-at Der ikke var noget belæg for det i **Ekstra Bladet for den 1992.01.06: Minister lod Dragsdahl slippe** (bilag 114) [T.ex. I(C)/Fane 39.] anførte, og.

’-at Det aftegnede af/for **Ekstra Bladet for den 1992.01.11: HEMMELIGE KGB-BÅND AFSLØRER DRAGSDAHL** (bilag 306) [T.ex. I(A)/Fane 41.] fremstår som drejebogen til en dårlig agentfilm.

Henset til summen af alle disse brikker.

Som samlet i et puslespil.

Ville ingen bonus pater-historiker have dristet sig til at forfægte.

At ”Ekstra Bladets påstande var i alt væsentligt sande”.

Hvorfor ”Ekstra Bladets dygtige journalister ... den gang blev ofre for et justitsmord”.

UDSAGN 19, 26 & 29.

’**19. Her var intet at misforstå. Dragsdahls artikel var 100 pct. ren eller rettere beskidt desinformation.**

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 05, afsnit 02 f.ov.)

{ pag. 648. }

'26. Jeg har f.eks. påvist, at JD i sin gengivelse af en amerikansk artikel skrev det stik modsatte af, hvad den pågældende artikel indeholdt. Dvs. jeg påviste, at han bedrev desinformation eller for at sige det ligeud: Udbredte løgn. Og det er ikke et enestående tilfælde.

[INTERNETAUSEN Jyllands-Posten for den 2007.02.27 (bilag 17 – Rb. I/ 53, pag. 02, afsnit 02 f.ov.)

{ pag. 658. }

'29. Harris kritiserede derimod venstreorienterede for konsekvent at have haft en forkert opfattelse af Sovjetunionen og for at have talt for tilpasning. Den kolde Krig var endt med en drønende sejr for ”den demokratisk-kapitalistiske ideologi og dens system”. Dragsdahls artikel var 100 pct. ren – eller rettere – snavset desinformation.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I/ 61, pag. 02, afsnit 04 f.ov.]

{ pag. 668. }

Det aftegnede af/for **Information for den 1992.05.09: Foragt for demokratiet** (bilag 226) { pag. 618. } er ikke desinformation.

For allerede år forinden.

Var Sovjetunionen gået i opløsning.

Det er ej heller desinformation.

For hvad Jørgen Dragsdahl formidlede i **Information for den 1992.05.09: Foragt for demokratiet** (bilag 226) { pag. 618 }.

Var ikke informativt.

Men en vurdering af/forholden sig til en enkeltstående problematik.

Som aftegnet af/for de 2 fra Owen Harries' artikel gengivne citater.

Det ene fra sp. 05, hvorefter:

”Næsten alle konservative intellektuelle sammen med de fleste andre under den kolde krig helt og aldeles tog de totalitære staters påstande samt påstande fremført på totalitarismens vegne for deres pålydende

Det andet fra sp. 06, hvorefter:

... Owen Harries [påpeger], at jo mere troen på det totalitære systems effektivitet blev accepteret, ”desto svagere blev troen på en uomgængelig og ukuelig menneskelig natur og samtidig voksede overbevisningen om, at med tilstrækkelig tid og brug af videnskabens kunnen, ville alt kunne presse og manipuleres ind i den ønskede form”.

Hvad der ses anført af Jørgen Dragsdahl alt forud for de to her nævnte citater.

Er som fod i hose.

Svarende til det citatmæssigt gengivne:

For i USA argumenterede forskeren Jeane Kirkpatrick, at der er en fundamental forskel mellem autoritære og totalitære styreformere. De førstnævnte – diktaturer á la Chiles kan igen blive til demokratier, men ”dette århundredes historie giver ikke grund til forventninger om, at yderligtgående totalitære regimer vil reformere sig selv” fastslår hun. Hendes analyse blev anbefalet Reagan, og han udnævnte hende til FN-ambassadør.

Hvortil franskmænd Jean Francois Revel i bogen The Totalitarian Temptation hævdede, at:

Overgangen til et totalitært styre er pr. definition uoprettelig med undtagelse af et eller andet ragnarok såsom verdenskrig ... det bliver umuligt for borgerne i en totalitær stat at forestille sig, eller huske, et samfund, som adskiller sig fra deres eget. Deres evne til både at drømme og tænke ophører. Deres ånd bombarderes med propaganda og svækkes af kulturel isolation; nostalgia efter fortiden og den utopiske fremtidsdrøm er begge hinsides deres rækkevidde

I Internetavisen Jyllands-Posten: Desinformation 2007.01.26 (bilag 008) { pag. 647 afsnit 03 f.nd. } ses anført, at:

”Højrefløjen” som ifølge Dragsdahl ”var gennemsyret af en fundamental mistillid til den demokratiske styrereform”, havde intet positivt bidraget med til Den Kolde Krigs afslutning. De var blinde og tillige dovne og dumme. Det forholdt

sig, som en amerikansk konservativ amerikaner, Owen Harris, angiveligt havde konkluderet i et amerikansk tidsskrift, at "næsten alle konservative intellektuelle [...] under den kolde krig helt og aldeles tog de totalitære staters påstande samt påstande fremført på totalitarismens vegne for deres pålydende".

Det er så jævnt uredeligt.

For Jørgen Dragsdahl ses ikke, at have ytret sig, som af professor Bent Jensen anført, hvorefter "højrefløjen ... intet havde bidraget med til Den Kolde Krigs afslutning".

For det var ikke Jørgens Dragsdahls ærinde, at forholde sig hertil.

Det er muligt, at de både var "blinde og tillige dovne og dumme".

Jørgen Dragsdahl ses ikke at have ytret sig herom.

Gerne får man notere sig, det i professor Bent Jensens gengivelse af Owen Harries citatet udeladte indskud, som markeret med [...].

Hvori der "bortgemmer" sig:

Udsagnet "sammen med de fleste andre".

Herunder også de venstreorienterede intellektuelle.

Såsom George Orwell.

Der er omtalt af såvel Owen Harries som af Jørgen Dragsdahl.

For alle disse konservative og venstreorienterede intellektuelle.

Der – med foragt for demokratiet - tog det for givet, at:

Overgangen til et totalitært styre pr. definition var uoprettelig.

Var det så aldeles utænkeligt.

At Sovjetunionen kunne gå i opløsning.

På nær lige et eller andet ragnarok såsom en verdenskrig.

Selvsagt var det ikke forventet.

At Sovjetunionen kunne/ville gå i opløsning.

Fordi Mikhail Gorbatsjov - som generalsekretær for det kommunistiske parti og senere præsident for Sovjetunionen - indførte en lang række reformer, der skulle gøre landet mere åbent og effektivisere landets økonomi. En åbenhed, der samtidig gav mulighed for, at de nationale bevægelser rundt om i Sovjetunionen kunne kræve selvstændighed.

Hvad de så dernæst gjorde alt i 1990/1991.

Selvsagt har det tilkommet professor Bent Jensen at forholde sig kritisk.

Til hvad Jørgen Dragsdahl skrev; men da ikke til at udsige, at jeg f.eks. har:

... påvist, at JD i sin gengivelse af en amerikansk artikel skrev det stik modsatte af, hvad den pågældende artikel indeholdt. Dvs. jeg påviste, at han bedrev desinformation eller for at sige det ligeud: Udbredte løgn. Og det er ikke et enestående tilfælde { pag. 658. }.

hvorfor:

Dragsdahls artikel var 100 pct. ren – eller rettere – snavset desinformation { pag. 648. }.

UDSAGN 27 & 28.

'27. I det følgende vil jeg forholde mig til nogle få eksempler på JDs utrolig betændte forhold til sandheden – det der i KGB-jargon hedder desinformatsija.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 01, afsnit 02 f.nd.]

{ pag. 667. }

'28. I skrivelsen hedder det, at PET ikke ”umiddelbart” mener sig i stand til at afgøre, om referatet udtrykker institutionens opfattelse eller alene medarbejders personlige vurdering. Ved at klippe og klistre får JD det til, at skrivelsen fastslår, at referatet ”alene” er ”udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen”. En 100 pct. Løgn.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 02, afsnit 02 f.ov.]

{ pag. 668. }

Som anført af professor Bent Jensen (pag. 668, afsnit 02 f.ov.) , har Jørgen Dragsdahl:

For ganske nylig ... i Weekendavisen totalt forfalsket indholdet i en skrivelse fra Justitsministeriet om et PET-referat (her understreget) af en samtale, JD var blevet tilsagt til i PET's hovedkvarter i 1986. I skrivelsen hedder det, at PET ikke ”umiddelbart” mener sig i stand til at afgøre, om referatet udtrykker institutionens opfattelse eller alene en medarbejders personlige vurdering. Ved at klippe og klistre får JD det til, at skrivelsen fastslår, at referatet ”alene” er udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen (her understreget).” En 100 pct. løgn (her understreget).

Det får anbefales professor Bent Jensen at forskaffe sig et par nye læsebriller.

For hvad Jørgen Dragsdahl skrev i **Weekendavisen for den 2008.04.11: Kold krig** (bilag A9) { pag. 665. } var, at:

Ifølge en skrivelse fra Justitsministeriet til Bent Jensen dateret 6. december 2007 kan PET ikke bekræfte, at det pågældende dokument og dets vurderinger af mine forhold ”havde været genstand for nærmere drøftelse internt i efterretningstjenesten”, så de kan ”alene” være ”udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen (her understreget)”.

Som tilskrevet professor Bent Jensens øjenlidelse.

Får man notere sig ordet ”kan”.

Konverteret til ordet ”er”.

Som det fremgår af **Justitsministeriet skrivelse af 2007.12.06 til Bent Jensen** (bilag 169) { pag. 662. } har:

Politiets Efterretningstjeneste oplyst, at det ikke umiddelbart kan fastslås, under hvilke omstændigheder det pågældende dokument blev udarbejdet, herunder om de i dokumentet indeholdte vurderinger havde været genstand for nærmere drøftelse internt i efterretningstjenesten, eller om de alene var udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen.

At fremdrage Jørgen Dragsdahls gengivelse heraf, som et af:

JDs utrolig betændte forhold til sandheden – det der i KGB-jargon hedder dezinformatsija.

Er et så fremragende eksempel på den af professor Bent Jensen udbredte disinformation.

UDSAGN 15, 30 & 31.

’15. Jørgen Dragsdahl bedrev under Den Kolde Krig kampagnejournalistik på basis af falske dokumenter fremstillet af KGB, og dagbladet Information

hvor han var ansat, bragte falske spionanklager mod sovjetiske systemkritikere. Det var DESINFOMATION.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I/34, pag. 01, afsnit 01 f.ov.)

{ pag. 644. }

'**30. JDs hykleri er kvalmende. Det var et skændigt makværk, som KGB ikke kunne have lavet bedre.**

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 04 f.nd.]

{ pag. 669. }

'**31. De fem eksempler er kun et mindre udvalg af JDs mangeårige desinformations-virksomhed. Og de er ikke de værste.**

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 02 f.nd.]

{ pag. 669. }

Herfor relevant vil der være at hense til Kevin Coogan og Katrina Vanden Heuvels artikel i **Information for den 1988.03.12/13: Sovjetiske systemkritikere skulle spionere for USA** (bilag 111) { pag. 598 ff. }.

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 08, afsnit 01 f.nd. – var:

Det andet eksempel ... en amerikansk artikel fra 1988, som mistænkte russiske dissidenter for at være CIA-agenter. Jørgen Dragsdahls desinformation lå for det første i, at han valgte at bringe artiklen. Det kunne medføre alvorlige konsekvenser for de personer, der blev omtalt. De ville blive betragtet som landforrædere. Jørgen Dragsdahl skrev, at artiklen var meget velunderbygget, men han havde aldrig spurgt de personer, som det drejede sig om. Han har heller ikke efterfølgende bragt de dementier, som fremkom. Der er tale om vildledning på flere niveauer. Han ved at artiklen har fået alvorlige følger for flere personer, men Jørgen Dragsdahl tog meget let på sagen.

Endvidere er det af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.12** pag. 02, afsnit 01 f.ov. – forklaret, at der også var:

... en KGB-journalist, der var kendt og berygtet, som offentliggjorde en artikel med beskyldninger mod de sovjetiske dissidenter, der stort set havde samme indhold, som Jørgen Dragsdahls artikel herom. Chefredaktøren af Glasnost var af den opfattelse, at der også var andre artikler (her understreget), samt at der var tale om en KGB-påvirkningsoperation.

Gerne får man notere sig formuleringen af ”samme indhold, som Jørgen Dragsdahls artikel herom”.

Som forklaret af Jørgen Dragsdahl – **Retsbogen for den 2013.09.18** pag. 05, afsnit 02 f.ov. – blev:

Artiklen fra 12. – 13. marts 1988 af Kevin Coogan og Katrina Vanden Heuvel ... sendt til Informations udenrigstjeneste. Initiativet kom fra et amerikansk ugeblad, The Nation, der rettede henvendelse til aviser og blade i det meste af verden. Den pågældende artikel havde været offentliggjort i en række europæiske tidsskrifter. Han skulle som ”dagvagt” på Information sørge for det praktiske med artiklen. Da han læste artiklen igennem, blev han bekymret, da artiklen havde et problematisk indhold. Han ringede til The Nation og spurgte til artiklen, herunder hvor lang tid de havde arbejdet på artiklen. Han fik oplysninger om, at der var foretaget en omhyggelig research og et grundigt arbejde, hvilket beroligede ham. Han argumenterede imod, at artiklen skulle få konsekvenser for de sovjetiske systemkritikere. Efter nærmere undersøgelse kunne han gå ind for artiklen, og han fandt det relevant at offentliggøre den

Som anført af professor Bent Jensen { pag. 668, afsnit 01 f.nd. } fik:

En kendt KGB-journalist (Jona Andronov) ... – ligesom Dragsdahl – adgang til et fortryk af artiklen før den blev trykt i The Nation. Artiklen blev omtalt i flere sovjetiske medier, der bl.a. brugte den til at stemple en udsat systemkritiker som redskab for CIA. En overskrift lød: ”Spionage under dække af ’kamp for menneskerettigheder’ – altså præcis samme infame påstand som i Information. I en redaktionel kommentar hed det, at artiklen afdækkede det sande indhold i den virksomhed, som Washingtons ’bekymrede’ fortalere for demokrati udførte, og som ikke skyede noget middel i deres spionage- og provokationsaktivitet mod Sovjetunionen. Der var mange og stærke modstandere af reformprocessen i Sovjetunionen. Resultatet af artiklen blev som forventet. Et dissidenttidsskrifts redaktion blev jaget på porten, og en bidragsyder blev arresteret. Ifølge den forfulgte dissident redaktør havde den artikel, som også Dragsdahl/Information trykte, reelt støttet KGB-journalisten Andronovs bagvaskelse.

Forudsat Andronov som KGB-journalist.

Har behovet for at blive ”støttet”.

Næppe været videre udtalt.

Som anført af Professor Bent Jensen { pag. 669, afsnit 02 f.ov. } var:

Artiklen – der i bedste sovjetstil stemplede dissidenten Vladimir Bukovskij, historikerne Robert Conquest og Jon Dunlop, filosofen Lezek Kolakowski og forfatteren Vasilij Aksjonov som ”anti-sovjetiske” og ”militante antikommunister” - ... gennemført løgnagtig. ”Spioncenteret” tog sig ifølge Helsinki Watch udelukkende af politiske fange og dissidenter. Fire af artiklens fem navngivne kilder sagde, at deres udtalelser var blevet forvrænget. Den femte, at hun var dybt ulykkelig over The Nation’s artikel. Herbert Ellison fra The Kennan Institute kaldte påstanden om spionage vildledende.

Omtalt i **Information for den 1988.03.12/13: Sovjetiske systemkritikere skulle spionere for USA** (bilag 111) { pag. 598. } er en organisation benævnt ”Center for Democracy”.

Der [sp. 01] drives af sovjetiske emigranter.

Der får driften finansieret af statslige midler.

Som kanaliseret frem til Center for Democracy ret igennem National Endowment for Democracy.

I spidsen for Centret var/er den administrerende direktør, datalogen Yuri Yarim.

Og bestyrelsesformanden Vlademir Bukovskij.

Der begge i 1984 [sp. 02 - under overskriften ”Dristigt projekt”] – var tilknyttet Stanford University.

Hvor de i fællig udarbejdede et forslag til et nyt forskningscenter for sovjetstudier.

Det, der senere blev til Center for Democracy.

Kernen i forslaget som InterNation har fået udleveret, var en dristig ide: at bruge de sovjetiske menneskerettighedsaktivister til at indsamle politiske og militære oplysninger om Sovjetunionen.

Som uddybet i de næst følgende afsnit.

Med en række citater fra ”forslaget”.

Ingen har bestridt eksistensen af den her omtalte rapport.

Ej heller rigtigheden af de derfra medtagne citater.

Som anført af professor Bent Jensen { pag. 669, afsnit 02 f.ov. in fine } tog:

Richard Pipes ... afstand fra artiklen, der havde skadet menneskeretssagen i Sovjetunionen.

Som da retrospektivt forståeligt.

Henset til de beklagelige følger for de sovjetiske dissidenter.

Som alt affødt af, at:

... en kendt KGB-journalist (Jona Andronov) ... – ligesom Dragsdahl fik – adgang til et fortryk af artiklen før den blev trykt i The Nation. Artiklen blev omtalt i flere sovjetiske medier, der bl.a. brugte den til at stemple en udsat systemkritiker som redskab for CIA”.

Richard Pipes ses derimod ikke, at have distanceret sig fra de af ham til artiklen fremsatte udtalelser.

For som anført under overskriften ”Farlig støtte” { pag. 600. }, siger:

Richard Pipes, som tidligere har rådgivet Det Nationale Sikkerhedsråd i sovjetiske anliggender og som i 1986 bistod NED med at udarbejde programmer rettet mod Sovjetunionen, ... til InterNation: ”I det øjeblik man indleder et sådant samarbejde med sovjetiske videnskabsmænd og andre udsætter man sig for anklager for at drive efterretningsvirksomhed, og man kan komme til at skade nogen.

Pipes tilføjer, at centret ”kan have handlet i den bedste mening, men i det øjeblik man begynder at bruge offentlige amerikanske midler, kan KGB beskylde en for at arbejdede for regeringen.”

Såvel hertil henset, som til de om Yuri Yarim og Vlademir Bukovskij faktisk foreliggende oplysninger.

Var journalistisk relevant, at forholde sig til de herfor aftegnede problemstillinger.

Således som udvist af **Information for den 1988.03.12/13: Sovjetiske systemkritikere skulle spionere for USA** (bilag 111) { pag. 598, }.

Og det gerne uden en bandlysning { pag. 669. }, hvorefter:

JDs hykleri er kvalmende. Det var et skændigt makværk, som KGB ikke kunne have lavet bedre.

hvortil:

De fem eksempler er kun et mindre udvalg af JDs mangeårige desinformations-virksomhed. Og de er ikke de værste.

Afrundende for The Nation vil der være at hense til **Jyllands-Posten for den 2010.04.30: Bent Jensen var presset** (bilag 415) [T.ex. I(D)/Fane 51.], hvorefter professor Bent Jensen udspurgt af advokat Ole Ravnsbo:

... medgav, at han ikke kunne påstå, at Jørgen Dragsdahl vidste at artiklen var usand.

”Jeg kan ikke forstå, hvordan man overhovedet kan bringe en sådan artikel, når man bringer sovjetiske dissidenter i fare”, sagde Bent Jensen

Hvilket er ganske svarende til den af professor Bent Jensen for byretten afgivne forklaring, gengivet i **DEN INDANKEDE DOM** pag. 55.

UDSAGN 15 & 16.

’**15. Jørgen Dragsdahl bedrev under Den Kolde Krig kampagnejournalistik på basis af falske dokumenter fremstillet af KGB, og dagbladet Information hvor han var ansat, bragte falske spionanklager mod sovjetiske systemkritikere. Det var DESINFOMATION.**

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I/34, pag. 01, afsnit 01 f.ov.)

{ pag. 644. }

'**16. Dragsdahl og Information lod altså offentligheden forstå, at der efter alt at dømme var tale om et autentisk, amerikansk dokument, og at USA stod bag marxistiske terrorbanders likvideringer og andre forbrydelser i Europa.**

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 02, afsnit 03 f.nd.)

{ pag. 645. }

Udvisende hvad en mere betænksom læser fik ud af at læse **Information for den 1979.01.13/14: Hemmelig vejledning for USA's hær bemyndiger til terrorisme** (bilag 80) [T.ex. I(A)/Fane 31.], vil der være at hense til **SIK NYT, januar kvartal 1979** (bilag 297) [T.ex. I(A)/Fane 37] blad 03, afsnit 02 f.nd.], hvorefter:

Information ..., i anledning af offentliggørelsen [har] interviewet en del amerikanere, også nogle med militær fortid. Disse stiller sig uden undtagelse tvivlende over for ægtheden af dokumentet (her understreget); dog synes det i de fleste svar at skinne igennem, at hvis en sådan vejledning var udgivet, så ville det ikke være sket gennem hærens normale kanaler. Det siges, at den slags aktioner, vejledningen taler om, mere er et CIA ansvarsområde.

Af **PET-KOMMISSIONENS BERETNING BIND 13** (pag. 166, l. 01 f.ov.) fremgår:

Dragsdahls artikel medgav, at det kunne være et falsum, og han forelagde derfor dokumentet for flere eksperter, som gav modstridende forklaringer.

Udvisende hvad ”Dragsdahls artikel medgav”, vil der være at hense til **Information for den 1979.01.13/14: Militær og Politik** (bilag 79) { pag. 590. }, hvoraf følgende fremgår:

HAR AMERIKANSKE efterretningstjenester spillet en aktiv rolle i den terrorisme, som plager Vesteuropa og som har skadet socialistiske kræfters vækst betydeligt? (her understreget) Spørgsmålet har været rejst ofte, men med afsløringen af den tophemmelige vejledning FM 30-31B foreligger det første konkrete bevis for, at det er en mulighed (her understreget).

Forudsat Informations-artiklerne ”**Top-hemmeligt dokument om USA's efterretningsarbejde** (bilag 78) { pag. 588. }, **Hemmelig vejledning for USA's hær bemyndiger til terrorisme** (bilag 80) [T.ex. I(A)/Fane 31], **Militær og politik** (bilag 79) { pag. 590. } og **Moros bortførelse – ”FM 30-31” i praksis?** (bilag 81) { pag. 592. } initieret af KGB som led i en disinformations kampagne, måtte man i øvrigt forvente sig dette afrapporteret af Gordijevskij.

Der, som omtalt i **Ekstra Bladet for den 1992.01.11: HEMMELIGE KGB-BÅND AFSLØRER DRAGSDAHL** (bilag 306) [T.ex. I(A)/Fane 41.], i 1979 var stationeret i *Center* (blad 01, sp. t.h. afsnit 01 f.nd.)

Hvor han arbejdede i ”Skandinavien-sektionen i 3. departement”.

Hvor han ”på 6. etage delte kontor med Vladimir Sjisjin, som var næstkommanderende i Skandinavien-sektionen”.

Hvor ”Vladimir Sjisjin, var den mand, der til dagligt håndterede Jørgen Dragsdahls dossier i *Center*”.

Hvilket ”han gjorde allerede den gang jeg ankom i efteråret 1978”.

Hvilket betød, at Gordijevskij ”nøje kunne følge med i, hvad der foregik”.

Selvsagt ville Gordijevskij have afrapporteret.

At det nu endelig så langt om længe.

Var lykkedes at få Jørgen Dragsdahl til at formidle en KGB initieret disinformations kampagne.

End ikke til Ekstra Bladet ses Gordijevskij, at have ytret sig herom.

Som gengivet i **Retsbogen for den 2013.09.18** pag. 04, afsnit 02 f.nd., forklarede:

Jørgen Dragsdahl ... supplerende blandt andet, at han kom i besiddelse af dokumentet FM 30-31B i forbindelse med, at han gennemgik en stor stak papirer på et amerikansk redaktionslokale for Covert Action Bulletin. I den periode flød det med dokumenter fra arkiverne i USA, og der var daglige afsløringer. Han efterprøvede dokumenternes rigtighed og skrev en række artikler herom i Information. Det er ikke korrekt, at han skulle have fået dokumentet af Philip Agee. Han har ikke haft kontakt med Philip Agee, siden de mødtes til en konference i Danmark (1976). I den pågældende periode opholdt Philip Agee sig heller ikke i USA. Han var tillige ved at opbygge sine kontakter til CIA-folk, og de var ikke begejstrede for Philip Agee. Han var ikke bekendt med Philip Agees tilknytning til bladet Covert Action Bulletin. Han købte først et eksemplar af dette blad lang tid efter, at han skrevet sin artikel. FM 30-31 B var blot et blandt mange dokumenter. Da han kom tilbage til Danmark omtalte han det lidt underlige dokument for redaktionen på Information. Vibeke Sperling tilkendegav, at det var interessant, da der lige var udgivet et italiensk blad, der omtalte FM 30-31B. Han kopierede dokumentet og sendte det til en række af sine amerikanske kontakter med henblik på at få deres reaktion herpå.

Han talte bl.a. med en brigadegeneral og havde sendt dokumentet til omkring 10-15 personer i USA. Han har ikke forelagt FM 30-31B for Philip Agee eller Fletcher Prouty.

I en ledende artikel i Information fra den 13.-14. januar 1979 blev der rejst tvivl om dokumentets ægthed. Han har i en artikel citeret fra Proutys bog, men han har ikke været i forbindelse med ham.

Som forklaret af Vibeke Sperling - **Den indankede dom** (pag. 59, afsnit 01 f.nd.) – skrev:

Hun ... artiklen i Information den 13. januar 2007 om Aldo Moro, fordi hun jævnlige fulgte med i italienske forhold. L'Europeo er ikke et venstreorienteret tidsskrift, men et "pænt borgerligt ugemagasin". De breve, der er nævnt i artiklen er breve, hvor Moro anklager DC-politikere for ikke at gøre nok for at få ham fri. Der var uenighed i hans parti om, hvorvidt der skulle forhandles med kommunisterne, hvilket Moro var fortaler for. Hun vidste, at USA støttede de partier i Italien, der var mest fjendtligt stillede over for det italienske kommunistiske parti. Det blev derfor ikke på nogen måde i de italienske medier afvist, at USA havde en "finger med i spillet" ved Moros bortførelse, hvilket hun refererede i artiklen...

Som forklaret af Gert Sørensen - **Den indankede dom** (pag. 60, afsnit 02 f.ov.) – er han:

... lektor i italiensk på Københavns Universitet. Han arbejder med italiensk kultur og samfundsforhold. Han har udgivet både bøger og artikler herom. Han har også arbejdet med perioden efter 2. verdenskrig. Han har derved fået indsigt i, hvorledes det politiske system har fungeret, herunder hvorledes magtgrupperinger har været i landet. I 1981 kom oplysninger om P2-logen frem i lyset. En undersøgelseskommission opsøgte lederen af P2-logen, og fik da indsigt i en medlemsliste. Det fremgik, at store dele af Italiens magtelite havde været medlem af denne loge. Dette udløste en skandale, hvorefter der blev nedsat en parlamentarisk kommission, der i 1984 konkluderede, at logen var et brud på forfatningen. P2-logen udgjorde således en direkte trussel mod det italienske demokrati.

Det er hans opfattelse, at der er en relation mellem P2-logen og dokumentet FM 30-31B. Det kom frem, at datteren til lederen af P2-logen i 1981 blev tilbageholdt i en lufthavn¹, hvor hun havde det pågældende dokument på sig. Dokumentet FM 30-31B har haft en central rolle som en resonansbund, der kan være nøgle til de begivenheder, der har udfoldet sig i Italien. Konkret kom dokumentet frem i den italienske presse første gang den 27. oktober 1978 i et nyhedsmagasin, der må betegnes som uafhængigt. Det var ikke tilfældigt, at det netop var på dette tidspunkt, at dokumentet blev kendt, idet Gladio tankegange var blevet fremført af Andreotti. Det har også sammenhæng med bortførelsen af Moro, idet hans politiske testamente peger mod de hemmelige gladiostrukturer. Der var således generel fokus på de bagvedliggende strukturer, der gav sig udtryk i FM 30-31B. De terroraktioner, der havde fundet sted i Italien, blev også relateret til dokumentet FM 30-31B, fx en masse dræbning i 1972, hvor nogle politisoldater blev dræbt, da en bilbombe blev udløst. Det er således påfaldende, at der er tråde mellem dokumentet FM 30-31B og bestemte konkrete handlinger. Han er bekendt med, at dokumentets autenticitet efterfølgende er draget i tvivl. Da dokumentet kom frem, blev det oplyst, at det efter gennemgang af eksperter fremstod som autentisk. I 1990'erne blev det efter indgående italiensk forskning oplyst, at det var et autentisk dokument. Det er hans opfattelse, at autenticiteten af dokumentet FM 30-31B ikke er betvivlet i Italien. Italien har haft en særlig opmærksomhed fra amerikansk side², idet Italien har haft det største og mest indflydelsesrige kommunistiske parti i Vesteuropa.

¹ Som det fremgår af **Gert Sørensen: Den dobbelte stat** (bilag 250) [T.ex. I(A)/Fane 42.] blev "FM 30-31B" fundet "i en kuffert tilhørende Gelli's datter Maria Grazia, da denne blev stoppet i Roms internationale lufthavn ... den 4. juli 1981.

Indskudt skal bemærkes, at Gelli var leder af den yderst hemmelige og højre orienterede loge P2 Freemason.

Der i 1984 af en parlamentarisk kommission fandtes uforenelig med den demokratiske orden.

² **Tim Weiner: FRA DEN KOLDE KRIG TIL KRIGEN MOD TERROR** (bilag 258) [T.ex. I(A)/Fane 34.] pag. 287 f.nd., hvorefter:

CIA havde brugt 20 år og mindst 65 millioner dollars på at købe indflydelse i Rom, Milano og Napoli. I 1965 havde McGeorge Bundy kaldt det hemmelige program i Italien "den årlige skamlet. Alligevel fortsatte det.

Som forklaret af Paul Villaume - **Den indankede dom** (pag. 64, afsnit 01 f.nd.) – kender han:

... dokumentet FM 30-31B, Dokumentets autenticitet er omstridt i forskningen. Dokumentet er angiveligt produceret i den amerikanske hær, og tænkt anvendt især i Italien i forbindelse med terror. Det er blevet påstået, at dokumentet er en KGB-forfalskning. Den amerikanske regering og CIA har afvist dokumentet, men der foreligger ingen dokumentation for, om det er en forfalskning og om denne forfalskning i givet fald er foretaget af KGB. Flere forskere holder stadig fast i, at dokumentet er autentisk – og dette synspunkt fastholdes også i Italien, hvor dokumentet særligt havde sin betydning. Årsagen hertil er, at dokumentet afspejler den politisk(e) og militær(e) kultur om at øge spændingerne i det italienske samfund – der var tilstede i de år.

Som ikke fragået her for retten, har professor Bent Jensen - **Den indankede dom** (pag. 55, afsnit 02 f.ov.) – forklaret, at:

... hans notat fremlagt som bilag V om desinformation ikke indeholder nogen påstand om, at Dragsdahl har viderebragt materiale, som han har fået fra KGB, eller påstande om, at Dragsdahl var vidende om, at de oplysninger, han fremkom med, var fejlagtige. FM 30-31B har spillet en stor rolle i KGB's desinformationskampagne. Det undrer ham, at Dragsdahl ikke har stillet kritiske spørgsmål om dokumentet til relevante personer for eksempel inden for FE og PET.

Hvilket er svarende til, hvad der fremgår af den ”supplerende retsbog”, som ført af **Jyllands-Posten for den 2010.04.30** (bilag 415) [T.ex. I(D)/Fane 51.], hvorefter:

Professor Bent Jensen blev presset af sin egen advokat, da han i går i retten i Svendborg skulle forklare sine påstande om, at journalist Jørgen Dragsdahl i en stribe artikler har desinformet offentligheden.

Desinformationen kan være et af tegnene på, at man er indflydelsesagent for f.eks. KGB, men det er ikke noget bevis i sig selv. Og Bent Jensen måtte erkende, at han ikke kan bevise, at Jørgen Dragsdahls artikler byggede på oplysninger, som journalisten – da han skrev dem – vidste var usande eller kom fra KGB.

”Jeg kan ikke bevise, at Jørgen Dragsdahl vidste, at artiklerne var løgnagtige,” sagde Bent Jensen, der var iført sandaler, grønne fløjsbukser og lys skjorte med kinaflip.

Også dårlig journalistik. Bent Jensen sagde, at meget af den desinformation, som han mente, at Jørgen Dragsdahl stod bag, også kunne skyldes dårlig journalistik og manglende kritisk sans i forhold til kilderne. Han tilføjede, at han ikke mener, at alle oplysninger til de af Jørgen Dragsdahls artikler, der ifølge Bent Jensen har karakter af desinformation, nødvendigvis stammer fra KGB.

Han definerede desinformation som det modsatte af sandfærdig information og gentog flere gange, at han undrede sig over, at Jørgen Dragsdahl med sin store viden om sikkerhedspolitiske spørgsmål ikke havde været mere kritisk over for kilderne til de påstande og synspunkter, som han bragte videre.

Herefter er jeg nået frem til **Daniell Gansers: NATO's SECRET ARMIES** (bilag 149) [T.ex. I(A)/Fane 49.]

Hvor der i note 44 er henvist til Allan Francovich, *Gladio: The Foot Soldiers*. Der er den tredje af Francovich's dokumentarprogrammer, udsendt af BBC den 24. juni 1992.

Om hvilken det [blad 19, afsnit 01 f.ov. in fine] ses anført, at:

Allan Francovich ... i sin BBC dokumentar om Gladio [overgav] en kopi af FM 30-31B til ledende amerikanske embedsmænd. Ray Cline, vicedirektør for CIA for efterretning i 1960'erne, bekræftede: "Dette er et autentisk dokument" (her understreget). William Colby, CIA direktør fra 1973 til 1976 og nært knyttet til operation Gladio og Stay Behinds i adskillige lande i Vesteuropa, ville nødtigt foran kameraerne konfronteres med denne mørke side ved sit land og hævdede "Jeg har aldrig hørt derom". Også CIA-propaganda eksperten Michael Ledeen distancerede sig fra det ømtålelige dokument og hævdede, at det var en sovjetisk forfalskning. Men Licio Gelli, den italienske frimurer og leder af det anti-kommunistiske P2, sagde åbenhjerteligt til Francovich: "CIA gav den til mig" (her understreget).

Linket til denne tredje af Francovich's dokumentarprogrammer, udsendt af BBC den 24. juni 1992 er "11syskuu.net/video/Gladio-3.wmv."

UDSAGN 17 & 18.

'17. Der er imidlertid intet hos Gates om dobbeltbeslutningen "katastrofale følger". Det er helt Dragsdals egen opfindelse.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008) [T.ex. I(B)/Fane 01.].

{ pag. 647. }

'18. Dragsdahls brug af Gordiejevskij er lige så betændt. Gordiejevskijs fremstilling tegner et billede, der for det første understreger, at der ikke var vestlige planer om et kernevåbenangreb på Sovjetunionen; og at det for det andet var den sovjetiske ledelses egne konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid, der frembragte frygten for et vestligt angreb.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008) [T.ex. I(B)/Fane 01.].

{ pag. 647. }

Som relevant for de to her nævnte udsagn.

Vil der være at hense til forløbet forud for og under NATO-øvelsen Able Archer 1983.

Som anført af Jørgen Dragsdahl i **Weekendavisen for den 1999.10.01: Skamløs Jæger** (bilag A5) { pag. 620 h.sp. }, ved vi:

... i dag, at atomkrigen kom uhyggeligt nær, og at årsagen især var raketprojektet. Sovjets topledelse troede, at NATO planlagde et overraskende atomangreb, og i november 1983 opstod endog en helt akut krise med øget beredskab i det sovjetiske militær. Flere afhoppere fra KGB har leveret dokumentationen. Som tidligere beskrevet her i avisen (6.-12. september 1996

beskriver den tidligere direktør i CIA, Robert Gates i sin selvbiografi indgående, hvordan Vestens topledere ikke forstod raketprojektets katastrofale følger.

Som anført af professor Bent Jensen { pag. 647. } er:

Dragsdahls brug af Gordiejevskij er lige så betændt. Gordiejevskijs fremstilling tegner et billede, der for det første understreger, at der ikke var vestlige planer om et kernevåbenangreb på Sovjetunionen; og at det for det andet var den sovjetiske ledelses egne konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid, der frembragte frygten for et vestligt angreb.

Hvortil det ses tilføjet:

Moskvas ”konspirationsteorier om Vesten var så dybt rodfæstede, at hverken mangel på beviser eller deres iboende usandsynlighed kunne modvirke dem,” skrev Gordiejevskij i en bog om KGBs historie (her understreget). Moskva hidsede sig op til at tro, at USA/NATO var ude på at rette et overraskelsesangreb på Sovjetunionen. Kreml var gået i selvsving, og adskillige KGB-officerer var mere bekymret over hysterikerne i Moskva, end over den ikke-eksisterende vestlige forberedelse til angreb på Sovjetunionen.

Udvisende, hvad Gordiejevskij skrev, vil der være at hense til **Oleg Gordiejevskij: KGB dets agenter og hemmelige virke** (bilag 348) [T.ex. I(B)/Fane 03.] pag. 624 f.nd., hvoraf følgende fremgår:

Verden nåede ikke helt hen til randen af den nukleare afgrund gennem Operation RJAN. Men gennem Able Archer 83 var den uden at forstå det kommet frygtelig nær – bestemt nærmere end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkriser i 1962.

Som af Gordiejevskij anført, var der ”ikke ... vestlige planer om et kernevåbenangreb på Sovjetunionen”.

Som nu ikke baseret på en faktuel viden.

Men på Gordiejevskijs opfattelse af/forståelse for, at et vestligt indledt kernevåbenangreb Sovjetunionen.

Var så aldeles utænkeligt.

Henførelsen af frygten for et vestligt angreb til ”den sovjetiske ledelses egne konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid”, er nu ikke rimeligt dækkende for tiden op til Able Archer 83.

Hvorom der vil der være at hense til **Benjamin B. Fischer: The 1983 Soviet War Scare** (bilag 144/02) [T.ex. I(B)/Fane 05] herunder til afsnittet ”PSYOP” pag. 03 f.nd.

Hvor der – som et led i den psykologisk krigsførelse – er omtalt i stribevis af imaginære angreb på Sovjetunionen.

Med både luft- og flådestyrker, herunder:

[pag. 04, afsnit 02 f.ov.]

Formålet med dette program var ikke så meget, at man ville signalere amerikanske hensigter til Sovjetunionen men at man ville have dem til at gætte på, hvad der ville blive det næste. Programmet ledte også efter huller og sårbarhed i Sovjetunionens efterretningssystem for tidlig varsling.

”Nogle gange sendte vi bombefly over Nordpolen og deres radaranlæg ville så gå i gang”, erindrer Jack Chain, [en] forhenværende kommandør i Strategic Air Command. ”Andre gange udforskede jagerbomberne deres asiatiske og europæiske”. Når der var på sit højeste bestod operationen af adskillige manøvrer i løbet af en uge. De fandt sted med urelmæssige mellemrum, så virkningen ville være mere foruroligende. Så pludseligt, som de uanmeldte flyvninger var startet, ophørte de, dog kun for at begynde igen nogle få uger senere.

En anden forhenværende embedsmand med adgang til PSYOPS programmet leverede denne vurdering:

”Det gik dem virkelig på”, erindrer Dr. William Schneider, [forhenværende] viceudenrigsminister for militær bistand og teknologi, der så klassificerede ”after-action” rapporter, som afspejlede amerikansk fly-aktivitet. ”De anede ikke, hvad det alt sammen betød. En eskadrille fløj direkte imod sovjetisk lufterum, og [de] andres radaranlæg blussede op og enheder gik i kampberedskab. I sidste øjeblik ville eskadrillen bøje af og flyve hjem”.

[pag. 04, afsnit 04 f.nd.]

I april-maj 1983 afholdt den amerikanske Stillehavflåde sin indtil da største øvelse i det nordvestlige Stillehav. Fyrre skibe, deriblandt tre hangarskibes kampgrupper, deltog sammen med AWACS-udrustede B-52'ere. På et tidspunkt sejlede flåden indtil 720 kilometer (450 mil) fra Kamchatka halvøen og Petropavlovsk, den eneste sovjetiske flådebase med direkte adgang til det åbne hav. Amerikanske angrebs-ubåde og fly til anti-ubådskrig gennemførte operationer i beskyttede områder (”bastioner”), hvor den sovjetiske flåde havde stationeret et stort antal af sine atomdrevne raket-ubåde (SSBN). Amerikanske flådefly fra hangarskibene Midway og Enterprise gennemførte et simuleret bombeangreb hen over militære installationer på den lille sovjetisk besatte ø Zelenny i Kurilerne.

Selvsagt var der ikke udkrævet ”konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid” for at finde dette en kende foruroligende.

Uden at være forlenet med Gordiejevskijs forståelse for, at et vestligt indledt kernevåbenangreb på Sovjetunionen”, var så aldeles utænkeligt

Var også opstillingen af de 572 mellemdistanceraketter i Vest-Europa, ganske udtalt befordrende for den sovjetiske ledelses ” konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid”.

Og det ikke ubeføjet.

For som omtalt i oversættelsen af **Benjamin B. Fischer: The 1983 Soviet War Scare** (bilag 144/02) [T.ex. I(B)/Fane 05] pag. 07/30, afsnit 01 f.ov., var:

Moskvas nye opfattelse af det bydende nødvendige ... udtrykkeligt knyttet til den forekommende udstationering af amerikanske Pershing II mellemdistanceraketter (IRBM's) i Vesttyskland. Såvel sovjetiske som nogle vestlige militære eksperter anså af to årsager Pershing'erne for et nyt afstabiliserende element i den atomare balance (her understreget).

For det første kunne disse yderst præcise IRBM'er ødelægge sovjetisk hærde (beskyttede) mål, herunder kommando- og kontrolbunkere samt raketsiloer.

For det andet var flyvetiden fra Tyskland til den europæiske del af Rusland beregnet til kun at være fra 4 – 6 minutter, indebærende missilerne forlenet med en "super-pludselig" første slags kapacitet. { Som ikke gengivet i oversættelsen; men som udvist af bilag 144/02 pag. 07, afsnit 01 f.ov. }

Under en krise kunne Sovjet angribes med lille eller ingen varsling, og måtte derfor overveje at rette et slag mod Pershing affyringsramperne før man blev ramt af de amerikanske raketter.

Som til forskel herfra var varslingstiden for de strategiske atomvåben lig de interkontinentale raketter en ca. 20 minutter.

Videre i teksten ses anført, at:

De nye instrukser fra Moskva indicerede også – omend uspecificeret – at alarmberedskabet var knyttet til en revision af Sovjetunionens militære planlægning, som nu indebærende, "RYAN ... placeret i kernen af [Sovjets] militære strategi. Det tilsigtede med alarmberedskabet, var at give Moskva et sådant tidsrum som så essentielt [udkrævet] for at kunne gribe til gengældende foranstaltninger. Om ikke så ville muligheden for at iværksætte gengældende foranstaltninger være yderst begrænset.

Men den gentagne fremhævelse af, at der skulle skaffes varsling om et amerikansk angreb, "på et meget tidligt tidspunkt" og "uden forsinkelse" antyder, at Sovjet planlagde at komme i forkøbet, ikke gengælde. Hvis man indhentede, hvad der kunne anses for pålidelige informationer om et kommende amerikansk angreb, så ville der ikke være fornuft for dem i at vente til angrebet begyndte før man svarede; der ville have været fornuft i at forsøge at dødelægge amerikanske raketter før de blev affyret. Derfor betød henvisningen til militær strategi formentlig, at den sovjetiske overkommando ville gøre Pershing'erne til mål i en foregribende ødelæggelse, hvis RYAN udviste tegn på planer om et amerikansk angreb.

Som også omhandlende de nys opstillede Pershing II mellemdistanceraketter , vil der være at hense til **The Times for den 1990.02.27: Oleg Gordijevsky: Pershing paranoia in the Kremlin** (bilag 362) [T.ex. I(B)/Fane 09.], hvorefter:

Udstationeringen af Pershing var et særligt alvorligt slag (her understreget). Man mente i Moskva, at disse raketter havde enorm gennemslagskraft og i tilfælde af krig ville ødelægge Kreml-ledelsen underjordiske beskyttelsesrum – et komplekst system med sikringsrum bygget under Moskva og omegnen med komfortable boliger, kontorer, kraftværker, opbevaringsrum til mad og vand og et underjordisk jernbanenet. Nato's ønske om opretholdelse af sin kontrol med Vesteuropa blev således gjort til en dødbringende trussel imod den sovjetiske ledelse selv.

...

Kreml gik i panik, da man blev konfronteret med Pershing, som kunne nå Moskva på seks minutter fra vesteuropæiske baser (her understreget), Så vidt jeg kunne forstå var reaktion i Kreml ud fra spejlbillede princippet således: "Hvis vi havde et atom-potentiale som USA's og et system, der ville eliminere deres atomafskrækkelse, ville vi så affyre et forebyggende atomangreb imod vor ærkefjende? I al sandsynlighed, ja. Så derfor bør vi straks forberede os på et amerikansk angreb.

I tilslutning hertil vil der være at hense til **Robert M. Gates: From the Shadows** (bilag 285) { pag. 786 f.nd. }, hvoraf følgende fremgår:

Den generelle opfattelse i CIA og USA's militære efterretningstjeneste var, at de sovjetiske bekymringer var forårsaget af udstationeringen af INF: det blev erkendt, at den mindskede varslingsstid skabt gennem udstationeringen af Pershing II "kunne kun have frembragt større frygt" over, at sovjetisk sårbarhed ville vokse, og dermed tvinge den sovjetiske ledelse til at søge efter måder, hvorpå man kunne ophæve den potentielt afstabiliserende virkning af reduceret varslingsstid (her understreget). De skrev, at der var utilstrækkeligt bevis for, at man kunne konkludere, at Sovjet havde været bekymret over et muligt angreb på grund af "Able Archer" og fortsatte med, at Moskvas reaktioner sandsynligvis skyldes militær forsigtighed og forebyggende foranstaltninger, der skulle sikre, at passende beredskabsniveauer blev opretholdt.

Hvortil det videre ses anført, at:

Informationer om sovjetiske ledeses særegne og bemærkelsesværdigt forskruede sindstilstand i denne tid – informationer, som er fremkommet efter Sovjetunionens sammenbrud – får mig til at tro, at der – i kraft af alle de andre episoder i 1983 – er betydelig sandsynlighed for, at de virkelig troede, at et NATO-angreb i det mindste var muligt og at de gennemførte en række foranstaltninger, som skulle øge deres militære beredskab uden mobilisering (her understreget). Efter gennemgang af datidens begivenheder, og derefter tilbageskuede analyser og nu dokumenterne, så tror jeg ikke, at Sovjet råbte "Ulven kommer!" De har måske ikke troet, at et NATO-angreb var umiddelbart forestående i november 1983, men de troede tilsyneladende, at situationen var meget farlig (her understreget). Og USA's efterretningstjenester havde ikke fattet faktiske omfang af deres frygt. En fornyet analyse af hele episoden fra præsidentens Foreign Intelligence Board i 1990 konkluderede, at efterretningssvæsenernes overbevisning om, at det alt sammen havde været sovjetisk forstillelse med henblik på politisk effekt, var uberettiget (her understreget).

Omhandlende "Able Archer 83", ses der i **Benjamin B. Fischer: The 1983 Soviet War Scare** (bilag 144/02) [T.ex. I(B)/Fane 05] pag. 11/30, afsnit 01 f.ov., følgende anført:

En anden bemærkelsesværdig episode i 1983 fandt sted under en årlig øvelse for NATO's kommandoposter, der havde kodenavnet ABLE ARCHER 83. Sovjet var bekendt med denne øvelse fra tidligere år, men 1983 udgaven omfattede to vigtige ændringer:

- I det oprindelige scenarie (som senere modificeret) skulle øvelsen omfatte højtstående embedsmænd, deriblandt forsvarsministeren og formanden i Joint Chiefs of Staff. De skulle spille hovedroller. Desuden skulle præsidenten og vicepræsidenten inddrages. Deltagelse på dette niveau ville have medført større offentlig omtale og synlighed end tilfældet var under tidligere øvelser.
- ABLE ARCHER 83 omfattede en praktisk øvelse, som simuleret tog NATO-styrker gennem hele proceduren for frigivelse af atomvåben til brug.

Ifølge Gordijevskij sendte KGB's Center om natten den 8. eller den 9. – han var ikke sikker på hvilken nat – et særligt vigtigt telegram til posterne i Vesteuropa. Det oplyste dem, ukorrekt, at amerikanske styrker i Europa var gået i alarmberedskab og at soldater på nogle baser blev mobiliseret. Telegrammet antydede, at det (ikke eksisterende) alarmberedskab var blevet beordret som svar på det nylige angreb på marinesoldaters barakker i Libanon eller at det havde forbindelse til kommende manøvrer i den amerikanske hær eller at de var begyndelsen til en nedtælling med henblik på et overraskende atomangreb. Modtagerne blev bedt om at bekræfte det amerikanske beredskab og vurdere disse hypoteser.

Gordijevskij beskrev reaktionen i barske vendinger:

I den anspændte atmosfære fremkaldt af de forudgående måneders kriser og retorik konkluderede KGB, at amerikanske styrker var sat i alarmberedskab – og måske endog havde indledt nedtælling med henblik på krig ... Verden nåede ikke helt frem til atomafgrunden under operation Ryan. Men under ABLE ARCHER var den, uden at vide, kommet frygtindgydende nær – med sikkerhed nærmere end på noget tidspunkt siden den cubanske raketkrise i 1962.

Som også aftegnede situationens alvor, vil der være at hense til **Christopher Andrew og Gordijevskij: INSTRUCTIONS FROM THE CENTRE** [T.ex. II(D)/Fane 21], hvori der er gengivet et ”Telegram af 1983.11.05 fra Centret til KGB-residenturerne”, hvoraf blandt andet følgende fremgår:

Overraskelse er det centrale element i hovedmodstanderens planer og forberedelse til krig under dagens forhold. Derfor kan det antages, at tidspunktet fra, at den foreløbige beslutning om RYAN { russisk akronym for overraskende atomangreb } er taget og indtil ordren om levering af angrebet, vil være af meget kort varighed, muligvis 7-10 dage (her understreget). Det er imidlertid muligt, at forberedelse af atomangreb ikke vil blive afspejlet i de af landets statsinstitutioner, som er beskæftiget med beskyttelse af forsvarsevnen og sikkerhed. I denne periode må man især være opmærksom på opdagelse af indirekte tegn på forberedelse, der mener vi, kan være følgende: ...

Forløbet af Able Archer og de heroverfor iværksatte modforanstaltninger er også beskrevet i **Nathan Bennet Jones: ”One Misstep Could Trigger a Great War”: Operation RYAN, Able Archer 83, and the 1983 War Scare (2009)** (bilag 408) [T.ex. I(B)/Fane 10.] pag. 35 – 40.

Omtalt af forfatteren er blandt andet et interview med kommandør Victor Tkachenko (pag. 38, l. 04 f.ov.), hvorefter:

Kommandør Victor Tkachenko, der var udstationeret på en sovjetisk missilsilo under *Able Archer 83*, beretter, at ”Da vi nåede kommandobunkeren den aften, modtog vi en speciel ordre. Vi blev beordret til lynhurtigt, at indstille os på øjeblikkelig kampklarhed. Det var så alvorligt, at der var en tredje mand med os, så kommunikationen forløbe uafbrudt.

Så ligeledes et personligt optaget interview (pag. 40 i note 117) med en atomubådsofficer, der under *Able Archer 83*, var i tjeneste ud for Skotlands kyst, hvorunder han:

... gjorde rede for, hvordan hans skib under øvelsen sejlede til DEFCON 2. Han beretter om, at hans kommandofører, over samtaleanlægget, meddelte ”Klargør missilerne, dette er ikke en øvelse”. Officeren fortalte, at hans ubåd under øvelserne normalt ikke efterlod missilerne i position i mere end 45 minutter. Men i dette tilfælde var hans missiler oppe i mere end 6 timer. ”Situationen var højspændt,” husker han.

Hvortil det videre ses anført, at:

Sergei Tarasenko, der arbejde i udenrigsministeriet, og senere arbejdede som Eduard Shevardnadzes assistent, bekræfter, at under *Able Archer*:

Indkaldte (Udenrigsministerens 1. stedfortræder Georgi) Kornienko mig og viste mig et yderst hemmeligt KGB-papir .. I papiret rapporterede KGB, at de havde information om, at De Forenede Stater havde forberedt alt i forbindelse med *first strike* – at de kunne finde på at benytte sig af et præcisionsangreb mod kommandocentre i Sovjetunionen, og at de havde kapacitet til at ødelægge systemet ved at sætte kommandocentret ud af spillet.

Udvist **Dokumentaren: 1983: The Brink of Apocalypse (2008.01.05)** (bilag 417) [T.ex. I(B)/Fane 417.] er i øvrigt en flerhed af sovjetiske militærpersoner – alt udover Kommandør Victor Tkachenko – blevet interviewet om deres oplevelser under forløbet af Able Archer 83.

Endelig vil der være at hense til **Robert M. Gates: From the Shadows** (bilag 285) { pag. 786, afsnit 02 f.nd. }, hvorefter vi:

Senere erfarede mere angående den sovjetiske militære reaktion under "Able Archer". Mellem den 2. og den 11. november havde der været betydelig aktivitet hos sovjetiske og andre Warszawa-pagt styrker i det baltiske militærdistrikt samt mellem østtyske, polske og tjekkoslovakiske styrker, som svar på forberedelsen af øvelsen og selve øvelsen. Enheder fra luftvåbenet i de sovjetiske styrker i Tyskland var gået i forhøjet alarmberedskab, idet der, ifølge kommandanten under øvelsen var en vækst i truslen om mulig aggression imod Sovjetunionen og de allierede i Warszawa-pagten. Sovjetiske metrologiske udsendelser blev stoppet under øvelsen. Enheder i den sovjetiske fjerde luftarmé var gået i forhøjet alarmberedskab, og alle operationer med kampfly blev suspenderet fra den 4. til den 10. november.

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 09, afsnit 02 f.ov. – angår:

Det karakteristiske for Gates erindringer er alle hans forbehold. Det var med god grund, at Gates tog alle forbehold. Der var ikke nogen krise, og verden stod ikke ved atomkrigens afgrund. Påstanden herom er navnlig fostret af amerikanske journalister. Der er ikke nogen dokumentation for, at russerne skulle have været rædselsslagne. Det omtales ikke af militærpersoner, og det fremgår heller ikke af Gorbatjovs erindringer. Der er aldrig fremlagt et dokument, som viser, at der skulle have været en krise. Der var ingen sammenhæng mellem NATOs dobbeltbeslutning og den påståede krise. Det ville have været "vand på Jørgen Dragsdahls mølle", hvis NATOs dobbeltbeslutning var årsag til den påståede krise, idet Jørgen Dragsdahl var en aktiv modstander af NATOs dobbeltbeslutning.

Det er som "grebet ud af luften", at det "karakteristiske for Gates erindringer er alle hans forbehold".

Det omtalte i **Robert M. Gates: From the Shadows** (bilag 285) { pag. 786, afsnit 02 f.nd. } er ikke "forbeholdent"; men udviser hvad der alt under forløbet af Able Archer og i tiden herefter blev indrapporteret til CIA.

Benjamin B. Fischer Benjamin B. Fischer har arbejdet for USAs centrale efterretningstjeneste CIA i næsten 30 år. I de seneste år har han været ansat af CIAs center for efterretningsstudier. Rådet for Årtusindeskiftet i Det Hvide Hus udvalgte hans monografi *At Cold Wars End: U.S. Intelligence on the Soviet Union and Eastern Europa 1989-1991* til optagelse i en tidskapsel, som først må åbnes i 2100, på Nationalarkivet. I 2002 var Fischer besøgende forsker på Norges Nobel-institut i Oslo.

Og det udviste af/for **Nathan Bennet Jones: "One Misstep Could Trigger a Great War": Operation RYAN, Able Archer 83, and the 1983 War Scare (2009)** (bilag 408) [T.ex. I(B)/Fane 10.] pag. 35 – 40 er tilnærmelsesvis svarende til en dansk ph.-afhandling

Urigtigt er det forklaret af professor Bent Jensen, at "der ... ikke [er] nogen dokumentation for, at russerne skulle have været rædselsslagne", for som anført af Gordijevskij i **The Times for den 1990.02.27: Oleg Gordijevsky: Pershing paranoi in the Kremlin** (bilag 362) [T.ex. I(B)/Fane 09.], var:

Udstationeringen af Pershing ... et særligt alvorligt slag (her understreget). Man mente i Moskva, at disse raketter havde enorm gennemslagskraft og i tilfælde af krig ville ødelægge Kreml-ledelsen underjordiske beskyttelsesrum – et komplekst system med sikringsrum bygget under Moskva og omegnen med komfortable boliger, kontorer, kraftværker, opbevaringsrum til mad og vand og et underjordisk jernbanenet. Nato's ønske om opretholdelse af sin kontrol med Vesteuropa blev således gjort til en dødbringende trussel imod den sovjetiske ledelse selv.

...

Kreml gik i panik, da man blev konfronteret med Pershing, som kunne nå Moskva på seks minutter fra vesteuropæiske baser (her understreget), Så vidt jeg kunne forstå var reaktionen i Kreml ud fra spejlbillede princippet således: "Hvis vi havde et atom-potentiale som USA's og et system, der ville eliminere deres atomafskrækkelse, ville vi så affyre et forebyggende atomangreb imod vor ærkefjende? I al sandsynlighed, ja. Så derfor bør vi straks forberede os på et amerikansk angreb.

UDSAGN 35.

'35. Man forstår Jørgen Dragsdahls glæde over kommissionens taskenspilleri. Han er selv ekspert på området. Men det har som sagt ikke interesseret Den kongelige Kommission.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 01 f.nd.]

{ pag. 673. }

Som forklaret af professor Bent Jensen – **Retsbogen for den 2013.09.11** pag. 12, afsnit 03 f.ov. – at:

Udsagn nr. 35 er en kritik af PET-kommissionens beretning, bind 13. Udtrykket "taskenspilleri" betyder egentlig en slags tryllekunstner, herunder at man foregøgler noget eller får noget til at forsvinde. Bind 13 er et meget ringe historisk arbejde, og det giver ikke et retvisende billede.

Af Ordbog over Det danske Sprog fremgår:

Tasken-spiller, ... Tasken-spillere ... (... sv. Taskespelare; fra ty. Taschenspieler; jf.-spil; i rigsspr. Nu især gldgs., nedsæt.) egl. om tryllekunstner, som (v.hj. af skjulte lommer ell. poser) udfører tilsyneladende ubegribelige, naturstridige kunststykker, kneb, for publikum (paa markeder, i cirkus olgn.); ...

uegl., om person, som ved snildhed, list ell. kunstleri, bedrageri i ord ell. adfærd forvrænger en sag ell. stiller den i et falsk lys. ...

SAGSOMKOSTNINGER.

Fra ankesagens start og frem til den 2013.09.02 er der registreret et tidsforbrug på 1.491 timer.

Herunder 624 timer for tiden fra retsmødet den 2013.04.06 til den 2013.07.31.

Til udarbejdelse af Tillægsekstrakt og Læsevejledning.

Alt som udkrævet efter retsmødet den 2013.04.06 som for tiden herefter, hvorom der vil være at hense til **STØTTEBILAG EKSTRAKTFORLØBET.**

Til mangfoldiggørelse af Tillægsekstrakten er der taget i alt 10.490 fotokopier.

Holmehavegaard, den 2013.10.07.

I ærbødighed

Henrik Holm-Nielsen

advokat (H)